

ผลของยาเกปลูกสารสกัดใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมัน
ในเลือดผิดปกติ

EFFECT OF MULBERRY LEAF EXTRACT CAPSULE ON BLOOD LIPID
PROFILE OF DYSLIPIDEMIC PATIENTS

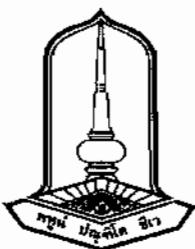
โครงการวิจัย

ของ

คุณยารัณี มะลัยติพิช
ณัฐาวดี ฤกัวงะ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตร

เภสัชศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา 2558
จิ๊บสิกนีเป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบโครงการวิจัย ได้พิจารณาโครงการวิจัยของ นางสาวคุณยาภรณ์
มะลัยสิงห์ และนางสาวณัฐาดี จุลวัฒน์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
เภสัชศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

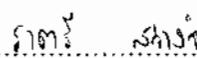
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ

(ผศ.ดร.วนิดา ไทรชุมกุ)

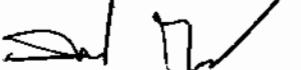
 กรรมการ

(ผศ.ดร.พีระยา ศรีฟอง)

 กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ราตรี สว่างจิตร)

คณะกรรมการอนุมติให้รับโครงการวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
เภสัชศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(ผศ.ดร.อันทรงทิพย์ กาญจนศิลป์)

คณะกรรมการ
วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดีขึ้นจาก พศ. ดร. พิรยา หรีผ่อง และ ดร. ราตรี สร้างจิตร อาจารย์ผู้ควบคุมโครงการวิจัย พศ. ดร. วนิศา ไกรชนกุ ประธานสอนโครงการวิจัยที่ได้กรุณาร่วมเหลือในการให้คำปรึกษาตลอดการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่กรุณา ประสิทธิ์ประสาทความรู้และให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ อ.นพ. เทพอุทิศ ก้าวสิทธิ์ และทีมพยาบาลประจำศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัย มหาสารคามที่ให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ คุณบุญฤทธิ์ อาจทวีกุล ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกันในหมู่นักศึกษาพันธุ์ ศกนค 72 ณ ศูนย์หม่อนไห่มเฉลิมพระเกียรติ จ.ร้อยเอ็ด และศูนย์หม่อนไห่มเฉลิมพระเกียรติ อ.ภูพาน จังหวัดศกนค นามโดยตลอด

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิชา นารดา เพื่อนๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่เคยให้ คำแนะนำและกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด รวมทั้งทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี่ ที่มีส่วนช่วย ให้โครงการวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณยากรณ์ มะลัยสิทธิ์
ณัฐวีดี ฉุกจันะ

ชื่อเรื่อง	ผลของยาแคปปููลสารสกัดใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดปกติ
ผู้วิจัย	คุณยากรณ์ มะลัยสิงห์ ณัฐาวดี ชุลวัฒน์
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิรบा ศรีผ่อง และ อาจารย์ ดร. ราครี สว่างจิต
ปริญญา	ก.บ. (บริบากเล็กซ์กรรม)
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
	ปีที่พิมพ์ 2557

บทคัดย่อ

ภาวะไขมันในเลือดสูง เป็นปัจจัยเสี่ยงอย่างหนึ่งของการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคหลอดเลือดสมองตีบ และโรคหลอดเลือดแดงล่วนปลายตีบ หม่อนเป็นพืชสมุนไพรที่ส่วนใหญ่มีสารสำคัญในกลุ่ม ฟลาโวนอยด์และอัลคาโลอิด โดยมีการศึกษาพบว่าสารดังกล่าวมีฤทธิ์ลดระดับไขมันในเลือด งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ ที่มีหรือไม่มีความเสี่ยง ได้แก่ มี risk factor 0-1 อย่าง ที่มี 10 year risk <10% หรือมี risk factor ตั้งแต่ 2 อย่าง ที่มี 10 year risk <20% ตามเกณฑ์ของ NCEP III ที่มารับบริการที่ศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระหว่างพฤษภาคม 2556 ถึงกรกฎาคม 2557 รูปแบบการศึกษาเป็น randomized controlled trial ซึ่งมีผู้ป่วยที่ผ่านเกณฑ์คัดเข้าร่วมการศึกษาจำนวน 26 คน เป็นเพศชาย 9 คนและเพศหญิง 17 คน อายุเฉลี่ย 35 ± 12.51 ปี ผู้เข้าร่วมการศึกษาถูกสุ่มเข้ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับยาหลอกและกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนกลุ่มละ 13 คน เก็บข้อมูลเป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยคิดตาม 2 ครั้ง ที่สัปดาห์ที่ 4 และ 8 ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 8 พนว่าระดับไขมันในเลือดได้แก่ total cholesterol (206.48 ± 46.14 และ 223.92 ± 41.92 mg/dL, p-value = 0.332), triglyceride (141.17 ± 77.67 และ 100.31 ± 44.28 , p-value = 0.116), LDL (141.46 ± 28.60 และ 154.11 ± 26.29 , p-value = 0.0.239), HDL (51.89 ± 16.43 และ 58.36 ± 15 , p-value = 0.314), blood sugar (90.58 ± 5.66 และ 91.92 ± 9.51 , p-value = 0.676), systolic blood pressure (110.3 ± 8.56 และ 113.55 ± 10.62 , p-value = 0.453) และ diastolic blood pressure (72.4 ± 7.29 และ 71.45 ± 9.58 , p-value = 0.803) ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความร่วมมือในการรับประทานยาแคปซูล ค่าพัฒนาสารอาหาร และการออกกำลังกายตลอดระยะเวลาที่ศึกษาพบว่าทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน (p-value = 0.313, p-value = 0.313 และ p-value = 0.325 ตามลำดับ) และจากการติดตามความปลอดภัยในสัปดาห์ที่ 8 พนว่า ค่าการทำงานของตับระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง AST (21.08 ± 7 และ 23.61 ± 7.57 , p-value = 0.368), ALT (20.33 ± 16.62 และ

25.54 ± 11.53 , p-value = 0.341), ค่าการทำงานของไต BUN (11.07 ± 2.27 และ 11.14 ± 2.6 , p-value. = 0.892), Creatinine (0.76 ± 0.16 และ 0.78 ± 0.14 , p-value = 0.704) ไม่แตกต่างกัน และการเกิดอาการไม่พึงประสงค์ และความรุนแรงจากการรับประทานยาในสัปดาห์ที่ 4 และ สัปดาห์ที่ 8 ไม่มีความแตกต่างกัน (p-value > 0.05) โดยสัปดาห์ที่ 8 กลุ่มทดลองพบมีเพียงอาการอุจจาระเป็นสีเขียว ซึ่งมีความรุนแรง เกิดกันอยู่เท่านั้นที่มีรายงานในผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำนวน 1 และ 2 คนตามลำดับ

TITLE Effect of mulberry leaf extract capsule on blood lipid profile of dyslipidemic patient
AUTHOR Dulayaporn Malaisit
Nathavadee Choonwatchana
ADVISORS Assist.Prof.Dr.Peeraya Sriphong and Dr.Ratree Sawangjit
DEGREE Pharm D
UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2014

ABSTRACT

Hyperlipidemia is the risk factor of cardiovascular disease, ischemic stroke and peripheral arterial disease. The mulberry is a plant that its leaf has flavonoids and alkaloids as active substances. Previous study found that substances have an effect of decrease serum lipid profile. The purpose of this study was to evaluate the effect of mulberry leaf extract capsules on blood lipid profile in hyperlipidemic patients with or without risk including a 0-1 risk factor with 10 year risk <10% or 2 risk factor with 10 year risk <20% according to the NCEP III guideline at medical center of Mahasarakham University between November 2556 to January 2557. Study design was a randomized controlled trial. Twenty six participants were recruited into this study following by inclusion and exclusion criteria, 9 male and 17 female, mean age 35 ± 12.51 years. Participants were randomly assigned to the control group, 13 participants who received placebo, and experimental group, 13 participants who received mulberry leaf extract capsules. Data were collected for 8 weeks and followed up 2 times at week 4 and 8. The results of laboratory tests between the control group and the experimental group at weeks 8 were not statistically significant, serum lipid profile consists of total cholesterol (206.48 ± 46.14 and 223.92 ± 41.92 mg/dL, p-value = 0.332), triglyceride (141.17 ± 77.67 and 100.31 ± 44.28 , p-value = 0.116), LDL (141.46 ± 28.60 and 154.11 ± 26.29 , p-value = 0.0.239), HDL (51.89 ± 16.43 and 58.36 ± 15 , p-value = 0.314), blood sugar (90.58 ± 5.66 and 91.92 ± 9.51 , p-value = 0.676), systolic blood pressure (110.3 ± 8.56 and 113.55 ± 10.62 , p-value = 0.453) and diastolic blood pressure (72.4 ± 7.29 and 71.45 ± 9.58 , p-value = 0.803). Compliance of medication use, calories intake and physical activity during the study were compared between 2 groups. The results showed that there were not statistically significant difference (p-value = 0.313,

p-value = 0.313 and p-value = 0.325, respectively). Safety monitoring on week 8 showed that liver function test between2 groups were not statistically significant difference, AST (21.08 ± 7 and 23.61 ± 7.57 , p-value = 0.368), ALT (20.33 ± 16.62 and 25.54 ± 11.53 ,p-value = 0.341), BUN (11.07 ± 2.27 and 11.14 ± 2.6 , p-value. = 0.892), Cr (0.76 ± 0.16 and 0.78 ± 0.14 , p-value = 0.704). For adverse drug reaction at week 4 and 8, there were not statistically significant difference between placebo and mulberry leaf extract capsule ($P> 0.05$). In weeks 8 showed only green stool with mild severity was reported in 1 and 2 participants in experimental group and control group respectively.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิด.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 หน่อน.....	8
2.2 ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของสารสกัดจากใบหน่อน.....	10
2.2.1 การศึกษาฤทธิ์สารสกัดจากใบหน่อนในการลดระดับไขมันในสัตว์ทดลอง.....	10
2.2.2 การศึกษาฤทธิ์ของสารสกัดจากใบหน่อนในการลดระดับไขมันในมนุษย์.....	11
2.2.3 ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาอื่นๆของสารสกัดจากใบหน่อนในสัตว์.....	12
2.3 ระดับไขมันผิดปกติในเลือดที่ส่งผลต่อโรคหลอดเลือดหัวใจ.....	15
2.3.1 นิยามของระดับไขมันผิดปกติในเลือด (Dyslipidemia).....	15
2.3.2 สาเหตุของภาวะไขมันผิดปกติในเลือด.....	16
2.3.3 ระดับไขมันสูงส่งผลต่อโรคหลอดเลือดและหัวใจ.....	16
2.3.4 การรักษาและการป้องกันการเกิดโรคไขมันในเลือด.....	17
2.3.5 การป้องกันการเกิดโรคไขมันในเลือดสูง.....	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
3.1 รูปแบบงานวิจัย.....	20
3.2 ตัวอย่างพืช.....	20

บทที่ (ต่อ)	หน้า
3.3 วัสดุอุปกรณ์และวัสดุทางวิทยาศาสตร์.....	20
3.4 ขั้นตอนการสกัดสารสำคัญใบหม่อน.....	22
3.5 ขอบเขตการวิจัย.....	24
3.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24
3.7 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
3.8 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	29
3.9 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ.....	30
 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	 32
4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยที่ศึกษา.....	32
4.2 ผลลัพธ์ทางคลินิกของระดับไขมันในเลือด, ระดับความดันโลหิต, ระดับน้ำตาล ในเลือด, ค่าการทำงานของตับและค่าการทำงานของไต.....	37
4.3 ความร่วมมือในการรับประทานยาแคปซูล.....	45
4.4 พลังงานสารอาหารที่ผู้ป่วยได้รับและการออกกำลังกาย.....	46
4.5 การเกิดอาการไม่พึงประสงค์และความรุนแรงจากการรับประทานยาแคปซูล สารสกัดใบหม่อน.....	48
 5 สรุป อกิจกรรมและข้อเสนอแนะ.....	 51
สรุปผลการศึกษา.....	51
อกิจกรรมการศึกษา.....	52
ข้อเสนอแนะ	57
 เอกสารอ้างอิง.....	 58

บทที่ (ต่อ)	หน้า
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก แบบบันทึกเก็บข้อมูลผู้ป่วย.....	65
แบบคัดกรองผู้ป่วยโรคไขมันในเลือดสูง.....	66
เอกสารชี้แจงผู้ป่วย.....	68
แบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยทั่วไป.....	70
แบบบันทึกการรับประทานยาและสารสกัดใบหม่อน.....	75
แบบบันทึกการรับประทานอาหารในแต่ละวัน.....	77
บัตรนัดประจำครัวผู้ป่วย.....	78
ภาคผนวก ข INFORMED CONSENT FORM	79
ภาคผนวก ค ในรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	82
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	85

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาวะไขมันในเลือดสูง (Hyperlipidemia) เป็นปัจจัยเสี่ยงอีกหนึ่งของการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคหลอดเลือดสมองตีบ และโรคหลอดเลือดแดงสำรวจตีบ(1) โดยผนังหลอดเลือด เกิดการเปลี่ยนแปลงมีความขึ้นหุ้นห้องและหนาขึ้นทำให้หลอดเลือดแข็งและตีบ (Atherosclerosis) เป็นเหตุชักนำให้เกิดการอุดตันของหลอดเลือดทำให้ขาดเลือดไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจส่งผลให้ กล้ามเนื้อหัวใจตาย ซึ่งเป็นสาเหตุการตายที่สำคัญในปัจจุบันทั้งในประเทศไทยที่พัฒนาแล้วและประเทศไทยที่ กำลังพัฒนาจากสถิติจำนวนและอัตราผู้ป่วยนักยกตามสาเหตุ 21 กลุ่ม โรคของสำนักงานนโยบาย และแผนสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขพบว่า อุบัติการณ์การเกิดโรคระบบไหลเวียนเลือดใน ประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ จากปี พ.ศ. 2546-2550 มีผู้ป่วยโรคหัวใจเสียชีวิตเพิ่มขึ้นทุกปี คิดเป็นสาเหตุการตายในลำดับที่ 3 รองจากโรคมะเร็งและอุบัติเหตุ และจากแผนพัฒนาระบบบริการ เครื่องช่วยชีวิตการสุขภาพโรคหัวใจและหลอดเลือดปี พ.ศ. 2544-2553 สาเหตุการเสียชีวิต 4 อันดับแรก ของคนไทย คือ 1) โรคมะเร็ง 2) อุบัติเหตุและการตายจากการใช้สารพิษ 3) โรคหัวใจ 4) โรคปอด ถักเสบ (2)

จากรายงานการสำรวจสุขภาพของประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 4 พ.ศ. 2551- 2552 ในเรื่องความชุกของภาวะคอเลสเตอรอลสูงพบว่า ครึ่งหนึ่งของประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปมี ระดับคอเลสเตอรอลสูง ≥ 200 มก./คล. โดยความชุกในผู้หญิงสูงกว่าในผู้ชายเด็กน้อย (ร้อยละ 51.1 และ 46.5 ตามลำดับ) และพบว่าความชุกเพิ่มขึ้นตามอายุซึ่งในผู้หญิงจะมีความชุกสูงสุดในช่วงอายุ 45-59 ปีและ 60-69 ปี ความชุกในเขตเทศบาลสูงกว่านอกเขตเทศบาลทั้งเพศชายและเพศหญิงเมื่อ พิจารณาตามภูมิภาค ในเพชรบุรี พนิพานิชชุกสูงสุดในกรุงเทพฯ รองลงมาคือภาคใต้ ภาคกลาง ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ ส่วนในเพชรบุรีพบความชุกสูงสุดในกรุงเทพฯ รองลงมาคือ ภาคกลางและภาคใต้ ส่วนความชุกต่ำสุดคือ ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (3)

หม่อน (*Morus alba L.*) วงศ์ Moraceae เป็นพืชสมุนไพรชนิดหนึ่งที่น่าสนใจในการศึกษา ฤทธิ์ลดระดับไขมันในเลือด โดยหม่อนเป็นสมุนไพรพื้นบ้านที่ปลูกได้ทั่วไปเพื่อใช้เลี้ยงตัวใหม่อน สรรพคุณทางยาแผนไทยพบว่า راكใช้แก้พยาธิ ในมีรสจีดเย็น นำมาต้มดื่มแก้ไข้ ตัวร้อน ร้อนในกระหายน้ำ หรือต้มเอา้ำล้างตา แก้ตาแดง ตาและ ส่วนผลหม่อนมีรสเปรี้ยวหวานเย็น ทำให้ชุ่มคอ (4) นอกจากนี้ การศึกษาทางพฤกษศาสตร์พบว่า หม่อนมีสารสำคัญในกลุ่มฟลาโวนอยด์และอัลคา洛อล เช่น naringinin, rutin, quercetin, quercetin3-(6-malonylglucoside) (Q3MG) และ 1-deoxyxylosylimycin (DNJ) (5-9) เป็นส่วนประกอบหลัก ซึ่งสารตังกล่าวมีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาหลายอย่าง ได้แก่ ฤทธิ์ต้านไวรัส เช่น herpes simplex virus และ HIV ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (10-15) ฤทธิ์ต้านความดันโลหิตสูง (16) และลดระดับน้ำตาลในเลือด(17, 18) เป็นดัน นอกจากนี้ผลการศึกษาทางคลินิกเบื้องต้นในผู้ป่วยที่เป็นเบาหวานรายใหม่และไม่เป็นเบาหวาน พบว่าสารสกัดจากใบหม่อน มีความปลอดภัยและช่วยลดภาวะไขมันในเลือดสูงได้ (19) โดยไม่มีผลลดระดับน้ำตาลในเลือดผู้ป่วยเบาหวาน จากการศึกษาของ Chang-Che Chen และคณะ 2004 พบว่า ได้มีการใช้ 10 ml ของสารสกัดน้ำใบหม่อน (1mg/ml) ให้กระต่ายขาวเพศผู้ที่มีคอเลสเตอรอลสูงทาน ติดตามผล 10 สัปดาห์พบว่า ผลของสารสกัดน้ำใบหม่อนต่อระดับ Triglyceride, Total cholesterol และระดับ Low density lipoprotein(LDL) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและไม่มีการเปลี่ยนแปลงของระดับ High density lipoprotein (HDL) และยังมีการศึกษาของ Hesham A. El-Beshbishy และคณะ 2005 ให้สารสกัดจากเปลือกรากของหม่อน ในหนูพันธุ์ wistar และติดตามผล 15 วันพบว่า ฤทธิ์จากสารสกัดที่ได้มีฤทธิ์ Antioxidant , ลด Total cholesterol , LDL ,Triglyceride และเพิ่ม HDL ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) และจาก การศึกษาของ Aramvit P. และคณะ 2010 พบว่าผู้ป่วยที่ได้รับใบหม่อนในรูปแบบเม็ด ขนาด 280 mg จำนวน 3 เม็ด 3 ครั้ง/วัน ก่อนอาหารเป็นเวลา 12 ชั่วโมงที่ทำในผู้ป่วยกลุ่มเดียวเบร์ยนเทียนก่อนและหลังการทานสารสกัดใบหม่อน โดยไม่มีกลุ่มควบคุม ผลการศึกษาพบว่าในสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ระดับไขมัน TG ของผู้ป่วยที่ได้รับใบหม่อนในรูปแบบเม็ดลดลง 10.2% ,12.5% ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) และในสัปดาห์ 12 ระดับ Total cholesterol ลดลง 4.9%, Triglyceride ลดลง 14.1% และ LDL ลดลง 5.6% อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) และมีระดับ HDL เพิ่มขึ้น 19.7% อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) ในขณะที่ diet control ไม่สามารถลดระดับ lipid profile ได้ และมีระดับ HDL ลดลงอย่างมีนัยสำคัญและเกิดอาการข้างเคียงคือ Mild diarrhea (26%), Dizziness (8.7%), Constipation และ Bloating (4.3%)

แม้ว่าปัจจุบันจะมีการศึกษาสารสกัดสำคัญจากใบของหม่อนสายพันธุ์ต่างๆ ทางคลินิกในการลดระดับไขมันในเลือดมากบ้างแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากสายพันธุ์และถิ่นกำเนิดที่แตกต่างกันอาจทำให้มีปริมาณสารออกฤทธิ์ที่ต่างกันซึ่งอาจส่งผลไปอีกประสาทวิภาคทางคลินิกของสารสกัดจากหม่อน

ในการลดไขมันในเลือดได้นอกจากนี้การศึกษาทางคลินิกที่ผ่านมาเป็นลักษณะการศึกษานำร่องในอาสาสมัครจำนวนน้อย ไม่มีการเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่เป็นการรักษามาตรฐานของการลดไขมันเดียว อีกทั้งสารสกัดหม่อนที่ใช้ศึกษาไม่ได้มีการทำหนดหรือแสดงตัวชี้วัดที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการลดระดับไขมันในเลือดเพื่อควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ซึ่งพันธุ์หม่อนแบ่งออกเป็น 5 สปีชีส์ ได้แก่ *Morus alba L.*, *Morusnigra L.*, *MorusrubraL.*, *Morustartarica L.* และ *Morusindica L.* และในประเทศไทยจะมีเพียง 2 species คือ *Morus alba L.*, *Morusnigra L.* จากงานวิจัยนี้จะใช้หม่อนสายพันธุ์สกaloncr 72 (ซึ่งอยู่ใน species *Morus alba L.*) เพราะหม่อนสายพันธุ์สกaloncr เป็นสายพันธุ์ที่ปลูกกันมากในเขตบริการของศูนย์วิจัยหม่อนใหม่ จ.ร้อยเอ็ด เมื่อจากเป็นสายพันธุ์ที่สามารถระหว่างสายพันธุ์คุณภาพกับสายพันธุ์อื่น 40 มีลักษณะเด่น คือ ให้ผลผลิตของใบสดประมาณ 3,500 กก./ไร่ มีความทนต่อสภาพแวดล้อมแห้งแล้งได้ ขยายพันธุ์ง่ายใช้วิธีปักชำ และทนต่อโรคภัย เน่า โภชنةเก็บตอนช่วงเช้า และคัดเลือกเอาใบช่วงกลางลำต้นของหม่อนที่มีอายุ 2 ปี ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีรายงานการศึกษาเริ่มมาผลสารสำคัญและฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา ตลอดจนผลทางคลินิกของสารสกัดจากหม่อนพันธุ์คั่งกล่าว ดังนั้นที่ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของสารสกัดสำคัญจากในหม่อนต่อฤทธิ์ลดไขมันในเลือดในผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยงที่มีระดับไขมันในเลือดสูงผิดปกติที่มีหรือไม่มีความเสี่ยง 0-1 risk factor ที่มี 10 year risk < 10% หรือตั้งแต่ 2 risk factor ที่มี 10 year risk < 20% ซึ่งที่มีผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาริมมาผลสารสกัดสำคัญในใบหม่อนคือ rutin ที่มีการศึกษาถ่องแท้แล้วพบว่ามีผลลดระดับไขมันในเลือด โดยเลือกใช้ยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนขนาด 350 mg ที่สกัดด้วย 70% ethanol มาทำการศึกษาทางคลินิก โดยมีการเปรียบเทียบกับแนวทางการรักษามาตรฐาน คือ การควบคุมอาหาร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์หลัก

- เพื่อศึกษาผลของยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติที่มีหรือไม่มีความเสี่ยงมี risk factor 0-1 อย่าง ที่มี 10 year risk < 10% หรือมี risk factor ตั้งแต่ 2 อย่าง ที่มี 10 year risk < 20% ซึ่งระดับไขมันที่พิจารณา คือ Total cholesterol, Triglyceride, LDL, HDL และ VLDL
- เพื่อศึกษาอาการไม่พึงประสงค์และการข้างเคียงของผู้ป่วยจากการได้รับประทานยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อน

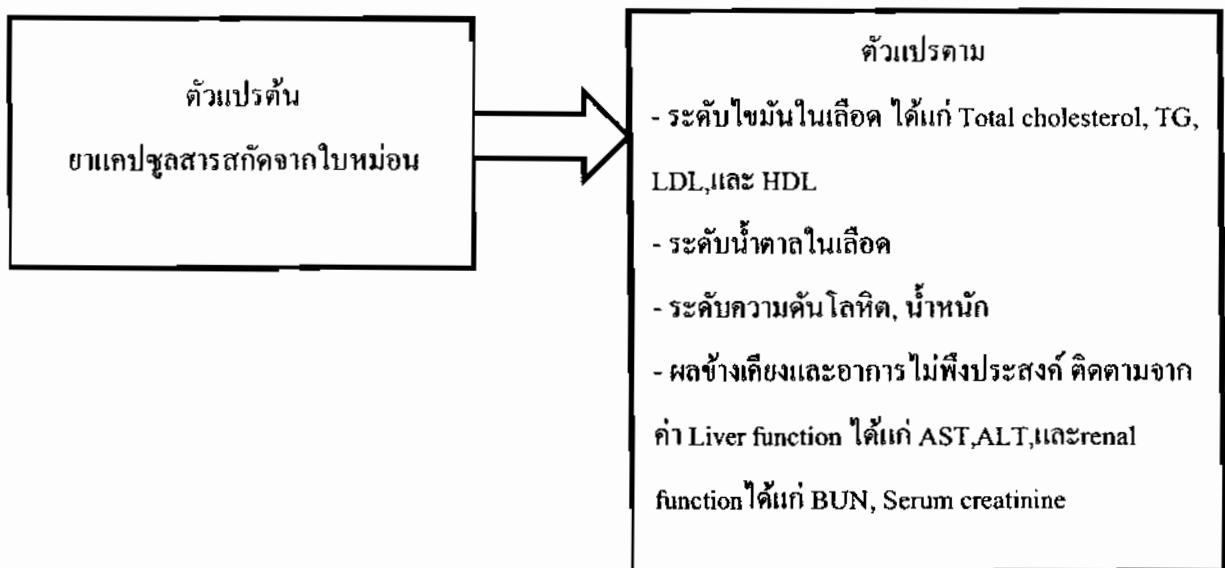
วัตถุประสงค์ของ

- เพื่อศึกษาผลของยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนในต่อระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ผู้ป่วยที่ได้รับประทานยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนสามารถลดระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ ได้แตกต่างจากกลุ่มผู้ป่วยที่ได้ยาหลอก

1.4 กรอบแนวคิด

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดปกติที่ risk factor 0-1 อย่าง ที่มี 10 year risk <10% หรือมี risk factor ตั้งแต่ 2 อย่าง ที่มี 10 year risk < 20% (ซึ่งยังไม่ได้รับการรักษาด้วยยาลดระดับไขมันในเลือด แต่ให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมก่อน)สามารถรับประทานยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อน ซึ่งเป็นสมุนไพรจากธรรมชาติช่วยลดระดับไขมันในเลือดได้และช่วยลดการเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาลดระดับไขมันในเลือดได้

2. ได้ทราบข้อมูลทางคลินิกของสารสกัดจากใบหม่อนอันมีประโยชน์ต่อการพัฒนาฯเข้าสู่ตลาด และใช้เป็นหลักฐานทางวิชาการที่จะสนับสนุนหรือเพิ่มความน่าเชื่อถือในการใช้ผลิตภัณฑ์จากสารสกัดสมุนไพรเพื่อลดระดับไขมันในเลือด

3. สามารถค่าใช้จ่ายในการรับประทานยาลดระดับไขมันในเลือดได้

4. หากการศึกษานี้ประสบความสำเร็จและพบว่ายาที่ผลิตขึ้นจากสารสกัดของหม่อนพันธุ์ดังกล่าวสามารถลดระดับไขมันในเลือดได้จริงจะเป็นการเพิ่มนวัตกรรมให้กับสมุนไพรในท้องถิ่นได้มาก แล้วจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถพึ่งตนเองด้านสาธารณสุข ได้นอกจากนี้อาจส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศด้วย อีกทั้งเป็นการเพิ่มทางเลือกในการรักษาให้กับแพทย์และผู้ป่วยในอนาคตได้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. *Morus alba* L. กือ หม่อน หรือ มัดเบอร์รี่ (อังกฤษ: mulberry) ภาคอีสานเรียก หมอน กายาเงินแต่เจ้า เรียก ชิวอีบะ เป็นพืชอาหารตามธรรมชาติชนิดเดียวของหนองใหม่ แคปซูลสารสกัดเข้มข้นจากใบหม่อน ใน การวิจัยนี้จะสกัดจากส่วนที่เป็นใบของหม่อนสายพันธุ์ สกлонครและสายพันธุ์บูรีรัมย์ โดยจะใช้สารสกัดที่มีปริมาณสารสำคัญสูงนาเครื่องเป็นแคปซูลเก็บตอนช่วงเร้า จะคัดเลือกเอาใบช่วงกลางลำต้น อายุต้นหม่อน 2 ปี (23)

2. Hyperlipidemia กือ ภาวะที่มีความผิดปกติของการเผาผลาญไขมันในร่างกาย ทำให้ร่างกายมีระดับไขมันในเลือดต่างไปจากเกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งในการศึกษานี้ได้ทำในผู้ป่วยที่ มีระดับไขมันตามเกณฑ์ของ NCEP ATP III 2002 กือ ผู้ป่วยที่มีภาวะไขมันในเลือดสูง LDL $\geq 130 \text{ mg/dL}$ และผู้ป่วยที่มีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรค CHD ในกลุ่ม risk factor 0-1 อย่าง ที่มี 10 year risk < 10% หรือมี risk factor ตั้งแต่ 2 อย่าง ที่มี 10 year risk < 20 (24)

3. Flavonoid กือ สารประกอบฟีโนอลิก (Phenolic Compound) ประเภทโพลีฟีโนอล (polyphenol) มีสูตรโครงสร้างทางเคมีเป็นวงแหวนอะโรมาติก (Aromatic Ring) ที่มีจำนวนหนึ่งไฮดรอกซิล (Hydroxyl Group) รวมอยู่ในโมเลกุล ตั้งแต่ 2 วงขึ้นไปสามารถละลายน้ำได้ ส่วนใหญ่มากพบอยู่รวมกับน้ำตาลในรูปของสารประกอบไกโอลโคไซด์ (Glycoside) และเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ(antioxidant) จะช่วยลดระดับไขมันเดอรอลในกระแสเลือด ช่วยให้มีค่าเส้นเลือดไม่บังคับเป็นก้อนจนอุดตันและป้องกันการเกิดมะเร็ง (25)
 4. Quercetin กือ สารพฤกษ์เคมีที่อยู่ในกลุ่ม Flavonoid เป็นสารที่ให้ฤทธิ์ในการต้านออกซิเดชั่นสูงที่สุด ให้ฤทธิ์ในการป้องกันการอักเสบ ป้องกันแบคทีเรีย และไวรัส ป้องกันการแข็งตัวของเส้นเลือด ป้องกันการเกิดออกซิเดชั่นในหลอดเลือด และป้องกันหลอดเลือดเลี้ยง สมองอุดตันได้จากการศึกษาพบว่า quercetin สามารถลดระดับ Total cholesterol, Triglyceride, และ LDL ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (22) อีกว่า quercetin สามารถป้องกันหลอดเลือดเลี้ยง (vasoprotective) และช่วยในการทำงานของหลอดเลือดหัวใจ ช่วยให้ระบบการไหลเวียนและการทำงานหัวใจดีขึ้น (26)
 5. Rutin กือ เป็นสารในโภคถ่านอุด (Bioflavonoid) ชนิดหนึ่งที่พบได้ในธรรมชาติ เป็นสารประกอบที่ละลายในน้ำร่างกายไม่สามารถผลิตขึ้นเอง Rutin จะช่วยส่งเสริมการใช้維ิตามินดีในร่างกาย ขับยุงการทำงานของเอนไซม์ pancreatic lipase และสามารถยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ HMG – CoA reductase ช่วยลดระดับ Total cholesterol และ LDL (27) สามารถรักษาสภาพและการทำงานของหลอดเลือดต่างๆให้แข็งแรง ช่วยในการไหลเวียนโลหิต (28)
 6. 1-deoxynojirimycin (1-DNJ) กือ สารที่อยู่ในกลุ่มฟลาโวนออล มีฤทธิ์แรงในการขับยุงเอนไซม์ alpha-glucosidase ของตัวเรี้ยงถูกด้วยนม จึงช่วยขับยุงการข้อขยเป็นในอาหารช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือดและพบว่า 1-DNJ สามารถลดระดับ Triglyceride และ Total cholesterol ได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=0.058$) (29)
 7. Inmucal – Nutrients program กือ โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยหน่วยชีวสัตว์ สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยเก็บรวบรวมฐานข้อมูลคุณค่าสารอาหารของอาหารไทย และสามารถคำนวณคุณค่าสารอาหารจากอาหารที่บริโภคในการศึกษานี้ใช้พัฒนาเพื่อจัดทำเป็นแบบฟอร์มสำหรับผู้ใช้งาน
 8. Framingham 10 years risk กือ การคำนวณหาความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดและหัวใจในอีก 10 ปีข้างหน้า โดยผู้ที่มีความเสี่ยง risk factor 0-1 อย่างและนี้ 10 year risk

<10% จะถือว่าความเสี่ยงต่ำหรือตั้งแต่ 2 risk factor และมี 10 year risk < 20% ถือว่าความเสี่ยงปานกลาง และถ้ามี 10 year risk > 20% ถือว่าความเสี่ยงสูง

9. ความร่วมมือในการใช้ยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อน ในที่นี้พิจารณาจากการรับประทานแคปซูลครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร 30 นาที หรือ 1 ชั่วโมง ตลอดระยะเวลา 2 เดือน โดยการให้ผู้ป่วยบันทึกการรับประทานยาในแบบบันทึกการรับประทานแคปซูลสารสกัดใบหม่อน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 អង់គ្លេស (Mulberry)

หม่อน (*Morus alba* L.) เป็นพืชอยู่ในวงศ์ Moraceae มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย กระดูก *Morus* spp. อยู่ในเดือนเดือนหนาวจัดเป็นไม้ผลไม้ถาวร (deciduous fruit plant) หรือประเกต (hardwood) คือใบจะร่วงในฤดูใบไม้ร่วงและมีการพักตัวในฤดูหนาว พันธุ์หม่อนที่มีปลูกกันอยู่ทั่วโลกมีมากนากาย หลายพันธุ์มีแหล่งกำเนิดกระจายกว้างขวางมากคือตั้งแต่เขตร้อน (tropical zone) เขตตอนอุ่น (subtropical zone) เขตหนาว (temperate zone) และเขตหนาวเย็น (sub-arctic zone) ส่วนใหญ่เป็นการปลูกเพื่อนำมาใช้เลี้ยงไก่ แต่มีอีกหลายพันธุ์ที่นำมาราบประโภชน์ในด้านอื่นๆ เช่น การรับประทานผลการนำมาราบเป็นต้น ไม่สำหรับมังลุมปลูกไว้เพื่อใช้สำหรับเป็นอาหารของนกการปลูกเป็นไม้ประดับ ริมถนนหนทางและบางพันธุ์ยังเป็นพืชพันธุ์ป่ามีการจำแนกพันธุ์หม่อนระดับ 5 สายพันธุ์เริ่มตั้งแต่ปี ก.ศ. 1753 เมื่อ Linneaus ได้จำแนกพันธุ์หม่อนออกเป็น 5 สายพันธุ์ ได้แก่ *Morus alba* L., *Morus nigra* L., *Morus rubra* L., *Morus tartarica* L. และ *Morus indica* L. จนถึงปี ก.ศ. 1917 Koidzumi ได้จำแนกพันธุ์หม่อนออกเป็น 24 species และ 1 subspecies ต่อมาنانกพฤกษาสตรชาวญี่ปุ่นชื่อ Horita ได้จำแนกพันธุ์หม่อนออกเป็น 35 สายพันธุ์หม่อนที่ปลูกในประเทศไทย เพื่อเก็บผลผลิตใบหม่อน ใช้เป็นอาหารสำหรับเลี้ยงหนอนไหมให้ได้รังไหมและเก็บผลผลิตผลหม่อน พื้นที่ส่วนใหญ่ที่ปลูกหม่อน คือภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น บุรีรัมย์ สุรินทร์ และเพชรบูรณ์ พันธุ์หม่อนที่มีการเพาะปลูกและปรับปรุงพันธุ์ เช่น 1. พันธุ์เชียงใหม่ 2. พันธุ์นครราชสีมา 60 , 3. พันธุ์บุรีรัมย์ 60 , 4. พันธุ์บุรีรัมย์ 51 , 5. พันธุ์ศรีษะเกษ 33 และ 6. พันธุ์สกลนคร 72 (31) ซึ่งสายพันธุ์หม่อนที่มีอยู่ในประเทศไทยเป็นหม่อนสายพันธุ์ *Morus alba* L.

ภาพประกอบ 2.1 ลักษณะทางกายภาพของต้นหม่อน

สารสำคัญในใบ 1-deoxynojirimycin(DNJ) , N-methyl-DNJ, 2-O- α -D galactopyranosyl DNJ, fagomine, 1,4-dideoxy-หม่อน เมื่อทำการสกัดด้วย alcohol จะได้สารประเภท phytosterol glycoside เช่น b-sitosterol, b-sitosterol- β -D-glucoside, campesterol, b-ecdysone, inokosterone สารประเภท flavonoids เช่น rutin, quercetin, quercetin-3-O- β -D-glucopyranoside, kaempferol-3-O- β -D-glucopyranoside และเมื่อทำการสกัดด้วยน้ำ จะได้สารประเภทน้ำตาลที่มีในโตรเจนในโไมแลกูล เช่น 1,4-imino-D-arabinitol,1,2a,3b,4a-tetrahydroxynortropane (calystegin B2) นอกจากนี้ยังมีสารประเภท coumarin, organic acids, amino acids, saccharides, vitamins และ minerals (32)

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า สารสำคัญในใบหม่อนจะช่วยลดระดับไขมันในเลือด (22) ซึ่งในใบหม่อนมีสาร Quercetin และ Rutin ซึ่งเป็นสารกลุ่ม flavonoids มีฤทธิ์ต้านการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันของไขมันชนิด LDL และจะช่วยลดการคุกคัมคอเลสเตอรอล (33)

2.2 ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของสารสกัดจากใบหม่อน

2.2.1 การศึกษาฤทธิ์สารสกัดจากใบหม่อนในการลดไขมันในสัดสวนหลอง

จากการศึกษาของ Chen C. และคณะ 2004 ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสารสกัดจากใบหม่อนในการป้องกันการเกิด atherosclerosis ในกระด่ายที่มีภาวะไขมันในเลือดสูง โดยสารที่ใช้ทดสอบคือ 10 ml ของสารสกัดน้ำใบหม่อน (1mg/ml) ซึ่งจะแบ่งกระด่ายออกเป็น 5 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 จะได้รับอาหาร standard chow, กลุ่มที่ 2 จะได้รับ standard chow และ 1% สารสกัดน้ำใบหม่อน, กลุ่มที่ 3 จะได้รับ High cholesterol diet (HCD), กลุ่มที่ 4 และ จะได้รับ HCD ผสมกับสารสกัดน้ำใบหม่อนในขนาดที่แตกต่างกัน 0.5% และ 1% ตามลำดับติดตามผล 10 สัปดาห์ พบว่าผลของสารสกัดน้ำใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือด ได้ผลดังนี้ 1) ระดับ TG ในเลือดเพิ่มขึ้นในกลุ่มที่ 3 แต่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มที่ 4 (46%) และกลุ่มที่ 5 (56%), ระดับ Total cholesterol และ LDL ในกลุ่มที่ 4 และ 5 ลดลงอย่างมีนัยสำคัญต่ำกว่ากลุ่มที่ 3 2) ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของระดับ HDL ในกลุ่มที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ 4 และ 5 แต่อัตราส่วน LDL:HDL ลดลงอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มที่ 5 (20)

จากการศึกษาของ Hesham A. และคณะ 2005 ทำการศึกษาฤทธิ์ Hypolipidemic และ Antioxidant ของสารสกัดจากเปลือกรากของหม่อนในหมูที่มีภาวะไขมันในเลือดสูง โดยสารที่ใช้ทดสอบ คือ สารสกัดจากเปลือกรากของหม่อน โดยสารสกัดจาก 70% alcohol, 50% methanol และ 100% methanol จะได้สารสกัด MRBF-1, MRBF-2 และ MRBF-3 ตามลำดับ ติดตามผล 15 วัน พบว่า จากการศึกษาฤทธิ์จากสารสกัด 3 ส่วนที่ได้มีฤทธิ์ Antioxidant, กด Total cholesterol, LDL, Triglyceride และเพิ่ม HDL ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.001$) โดยที่สารสกัดที่มีฤทธิ์ได้ผลลดไขมันเรียงจากมากไปน้อยคือ MRBF-1 > MRBF-2 > MRBF-3 ตามลำดับ (21)

จากการศึกษาของ Lee J. และคณะ 2007 ได้ทำการสกัดสาร *Morus alba*, *Melissa officinalis* และ *Artemisia capillaris* ที่มีฤทธิ์ลดระดับไขมันในหมูที่มีไขมันในเลือดสูง โดยหมูแต่ละกลุ่มจะได้รับสารอาหารเดียวกันคือ low fat diet, high-fat diet และ high-fat diet supplemented Ob-X 0.2%, w/w (Ob-X สารผสมสำคัญของ *Morus alba*, *Melissa officinalis*, และ *Artemisia capillaris*) ติดตามผล 12 สัปดาห์ ทำการทดสอบพบว่าหมูที่ได้รับสารประกอบ Ob-x มีมวลเนื้อเยื่อไขมันที่ลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม low fat และ high fat diet ($P<0.001$) และมีน้ำหนักตัวที่ลดลง 7.4% เมื่อเทียบกับหมูกลุ่ม high fat diet ($p<0.05$) ผลจากการวัดระดับ Triglyceride และ Total Cholesterol พบว่ากลุ่มหมูที่ได้รับ Ob-x มีระดับ Triglyceride และ Total cholesterol ลดลง 30.3% ($p<0.01$), 21.6% ($p<0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม high fat diet อย่างเดียว (34)

จากการศึกษาของ Xiaolan Yang และคณะ 2010 ได้ทำการศึกษาฤทธิ์ Hypolipidemic และ Antioxidant ของเหงื่องผลหม่อน ทดลองในหมูพันธุ์ wistra ที่มีระดับไขมันในเลือดสูง โดยจะแบ่งหมูออกเป็น 8 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้รับอาหารที่มีไขมันแตกต่างกันออกไป ติดความหล่อ 4 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่ได้อาหารไขมันสูงร่วมกับผงหม่อนมีระดับไขมันลดลงอย่างมีนัยสำคัญโดย Total cholesterol ลดลง 16.2%, Triglyceride 35.7%, LDL 23.5%, Total cholesterol ลดลง 17% อีกทั้ง มีนัยสำคัญและระดับ HDL เพิ่มขึ้น 33% อีกทั้งมีนัยสำคัญ (35)

2.2.2 การศึกษาฤทธิ์ของสารสกัดจากใบหม่อนในการลดระดับไขมันในมนุษย์

จากการศึกษาของ Aramvit P. และคณะ 2010 ได้ศึกษาประสิทธิผลสารสกัดใบหม่อนในการลดระดับไขมันในผู้ป่วย Mild Hyperlipidemia โดยผู้ป่วยจะได้รับใบหม่อนในรูปแบบเม็ด ขนาด 280 mg (1 เม็ด ประกอบไปด้วย ผงใบหม่อน 254.8 มิลลิกรัม และ active ingredient ของ 1-deoxyxojirimycin 0.367 มิลลิกรัม) รับประทานจำนวน 3 เม็ด 3 ครั้ง/วัน ก่อนอาหาร เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ทำในผู้ป่วยกลุ่มเดียวเบรียบเทียนก่อนและหลังการทานสารสกัดใบหม่อน โดยไม่มีกลุ่มควบคุม ผลการศึกษาพบว่าในสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ระดับไขมัน TG ของผู้ป่วยที่ได้รับใบหม่อนในรูปแบบเม็ดลดลง 10.2%, 12.5 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญ ($p<0.05$) และในสัปดาห์ 12 ระดับ Total cholesterol ลดลง 4.9%, Triglyceride ลดลง 14.1% และ LDL ลดลง 5.6% อีกทั้งมีนัยสำคัญ ($p<0.05$) และมีระดับ HDL เพิ่มขึ้น 19.7% อีกทั้งมีนัยสำคัญ ($p<0.05$) ในขณะที่ diet control ไม่สามารถลดระดับ lipid profile ได้ และมีระดับ HDL ลดลงอย่างมีนัยสำคัญและพบว่าผู้ป่วยเกิดอาการข้างเคียงคือ Mild diarrhea (26%), Dizziness (8.7%), Constipation และ Bloating (4.3%) (22)

จากการศึกษาของ Andallu B. และคณะ 2001 ได้ศึกษาผลของผงใบหม่อนในการลดระดับน้ำตาลและระดับไขมันในเลือดในผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 โดยจะให้ผู้ป่วยรับประทานผงแบบปลดใบหม่อน 3 กรัม/วัน (500 mg/capsule) ติดตาม 4 สัปดาห์ ผลการวิเคราะห์ระดับไขมันหลังการรักษาพบว่า มีระดับไขมันลดลง ดังนี้ Total cholesterol (12%, $p < 0.01$), Triglycerides(16% , $p<0.01$), Plasma free fatty acids (12%, $p < 0.01$), LDL (23%, $p<0.01$), VLDL (17%, $p < 0.01$), Plasma peroxides(25%, $p < 0.01$), Urinary peroxides(55%, $p < 0.05$) และมีระดับ HDL เพิ่มขึ้น 18% ($p < 0.01$) (36)

จากการศึกษาของ Sinsatienpom S. และคณะ 2006 ได้ศึกษาประสิทธิผลและความปลอดภัยของใบหม่อนในการลดระดับน้ำตาลและไขมันในเลือดในผู้ป่วยเบาหวานชนิดไม่พึ่ง Insulin รายใหม่ โดยผู้ป่วยจะได้รับสารสกัดใบหม่อนด้วยน้ำขนาด 350 mg บรรจุในแคปซูล รับประทานครั้งละ 2 แคปซูลวันละ 3 ครั้งก่อนอาหาร ติดต่อ กันนาน 8 สัปดาห์แล้วทำการติดตาม

วัดผลอีกรัง ผลการศึกษาพบว่า สารสกัดใบหม่อน 2.1 กรัม สามารถลดระดับไขมันได้ โดย ระดับ Total cholesterol เฉลี่ยหลังการรักษาสัปดาห์ที่ 2, 4, 6, และ 8 มีค่า 229.6, 211.2, 210.2, 204.5, และ 199.4 mg/dl ตามลำดับ ($p<0.001$) ระดับ Triglyceride เฉลี่ยหลังการรักษาสัปดาห์ที่ 2, 4, 6, และ 8 มีค่า 235.4, 191.3, 174.5, 183.5, และ 168.2 mg/dl ตามลำดับ ($p<0.001$) (19)

จากการศึกษาของ Kojima J. และคณะ 2010 ได้ศึกษาผลของสารสกัดใบหม่อน 1-DNJ ต่อระดับไขมันของมนุษย์ ทำในกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับ TG ≥ 200 mg/dl โดยจะให้สารสกัดจากใบหม่อนประกอบด้วย DNJ-rich 12 mg ต่อ 3 แคปซูล ให้ผู้ป่วยรับประทาน 3 แคปซูล 3 ครั้งต่อวัน ติดตามผลเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับ Triglyceride และ Total Cholesterol ลดลงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=0.058$) โดย Serum Triglyceride base line และ Total cholesterol base line คือ 312 ± 90 mg/dl และ 232 ± 25 mg/dl ตามลำดับ เมื่อสัปดาห์ที่ 12 พบร่วงระดับ Serum Triglyceride และ Total cholesterol ลดลงเหลือ 252 ± 78 mg/dl, 230 ± 21 mg/dl ตามลำดับ (37)

2.2.3 ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาอื่นๆ ของสารสกัดจากใบหม่อน ในสัตว์

ฤทธิ์ในการป้องกันการเกิดภาวะ Nephrotoxicity จากการใช้ยา Cisplatin

จากการศึกษาของ Nemathakhsh M. และคณะ 2013 ได้ทำการศึกษาโดยใช้สารสกัดจากใบหม่อนป้องกันการเกิดภาวะ nephrotoxicity จากการใช้ยา cisplatin พบร่วงให้สารสกัด hydroalcoholic และ flavonoids จากใบหม่อนกับหนูที่ได้รับยา cisplatin ติดตามผลเป็นเวลา 10 วัน ผลการศึกษาพบว่า สารสกัด flavonoids และ hydroalcoholic สามารถป้องกันการเกิดภาวะ nephrotoxicity ได้เพิ่มขึ้น ผลทางพยาธิวิทยายืนยันว่าสามารถป้องกันได้อย่างมีนัยสำคัญโดยใช้ขนาด 50 และ 100 mg/kg และถ้าใช้ในขนาดสูงจะก่อให้เกิดอันตรายได้ (38)

ฤทธิ์ในการลดระดับน้ำตาลในเลือด

จากการศึกษาของ Mi Zhang A. และคณะ 2009 ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลของสาร phenolic ในเปลือกรากของหม่อนในการลดระดับน้ำตาลในเลือดในหนูที่ฉีดสาร alloxan ซึ่งเป็นสารที่ทำให้เป็นเบาหวาน ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 8 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกสารจะให้การรักษาด้วย 0.3% CMC-Na solution dose. กลุ่ม 2-7 จะให้สารใบหม่อนที่สกัดได้ 3 ส่วน (compound 1) ได้จากการสกัด EtoAc fraction, compound 2 และ 3 สกัดด้วย n-BuOH fraction โดยใช้เทคนิค Column chromatography) โดยจะให้ 50 mg/kg และ 100 mg/kg และกลุ่มที่ 8 จะให้ยา gliclazide 50 mg/kg โดยจะให้ยาเป็นเวลา 3 วัน กลุ่มที่ได้รับการรักษาจะเห็นได้ว่าเมื่อได้รับสาร alloxan ที่เหนี่ยวนำให้หนูเกิดเบาหวานนั้น จะมีระดับน้ำตาลที่สูงกว่าหนูปกติ (normal 6.11 ± 0.75 , Model 23.58 ± 5.61 $p<0.01$) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการให้ dose 100 mg/kg พบร่วงในหนูที่ได้รับ compound 2 และ 3 มีระดับน้ำตาลลดต่ำลง

($P<0.05$) การให้ dose 50 mg/kg ของ compound 2 และยา Gliclazide ที่พบว่าระดับน้ำตาลในเลือดลดลงหนึ่งกัน ($P<0.01$) ส่วนใน dose 100 mg/kg ของ compound 1 ระดับน้ำตาลในเลือดมีแนวโน้มลดลงเช่นเดียวกัน (39)

จากการศึกษาของ Sinsatienporn S. และคณะ 2006 ได้ศึกษาประสิทธิผลและความปลอดภัยของใบหม่อนในการลดระดับน้ำตาลและไขมันในเลือดในผู้ป่วยเบาหวานชนิดไม่พึง insulin รายใหม่ โดยผู้ป่วยจะได้รับสารสกัดใบหม่อนด้วยน้ำแข็ง 350 mg บรรจุในแคปซูล รับประทานครั้งละ 2 แคปซูลวันละ 3 ครั้งก่อนอาหาร ติดต่อ กันนาน 8 สัปดาห์ แล้วทำการคิดความวัดผลอีกรังสิ ผลการศึกษาพบว่า สารสกัดใบหม่อน 2.1 กรัม ไม่สามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานได้ และระดับ Glucose และ HbA1C เพิ่มขึ้น โดยระดับน้ำตาลในเลือดเฉลี่ยหลังการรักษาสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 มีค่า 155.1, 179, 173.6, 183.9, และ 185.8 mg/dl ตามลำดับ ($p = 0.04$) (19)

จากการศึกษาของ AndalluB. และคณะ 2001 ได้ศึกษาผลของผงใบหม่อนในการลดระดับน้ำตาลและระดับไขมันในเลือดในผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2 โดยจะให้ผู้ป่วยรับประทานผงแคปซูลใบหม่อน 3 กรัม/วัน (500 mg/capsule) ร่วมกับยา Glybenclamide ติดต่อ 4 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับยา Glibenclamide เพียงอย่างเดียวจากผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยผงแคปซูลใบหม่อนร่วมกับยา Glybenclamide จะสามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดีขึ้น โดยมีระดับ Fasting glucose ลดลง 27% จาก baseline เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับยา Glibenclamide อย่างเดียวจะมีระดับ Fasting plasma ลดลงเพียง 8% (36)

ซึ่งพบว่าผลการศึกษาของ Sinsatienporn S. และ AndalluB. มีความชัดเจ้งกันในเรื่องของการลดระดับน้ำตาลในเลือด ซึ่งของ Sinsatienporn S. ผลบวกว่าสารสกัดจากใบหม่อนไม่สามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานได้ ส่วน Andallu B. น้อยกว่าผลแคปซูลใบหม่อนสามารถควบคุมระดับน้ำตาลได้ดีขึ้น อาจเป็นผลเนื่องจากวิธีการศึกษาและการให้ intervention มีความแตกต่างกัน ทำให้ผลการศึกษาที่ได้มีความชัดเจ้งกัน

ส่วนถุทธีทางเภสัชวิทยาอื่นๆ ในการศึกษาของใบหม่อนยังมีอีกมาก โดยจาก การศึกษาของ Zafar MS. และคณะ 2013 (40) ได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาต่างๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับถุทธีของใบหม่อน โดยจะทำการศึกษาในหัวข้อ White Mulberry (*Morus alba*): A Brief Phytochemical and Pharmacological evaluations Account มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเกี่ยวกับ Pharmacological ของ *Morus alba* ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. Antioxidant Activity ของ *M. alba*

Butt และคณะ 2008 ได้ศึกษาสารสำคัญในใบหม่อนประเภท Flavonoids ได้แก่ quercitin มีความสำคัญอย่างมากในการมีถุทธีต้าน antioxidant จากการศึกษา Enkhma และคณะ 2005;

Katsubeer และคณะ 2006; Chen and Li และคณะ 2007; Iqbal และคณะ 2012 กล่าวว่าสาร quercitin จะสามารถมีฤทธิ์ตอบสนองในการลดกระบวนการ antioxidant เมื่อทำการศึกษาในสัตว์ทดลองและทดลองทางคลินิก พบว่าสารที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระอย่าง Oh และคณะ 2002 ได้ศึกษาสารสกัดใบหม่อนจาก ethanol ประกอบด้วย oxyresveatrol และ 5,7-dihydroxycoumarin 7-methyl ether ซึ่งสามารถมีศักยภาพในการต้าน antioxidant

2. Anti-HIV Activity ของ *M. alba*

Shi-De และคณะ 1995 มีทางการแพทย์แผนจีนได้นำไปถือครองในหน่อน นำมายาใช้สำหรับรักษาอาการไอ หอบหืดและไข้ตื้นๆ โดยสารประกอบ 14 ส่วนที่ได้จากใบหม่อน สารเหล่านี้ถูกนำมาทำสอนฤทธิ์ในการต้านเชื้อ HIV ผลการทดสอบพบว่า สาร mulbertofuran D, mulbertofuran G, mulbertofuran K., morusin, และ kwanon G, kwanon H and their derivatives. Only morusin, morusin 4'-glucoside and kuwanon H สามารถออกฤทธิ์ในการขับยับเชื้อ HIV

3. Anti-atherosclerotic Activity ของ *M. alba*

Doi และคณะ 2001 ศึกษาสารสกัดใบหม่อนจาก butanol มีฤทธิ์ยับยั้ง serum cholesterol ซึ่งทำให้สามารถช่วยป้องกันการเกิด atherosclerosis ได้ และจากการศึกษา Chen และคณะ 2005 ศึกษาสารสกัดจากเปลือกใบหม่อนด้วย 70% alcohol ในการยับยั้ง LDL ซึ่งทำให้เกิด atherosclerosis ศึกษาโดยจะให้สารสกัดใบหม่อนกับกระต่าย ผลการศึกษาพบว่า สามารถลดการเกิด atherosclerosis ในเส้นเลือด aorta ได้

4. Against cancer activity ของ *M. alba*

Kofujita และคณะ 2004 ศึกษาสารสกัดจากเปลือกใบหม่อนจาก ethyl acetate ซึ่งได้แก่ 7, 2', 4', 6'-tetrahydroxy-6-geranylflavanone สามารถมีฤทธิ์ในการต้านการเกิดมะเร็งตับในหนูได้ $IC_{50} = 52.8 \text{ mg/ml}$ เช่นเดียวกับ การศึกษาของ Colonna และคณะ 2008 ได้ทำการแยกสาร antrocyanin จากใบหม่อนแล้วพบว่ามีผลในการยับยั้งการ invasion และ migration ในการแพร่กระจายของมะเร็งปอดได้โดยประสิทธิภาพจะเพิ่มขึ้นกับจำนวน dose ที่ให้ไป

จากการศึกษางานวิจัยของ Thabit และคณะ 2012 ได้ใช้สารสกัด 80% ethanol ในการสกัดหาสารสำคัญในใบหม่อน จำนวน 100 g พบว่า ได้สารสกัด rutin 194.23 mg, Quercetin-3,7-D-O- β -D-glucopyranoside 137.97 mg (41) และการศึกษาของ Chen J และคณะ 2007 ใช้สารสกัด 70% ethanol ในการสกัดสารสำคัญในใบหม่อน ได้สารสกัดของ rutin ออกมาน้ำ จำนวนน้ำสารสกัด MTF ที่มี rutin ไปทดสอบกับหนูที่เห็นข่วน่าให้เกิดไขมัน พบว่า dose 30 mg/kg สามารถลดระดับ TG, Total cholesterol, LDL จาก baseline ที่ 388, 257, และ 189 mg/100 ml ตามลำดับ (42)

2.3 ไขมันผิดปกติในเลือดที่ส่งผลต่อโรคหลอดเลือดหัวใจ

2.3.1 ไขมันของระดับไขมันผิดปกติในเลือด (Dyslipidemia)

ระดับไขมันผิดปกติในเลือดเป็นภาวะที่ร่างกายมีระดับไขมันในเลือดต่างไปจากเกณฑ์ที่เหมาะสมเป็นผลให้เสี่ยงต่อการเกิดภาวะหลอดเลือดแดงแข็ง(atherosclerosis) และทำให้เกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด(cardiovascular diseases) ตามมาที่พบบ่อยก็อโรคหลอดเลือดหัวใจ (coronary heart disease) โรคหลอดเลือดสมอง(cerebrovascular disease) และโรคหลอดเลือดแดงส่วนปลาย (peripheral arterial disease) ความผิดปกติของระดับไขมันในเลือดมีได้หลายรูปแบบได้แก่

1. ระดับコレสเตอรอลรวม (total cholesterol, TC) สูงในเลือด
2. ระดับ low density lipoprotein-cholesterol (LDL-C) สูงในเลือด
3. ระดับ high density lipoprotein cholesterol (HDL-C) ต่ำในเลือด
4. ระดับไตรกลีเซอไรด์ (triglyceride, TG) สูงในเลือด
5. ระดับไขมันผิดปกติแบบใหม่แบบหนึ่งร่วมกัน 2 อายุขันไป

ผู้ที่มีระดับไตรกลีเซอไรด์สูงในเลือดเพียงอย่างเดียวมีอัตราเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจขาดเลือดชั่นกันแต่ผู้ที่มีระดับไตรกลีเซอไรด์สูงในเลือดควบคู่กับระดับ HDL ต่ำในเลือดมีอัตราเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจขาดเลือดเพิ่มขึ้นเนื่องจากภาวะนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในคุณลักษณะของ LDL ที่เป็น small dense LDL

2.3.2 สาเหตุของภาวะไขมันผิดปกติในเลือดความผิดปกติของระดับไขมันในเลือดแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มตามสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้นดังนี้

1. ไขมันผิดปกติในเลือดปฐมภูมิ (primary dyslipidemia)

ภาวะนี้เป็นความผิดปกติจากสาเหตุทางพันธุกรรมโรคที่พบบ่อยในกลุ่มนี้คือ polygenic hypercholesterolemia,familial hypercholesterolemia (FH) และ familial combined hyperlipidemia

2. ไขมันผิดปกติในเลือดทุติยภูมิ (secondary dyslipidemia)

ภาวะนี้เกิดจากโรคทางกายหรือยาบางชนิดที่มีผลต่อกระบวนการสร้างหรือสลาย lipoprotein ทำให้ระดับไขมันผิดปกติในเลือดโดยสาเหตุที่ทำให้ LDL-C สูงได้แก่ hypothyroidism, cholestasis, nephrotic syndrome, ยาบางชนิดเช่น thiazides, progestogens, cyclosporine สาเหตุที่พบบ่อยที่ทำให้ระดับไตรกลีเซอไรด์ในเลือดสูงได้แก่ โรคเบาหวาน โรคอ้วน ไลวะการดื่มสุรา การตั้งครรภ์ภาวะเครียดและยาบางชนิดเช่น estrogen,beta-blockers, glucocorticoids, thiazides, protease

inhibitors สาเหตุที่ทำให้ HDL-C ในเลือดค่า ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคอ้วน การสูบบุหรี่ และยา anabolic steroids, testosterone, progestogen, beta-blockers เป็นต้น

3. ไขมันผิดปกติในเลือดจากอาหาร (dyslipidemia)

การบริโภคอาหารที่ก่อให้เกิดภาวะ LDL ในเลือดสูงคืออาหารที่มีโภล刺客อรอลสูง หรือการไขมันอิ่มคัวมาก ได้แก่ ไขมันสัตว์ หมูสามชั้นเนยเนื้อสัตว์ที่มีมันมากหนังสัตว์ ไส้กรอก ไข่ แดง เครื่องในสัตว์ หอยนางรม และกะทิเป็นต้นอาหารที่ก่อให้เกิดภาวะไขroglyceride ในเลือดสูง ได้แก่ การรับประทานอาหารที่ให้พลังงานเกินความต้องการของร่างกาย การรับประทานอาหารที่มีคาร์โบไฮเดรต โดยเฉพาะน้ำตาลฟрукโตสและโซเดียมสูง การรับประทานอาหารที่มีไขมันเป็นต้น (43)

2.3.3 ระดับไขมันสูงส่งผลต่อโรคหลอดเลือดและหัวใจ

Dyslipidemia เป็นภาวะที่ร่างกายมีระดับไขมันในเลือดต่างไปจากเกณฑ์ปกติ เป็นผลให้เสี่ยงต่อผลการเกิดภาวะในหลอดเลือดแดงแข็ง (atherosclerosis) ซึ่งก่อให้เกิดโรคได้ 3 ชนิด คือ โรคหัวใจขาดเลือด โรคหลอดเลือดสมอง และโรคหลอดเลือดแดงอุดตันส่วนปลาย (Peripheral arterial disease) ภาวะความผิดปกติของระดับไขมันในเลือดดังกล่าวมีดังนี้ได้แก่

ภาวะโภล刺客อรอลรวมในเลือดสูง (Total cholesterol) ภาวะนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการมีระดับ LDL ในเลือดสูง ซึ่งจะเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญของการเกิด ภาวะหลอดเลือดแดงแข็งภาวะ HDL ในเลือดค่า เป็นปัจจัยเสี่ยงอิสระที่ก่อให้เกิดภาวะหลอดเลือดแดงแข็งภาวะ Triglyceride ในเลือดสูง ภาวะดังกล่าวมีอ้างเกิดจากระดับ Triglyceride ใน VLDL - TG ในเลือดสูง หรือ ระดับ Triglyceride ใน chylomicron ในเลือดสูง เช่น VLDL- TG ในเลือดสูงที่ก่อให้เกิดภาวะหลอดเลือดแดงแข็ง ส่วน Chylomicron - TG ในเลือดสูง ก่อให้เกิดคันอ่อนอักเสบเฉียบพลัน

ภาวะ Triglyceride ในเลือดสูงควบคู่กับภาวะ HDL ในเลือดค่า มีอัตราเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจขาดเลือดเพิ่มขึ้น การที่มีระดับ LDL ในเลือดสูง ทำให้การซึมผ่านของโภล刺客อรอลเข้ามาอยู่ได้ชั้นหนังหลอดเลือดแดงซึ่งมีปริมาณมากขึ้น และทำให้เกิด foam cell ซึ่งจำนวนมาก many foam cell เหล่านี้ เมื่อกิน โภล刺客อรอลเข้าไปในตัวมากก็จะแตกตัวและปล่อยสารพิษต่อผนังหลอดเลือดอ่อน化 ทำให้เกิดการอักเสบ เมื่อนานเขียนผนังหลอดเลือดก็จะหนาตัว จนทำให้หลอดเลือดตีบ แคบลงมา และหากมีจำนวน foam cell อยู่ภายในเป็นปริมาณมาก จะทำให้ผนังหลอดเลือดบวมแตกได้ ง่าย จากนั้นเกิดคลื่นเลือดซึ่งอยู่ภายในกระแสเลือดจะมาเกาะรวมตัวกันบริเวณผนังหลอดเลือดที่บวมแตก จนเกิดลิ่มเลือดขึ้น ซึ่งลิ่มเลือคนี้เองจะไปอุดตันหลอดเลือดแดงที่ไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจ ทำให้เกิดภาวะกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ซึ่งนำไปสู่การเดินผิดจังหวะของหัวใจที่เป็นอันตรายและเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตกะทันหันได้ (44)

2.3.4 การรักษาและการป้องกันการเกิดโรคไขมันในเลือด

ตาราง 1 การรักษาของระดับ LDL cholesterol ในผู้ป่วยที่มีการคำนวณ 10-Year Risk (45)

10-Year Risk	เป้าหมายระดับของ LDL	ระดับ LDL ที่ให้ริม Therapeutic lifestyle changes (TLC)	ระดับ LDL ที่ริมใช้ยาหลังจากทำ TLC ไม่ได้ผล
>20%	<100 mg/dL	> 100 mg/dL	≥ CHD และ CHD risk equivalent
10-20%	<130 mg/dL	> 130 mg/dL	≥130 mg/dL
<10%	<130 mg/dL	> 130 mg/dL	≥160 mg/dL
Multiple (2+) risk factors			
0-1 risk factor	<160 mg/dL	> 160 mg/dL	≥190 mg/dL

หมายเหตุ Multiple (2+) risk factors และ 10-year risk 10-20% ผู้ป่วย LDL-C ไว้ <130 mg/dL ถ้าค่า baseline LDL-C >130 mg/dL ให้ริมปรับเปลี่ยนวิธีทางการดำเนินชีวิตเป็นเวลา 3 เดือน ถ้า LDL-C ยังคงไว้ >130 mg/dL ให้พิจารณาเริ่มใช้ยา LDL-lowering drug เพื่อให้ระดับ LDL เป็นไปตามเป้าหมายคือ <130 mg/dL

2.3.5 การป้องกันการเกิดโรคไขมันในเลือดสูง

1. การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและเพียงพอ มีประโยชน์มาก เพราะทำให้ภาวะตื้อ อินซูลินลดลงทำให้ไขมันเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกล่าวว่าต้อสตะดับไตรกลีเซอไรด์และ โคเลสเตอรอลเพิ่มระดับ HDL-C และมีผลต่อ mononuclear cell ทำให้เซลล์ดักจับ cytokines ที่กระตุ้นกระบวนการ atherosclerosis นอกจากนี้การออกกำลังกายยังเป็นวิธีการสำคัญในการลดและ ควบคุมน้ำหนักการออกกำลังกายที่ถูกต้องประกอบด้วยมีความสม่ำเสมอ (frequency) กีอุทกวันหรือ วันเว้นวันหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้งระยะเวลาออกกำลัง (duration) นานเพียงพอคืออย่างน้อย สัปดาห์ละ 150 นาที โดยมีความหนักของการออกกำลังกาย(intensity) พอดีเหมาะสมซึ่งในทางปฏิบัติใช้

อัตราการเต้นของหัวใจเป็นเกณฑ์โดยออกกำลังให้ได้ อัตราการเต้นของหัวใจเป็นร้อยละ 60-85 ของ อัตราการเต้นหัวใจสูงสุดอัตราการเต้นหัวใจสูงสุดได้จากการคำนวณ โดยลบอายุเป็นปีออกจาก 220 การกำหนดอัตราการเต้นหัวใจระหว่างออกกำลังกายขึ้นกับสุขภาพที่ฐานของผู้ป่วยการออกกำลังกายทุกครั้งต้องมีการอุ่นเครื่อง (warm up) ก่อนออกกำลังกายและการผ่อนคลาย (cool down) หลังการออกกำลังกายปัจจุบันมีหลักการว่าออกกำลังกายอย่างน้อยสักคราฟท์ 150 นาที

2. การรับประทานอาหารที่ถูกต้องเหมาะสมยังรับประทานอาหารที่มีพลังงานพอเหมาะสมและ มีอาหารหลักครบถ้วนอยู่โดยมีสัดส่วนและปริมาณโภคแลสเตรอรอลที่เหมาะสมสมดุลซึ่งมีหลักการคือ

2.1 ปริมาณอาหารหรือพลังงาน (kilocalories) ต่อวันพอเหมาะสมทำให้น้ำหนักตัวอยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน

2.2 ปริมาณไขมันต่อวันให้พลังงานร้อยละ 25-35 ของพลังงานทั้งหมดโดยต้อง คำนึงถึงประเภทของไขมันที่ใช้คือให้เป็นกรดไขมันอิ่มตัวไม่เกินร้อยละ 7 ของพลังงานทั้งหมดเป็น กรดไขมันไม่อิ่มตัวหลายตำแหน่งไม่เกินร้อยละ 10 ที่เหลือเป็นกรดไขมันไม่อิ่มตัวหนึ่งตำแหน่ง ดังนั้นควรป้องกันอาหารด้วยน้ำมันพืชที่สกัดจากตัวเหลืองข้าวโพด เมล็ดดอกทานตะวันหรือเมล็ดดอก กำเ坊ยรำข้าวนาจะกอก นอกจากนี้ต้องหลีกเลี่ยงอาหารที่ป้องด้วยการทอดรวมทั้งหลีกเลี่ยงการใช้ไขมัน ที่ได้รับการแปรรูปให้แข็ง เช่นเนยเทียม(margarine) เนยข้าว (shortening) โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำ จากน้ำมันที่มีกรดไขมันอิ่มตัวมากซึ่นน้ำมันมะพร้าวน้ำมันปาล์มพารา ไขมันแปรรูปเหล่านี้จะมี trans fatty acids สูงปริมาณ trans fatty acids ที่รับประทานจะทำให้ระดับ LDL เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนกัน

2.3 ปริมาณโปรตีนให้พลังงานร้อยละ 12-15 ของพลังงานทั้งหมด อาหารประเภท โปรตีน ได้แก่ เนื้อสัตว์และถั่ว ประเภทเนื้อสัตว์ดีหลักดังนี้

1. อาหารที่ต้องคงเหลือไว้ในสัตว์และหนังสัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะปูรูปแบบ ใดๆ

2. อาหารที่ควรหลีกเลี่ยงหรือรับประทานเล็กน้อยเป็นครั้งคราว เช่น อาหารทะเล เช่นกุ้งปูปลาหมึกเนื้อสัตว์ดีมันและหนังไข่แดงและเนื้อสัตว์แปรรูปเช่นไส้กรอกทุกชนิด, แ昏, ใบโโนนยา, แทนน, หมูขอ, ถุงเชียง

3. อาหารที่รับประทานได้ประจำเนื้อปลาทุกชนิดไก่เป็ดหมูเนื้อที่ไม่ติดหนังและ น้ำปริมาณที่ควรรับประทานคือ วันละ 2-4 ชิ้น (200-400กรัม) หรือเนื้อสัตว์สุก 4-6 ช้อนโต๊ะต่อมื้อ ขึ้นกับน้ำหนักตัวและระดับไขมันในเลือด

4. มีโภคแลสเตรอรอลไม่เกิน 200-300 มก/วันขึ้นกับความรุนแรงของโรคและระดับ ไขมันในเลือด

5. พลังงานที่เหลือ (ร้อยละ 55-65 ของพลังงานทั้งหมด) ได้จากการโภชนาครสีอ่อนอาหารประเภทเม็ด ซึ่งควรเป็นการโภชนาครสีอ่อนได้แก่ ธัญญาพืชหรือข้าวถั่วนิคดำๆ เนื่องจากจะให้ทั้งไขอาหาร (dietary fiber) และโปรตีนควรหลีกเลี่ยงการใช้น้ำตาลหรืออาหารที่มีน้ำตาลบริมาณสูง

6. รับประทานผักบริมาณมากและผลไม้ทุกชนิดเพื่อให้ได้ไขอาหารมากพอ

7. คั่มแอลงออกอหစ์ได้บ้างไม่ควรเกิน 6 ส่วนต่อส่วนปานกลาง (แอลงออกอหစ์หนึ่งส่วนได้แก้วิสกี้ 1½ ออนซ์ หรือเบียร์ 120อนซ์หรือไวน์ 4 ออนซ์) ยกเว้นผู้ที่มีระดับไตรกลีเซอไรด์ในเลือดสูงห้ามคั่มแอลงออกอหစ์ (46)

โดยการวิจัยนี้จะใช้โปรแกรมคำนวณคุณค่าสารอาหาร INMUCAL-Nutrients เพื่อประเมินบริมาณพลังงานที่ได้รับจากการควบคุมอาหารโดยใช้โปรแกรม Inmucal® software ซึ่งโปรแกรมนี้คือโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้กับเครื่องในโครงการพิวเตอร์โดยเก็บรวบรวมฐานข้อมูลคุณค่าสารอาหารของอาหารไทย และสามารถคำนวณคุณค่าสารอาหารจากอาหารที่ปรุง และผลที่ได้จากการคำนวณด้วยโปรแกรม INMUCAL-Nutrients คือ

1. ข้อมูลของบริมาณสารอาหาร และการกระจายของสารอาหารหลัก
2. ข้อมูลของอาหารที่ปรุงและบริมาณคุณค่าสารอาหารแต่ละชนิดจำแนกตามมื้อ
3. ข้อมูลของสารอาหารที่ได้รับเบรเยนเทียบกับบริมาณสารอาหารอ้างอิงที่ควรได้รับประจำวันสำหรับคนไทย
4. ข้อมูลของสารอาหารที่เป็นค่าผู้รวมหรือค่าเฉลี่ยซึ่งอาจเป็นบริมาณสารอาหารโดยรวมหรือเฉลี่ยที่แต่ละบุคคลได้รับในแต่ละวัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

เป็นการศึกษาทางคลินิก โดยใช้รูปแบบการศึกษา แบบ Randomized-double blind placebo-controlled trial โดยจะมีการสุ่มผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์การศึกษาเพื่อรับผลิตภัณฑ์ยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อนหรือยาหลอก โดยทั้งผู้ป่วยและแพทย์ที่ดูแลจะไม่ทราบว่าผลิตภัณฑ์ใดเป็นยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อน หรือยาหลอก ซึ่งจะทำการทดสอบฤทธิ์ในการลดระดับไขมันของยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อน ในผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดสูง ตามเกณฑ์ของ NCEP ATP III ณ ศูนย์บริการทางการแพทย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิธีการศึกษาทางคลินิก ได้ทำการขึ้นเอกสารและโกรงร่างการวิจัยเพื่อขออนุมัติการศึกษาทางคลินิกต่อคณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (เลขที่การรับรอง 0100/2555 วันที่รับรอง 24 คุลาคม 2555) ก่อนดำเนินการทดลอง

3.2 ตัวอย่างพืช

ใบหม่อนสาขพันธุ์สกلنกร 72 (*Morus alba L.*) อายุประมาณ 5-6 เดือน จากศูนย์หม่อนใหม่เฉลิมพระเกียรติ จ.ร้อยเอ็ด โดยทำการเก็บตัวอย่างในตอนช่วงเช้า คัดเลือกเอาในช่วงกลางลำดัน

3.3 วัสดุอุปกรณ์และสารเคมี

3.3.1 วัสดุอุปกรณ์และวัสดุทางวิทยาศาสตร์

1. Hot air oven
2. กระถุงหนักสารสกัด
3. แร๊งเบอร์ 80
4. แคปซูลสีฟ้าเบอร์ 0
5. ถุงคำ , กระดาษฟรอยด์

6. กระบอกตวงขนาด 1000 ml
7. เครื่องบดแร่
8. ไม้คันใบหม่อน
9. เครื่อง Analytical sieving machine
10. เครื่องบรรจุแคปซูล
11. เครื่อง Freeze dryer
12. เครื่อง Rotary Evaporator
13. เครื่องทำความชื้น
14. Round bottom flask
15. บีกเกอร์ขนาด 500 ml
16. Spatula
17. โกร่งและลูกโกร่งบดยา
18. ช้อนตักสาร
19. เครื่องซั่งสาร
20. ผ้ากรองสารสกัด
21. ถุงมือ
22. Cylinder 100 ml
23. Dropper
24. Stering rod
25. เครื่องดูดความชื้น
26. เครื่องอัดแคปซูล
27. ถุงซองยาสีชา
28. สารดูดความชื้น

3.3.2 สารเคมี

1. 70% ethanol
2. น้ำบริสุทธิ์
3. น้ำ DI
4. Aerosil
5. Starch
6. สีผสมอาหาร (สีเขียวและสีแดง)

3.4 ขั้นตอนการสกัดสารสำคัญในหม่อน

1. นำใบหม่อนสายพันธุ์สกัดคร 72 (*Morus alba* L.) ที่เก็บจากศูนย์หม่อนใหม่เฉลิมพระเกียรติ จ.ร้อยเอ็ด เก็บค่อนช่วงเข้า โดยจะกดเลือกเอาใบช่วงกลางลำต้นมาส้างและตากให้แห้งเป็นเวลา 2 วัน
 2. นำน้ำที่ได้ไปอบในเตา Hot air oven ที่อุณหภูมิ 45°C เป็นเวลา 1 คืน
 3. เมื่อบาบแห้งเสร็จแล้ว นำไปบดด้วยเร่งเบอร์ 80 ให้เป็นผงละเอียด
 4. นำผงใบหม่อนที่ได้ไปหมักด้วย 70% ethanol เป็นเวลา 7 คืน
 5. นำน้ำที่ได้ไปหมักเสร็จแล้วไปกรองแยกเอากาดอก แล้วนำไปใส่ Round bottom flask จากนั้นนำสารสกัดที่กรองได้ไปประเทขาย 70% Ethanol ออก โดยเครื่อง Rotary Evaporator
 6. นำสารสกัดที่ประเทขายแล้วมาผสมกับ 10% Acrosil คนผสมให้เข้ากันจนหนืด ได้ที่
 7. นำสารสกัดมาใส่ใน Round bottom flask แล้วนำมาทำให้เย็นและแข็งด้วยเครื่องทำความเย็นที่อุณหภูมิ -25 °C เป็นเวลาแต่ละ flask ประมาณ 30 นาที
 8. นำน้ำสารสกัดที่เย็นแล้วมาทำการเอาน้ำออกโดยวิธีการ freeze dry เป็นเวลา 2 คืน โดยต้องอุณหภูมิไว้ -103°C
 9. ทำการเอาสารสกัดที่แห้งเป็นผงแล้วออกจากรound bottom flask
 10. นำสารสกัดที่ได้มาบดในโกร่งอีกครั้ง จากนั้นนำมาผ่านเครื่อง Analytical sieving machine เพื่อให้ผ่านสารสกัดมีอนุภาคเท่ากัน
 11. นำสารสกัดที่ผสมกันเรียบร้อยแล้ว มาบรรจุลงในแคปซูลเบอร์ 0 ตามสัดส่วนที่กำหนด คือ 350 mg ซึ่งในแต่ละแคปซูลจะมีสารสกัดใบหม่อนจำนวน 315 mg และ aerosol 35 mg
 12. สำหรับ Placebo จะนำเป็นมาผสมกับสีผสมอาหารซึ่งจะมีการผสมสีให้เหมือนแคปซูลใบหม่อนจริง โดยจะนำสีเขียวและสีแดงผสมกันในน้ำในอัตราส่วน 24 : 2 ตามลำดับ โดยจะใช้เป็นในการบดครั้งละ 20 g ใส่สี 100 หยด แล้วนำมาบดในโกร่งให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกันเหมือนกับสีของสารสกัด จากนั้นก็นำมาอัดในแคปซูลเบอร์ 0
- การวัดความชื้นของสารสกัด ที่มีผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความชื้นโดย นำสารสกัด 100 mg เทไส่ฟรอยด์ แล้วนำไปประกบในเครื่องดูดความชื้น ตั้งอุณหภูมิที่ 60 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที ทำเป็นจำนวน 3 ครั้ง ตามมาตรฐานความชื้นไม่ควรเกิน 10% แต่จากการทดสอบดูดแล้วพบว่า วัสดุค่าเฉลี่ย 5.61 % ถือว่าอยู่มาตรฐานดี

จากการวิจัยนี้ผู้ป่วย 1 คน รับประทานยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อนขนาด 350 mg ครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง จะได้ทั้งหมดจำนวน 6 แคปซูล/วัน/คน และผู้ป่วยจะต้องรับประทานยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อนนาน 60 วัน (2 เดือน) ดังนั้นจะได้ 360 แคปซูล/คน ซึ่งงานวิจัยนี้จะใช้กุ่มคัวอย่างในการรับประทานยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อนทั้งหมด 20 กก จะต้องผลิตแคปซูลทั้งหมด 7200 แคปซูล และรับประทานยาหลอกทั้งหมด 20 คน จะต้องผลิตแคปซูลยาหลอกทั้งหมด 7,200 แคปซูล ดังนั้นจะต้องผลิตแคปซูลรวมทั้งหมด 14,400 แคปซูล

โดยที่มีผู้วิจัยได้ทำการสกัดสารสำคัญในใบหม่อน โดยใบหม่อนสด 1 kg จะได้ใบหม่อนแห้ง 0.45 kg นำมาสกัดด้วย 70% ethanol ได้สารสกัดแห้ง 0.02 kg และนำสารสกัดใบหม่อน 1 g มาทำการวัดคุณภาพ HPLC ดังนั้นจะได้ปริมาณ rutin 0.45 mg

งานวิจัยนี้ได้ใช้แคปซูลขนาด 350 mg มีปริมาณ aerosil 10% กิตเป็นปริมาณ 35 mg/แคปซูล ดังนั้นในแคปซูลสารสกัดใบหม่อน 315 mg จะมีปริมาณ rutin 0.14 mg/แคปซูล ดังนั้นผู้ป่วยรับประทานยา 6 แคปซูล/วัน จะได้ปริมาณ rutin 0.84 mg/day

จากการศึกษาของ Kamalakkannan N., Prince PS. และคณะได้ทำการใช้สารสกัด Rutin ที่มีผล Antihyperglycemic และ Antioxidant ใน wistar rat โดยใช้ streptozotocin ในการเหนี่ยวนำให้หนูเป็นเบาหวาน โดยใช้สารสกัด rutin 25-100 mg/kg พบว่าไม่เกิดอาการไม่พึงประสงค์ (47) ดังนั้นในการเปลี่ยนสูตร dose ที่ได้จากสัตว์ทดลองมาเป็น dose ของมนุษย์ จะใช้สูตรดังนี้

$$\text{Human Equivalent Dose (HED in mg/kg)} = \text{Animal Dose (mg/kg)} \times \frac{\text{Animal Km}}{\text{Human Km}}$$

ค่า Animal Km ของ rat คือ 6 และ ค่า Human Adult Km คือ 37 (48)

$$\text{จะได้ HED ในมนุษย์ (mg/kg)} = 25 \text{ mg/kg} \times 6 \div 37 = 4.054 \text{ mg/kg}$$

$$\text{HED ในมนุษย์ (mg/kg)} = 100 \text{ mg/kg} \times 6 \div 37 = 16.216 \text{ mg/kg}$$

ดังนั้น ถ้าผู้ป่วยหนักปะมาณ 60 kg จะได้ปริมาณ rutin เพ่อกัน 243.24 mg/day ถึง 972.96 mg/day โดยงานวิจัยของเราได้ใช้แคปซูลขนาด 350 mg จะมีสารสกัด rutin 0.14 mg /แคปซูล ดังนั้นผู้ป่วยรับประทาน 6 แคปซูล/วัน จะได้ rutin 0.84 mg/day ซึ่งถือว่ามีปริมาณ rutin น้อย ดังนั้นขนาดที่ให้ในผู้ป่วยไม่น่าจะทำให้เกิด Toxicity จากการรับประทานยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อน

3.5 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาดูที่ของยาแคปซูลสกัดจากใบหม่อนต่อการลดระดับไขมันในเลือด โดยจะทำการทดสอบในผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดสูงผิดปกติ ที่ซึ่งไม่เข้าเกณฑ์ในการได้รับยาลดระดับไขมัน ในเลือดตาม NCEP (ATP III)

3.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ มี risk factor 0-1 อย่าง ที่มี 10 year risk < 10% หรือมี risk factor ตั้งแต่ 2 อย่าง ที่มี 10 year risk < 20% ที่เข้ารับการรักษาที่ศูนย์บริการทางการแพทย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติที่มีหรือไม่มีความเสี่ยงตั้งแต่ 0-1 risk factor ที่มี 10 year risk < 10% หรือตั้งแต่ 2 risk factor ที่มี 10 year risk < 20% ตามเกณฑ์ NCEP ATP III เพศชายและเพศหญิง อายุ 20-60 ปี ที่เข้ารับบริการที่ศูนย์การแพทย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตั้งแต่ เดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายนและมีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกดังต่อไปนี้

เกณฑ์การคัดเลือกผู้ป่วยเข้าการศึกษา (Inclusion criteria)

- ผู้ป่วยที่มีภาวะไขมันในเลือดสูง $LDL \geq 130 \text{ mg/dL}$ ตามเกณฑ์ NCEP ATP III guideline ที่ไม่มีประวัติเป็นโรค CHD หรือ CHD risk equivalent ได้แก่ acute MI, Diabetes mellitus type 2 ($FBS \geq 126 \text{ mg/dL}$), Silent MI, Peripheral arterial disease, myocardial ischemia, Abdominal aortic aneurysm, Unstable angina, Carotid artery disease (ได้แก่ transient ischemic attack หรือ stroke of carotid origin), coronary angioplasty > 50% stenosis on angiography or ultrasound, coronary artery surgery, Renal artery disease

- ผู้ป่วยที่มีหรือไม่มี ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรค CHD ในกลุ่ม risk factor 0-1 อย่างที่มี 10 year risk < 10% หรือมี risk factor ตั้งแต่ 2 อย่าง ที่มี 10 year risk < 20% ตามเกณฑ์ NCEP ATP III ซึ่งจะคำนวณคะแนนปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ (Major risk factor) ข้อละ 1 คะแนน ได้แก่

- สูบบุหรี่
- ความดันโลหิตสูง ($\geq 140/90 \text{ mmHg}$ หรือใช้ยาลดความดัน)
- HDL-C ต่ำ ($< 40 \text{ mg/dL}^{**}$)
- มีประวัติครอบครัวเกิด premature CHD (CHD ในพี่น้องฝ่ายชาย $< 55 \text{ ปี}$, CHD ในพี่น้องฝ่ายหญิง $< 65 \text{ ปี}$)

- อายุ (ผู้ชาย ≥ 45 ปี, ผู้หญิง ≥ 55 ปี)

** HDL Cholesterol ≥ 60 mg/dL ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงลบ ถ้ามีให้น่า 1 ปัจจัยเสี่ยงไปลบออกจากปัจจัยเสี่ยงทั้งหมด

3. ผู้ป่วยที่มีภาวะการทำงานของตับ ໄด ปกติ

4. ผู้ป่วยขินขอมเข้าร่วมโครงการโดยสมัครใจ และลงชื่อขินขอมเป็นลายลักษณ์อักษร

เกณฑ์การคัดผู้ป่วยออกจาก การศึกษา (Exclusion criteria)

1. ผู้ป่วยที่มี 10 year risk $> 20\%$

2. ผู้ป่วยที่มีภาวะการทำงานของไอลิรีดับต่ำปกติ (SGOT หรือ SGPT ≥ 2 เท่าของค่าปกติ, Total bilirubin ≥ 2 mg/dl, Serum creatinine ≥ 1.5 mg/dl)

3. ผู้ป่วยที่มี LDL ที่เข้าเกณฑ์ต้องได้รับการรักษาด้วยยาลดไขมันในเลือด ตาม NCEP ATP

III. Guideline ดังนี้

ตาราง 2 10-year risk score

10-year risk	LDL Goal	ระดับ LDL ที่ให้เริ่ม Therapeutic lifestyle changes (TLC)	ระดับ LDL ที่เริ่มใช้ยาหลังจากทำ TLC ไม่ได้ผล
$> 20\%$	< 100 mg/dL	≥ 100 mg/dL	CHD และ CHD risk Equivalents
10-20%	< 130 mg/dL	≥ 130 mg/dL	≥ 130 mg/dL
$< 10\%$			
Multiple (2+) Risk Factor	< 130 mg/dL	≥ 130 mg/dL	≥ 160 mg/dL
0-1 Risk factor	< 160 mg/dL	≥ 160 mg/dL	≥ 190 mg/dL

4. อุบัติเหตุทางการรับยาและผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อระดับคลอเลสเตอรอล

5. ไม่สามารถคัมเหล้าในระหว่างเข้าร่วมโครงการ

6. มีภาวะแทรกซ้อน หรือโรคประจำตัวร้ายแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมโครงการ

7. ผู้ป่วยที่กำลังตั้งครรภ์ หรือให้นมบุตร
8. ผู้ป่วยที่มีประวัติแพ้ผลิตภัณฑ์ยาแคปซูลสักด้าห์ก่อน

เกณฑ์การให้เลิกจากการศึกษา (Discontinuation Criteria)

1. ในระหว่างศึกษาผู้ป่วยแพ้ผลิตภัณฑ์ยาแคปซูลสักด้าห์ก่อน
2. ระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยสูงขึ้นจนถึงเกณฑ์ที่ต้องได้รับการรักษาด้วยยาตามแนว
ทางการรักษาของ NCEP ATP III guideline
3. ผู้ป่วยขอถอนตัวออกจาก การศึกษาเอง

การคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

คำนวณจากความแตกต่างของร้อยละของการลดลงของระดับไขมันในเลือดชนิด LDL ระหว่างกลุ่มควบคุมซึ่งจะมีการควบคุมอาหารและให้รับยาหลอก กับกลุ่มทดลองที่จะควบคุมอาหาร ควบคู่กับการได้ยาแคปซูลสักด้าห์ก่อน โดยกำหนดให้มีระดับนัยสำคัญที่ 95% ($Z_{\alpha/2} = 1.96$) และ มีกำลังในการพนความแตกต่าง 80% ($Z_{\beta} = 0.842$)

โดยการลดลงของระดับไขมันในเลือดที่แตกต่างจากการควบคุมอาหาร (Δ) ประมาณการ จากผลการศึกษาฤทธิ์ในการลดไขมันในเลือดของสารสกัดจากหม่อนจากการศึกษาของ Andalliu B. และคณะ(2001) คือ กลุ่ม Control ลด LDL ได้ 95.5 mg/dL (d) และ กลุ่มทดลองลด LDL ได้ 78.7 mg/dL (d₀) และให้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ) ของการลดไขมันในเลือดโดยการควบคุมอาหารและ การใช้สารสกัดจากหม่อน คือ 17.6

กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (มีค่าเฉลี่ย 2 ค่าเปรียบเทียบกันและเป็นอิสระกัน/ Independent groups) สูตรที่ใช้คำนวณ คือ

$$\begin{aligned} n \text{ (ขนาดกลุ่มตัวอย่างต่อกลุ่ม)} &= \frac{2 (Z_{\alpha/2} + Z_{\beta})^2 \sigma^2 }{(\Delta)^2} \\ &= \frac{2 (1.96 + 0.842)^2 (17.6)^2 }{ (95.5 - 78.7)^2 } \\ n &= 17 \end{aligned}$$

$Z_{\alpha/2}$ = ค่าสถิติมาตรฐานได้ถึงปกติที่แทนความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 1 (2 ทิศทาง) ไม่เกิน ร้อยละ 5 คั้นนี้ $Z_{\alpha/2} = 1.96$

Z_{β} = กำหนด power คือร้อยละ 80 คั้นนี้ $Z_{\beta} = 0.842$

σ^2 = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการลดไขมันในเลือด

Δ (delta) = ความแตกต่างของการลดลงระดับไขมันในเลือดของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

จากการศึกษาของ Andalliu B. และคณะ มีค่า Δ คือ $95.5 - 78.7 = 16.8 \text{ mg/dL}$

เมื่อแทนค่า

$$Z_{\alpha/2} = 1.96$$

$$Z_{\beta} = 0.82$$

$$\sigma^2 = 17.6$$

$$\Delta = 16.8$$

แทนค่าในสูตร จะได้ขนาดตัวอย่าง 17 คนต่อกลุ่ม ดังนั้นต้องใช้ขนาดตัวอย่างเป็นอย่างน้อยทั้งหมด 34 คนและคิด % drop out = 20% ดังนั้นต้องมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ $34 + (34 \times 20/100) = 40$ คน

สุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ใช้การสุ่มแบบ permuted block โดยทำการแบ่งผู้ป่วยเป็น Block ภายใน Block จะมีการกำหนดให้ผู้ป่วยอยู่ในกลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุมด้วยจำนวนเท่าๆ กัน ในงานวิจัยนี้มีผู้ป่วย 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กำหนดคร่าวหนึ่ง Block จะมีผู้ป่วย 4 คน (Block 4) จะทำให้ได้แบบเพื่อกำหนดผู้ป่วยเข้ากลุ่มได้ 6 แบบ คือ

Block	1	2	3	4	5	6
กลุ่มที่จะเข้า	T	C	T	C	T	C
T=Treat	T	C	C	T	C	T
C=Control	C	T	T	C	T	C
	C	T	C	T	C	T

สมมติ กำหนดลำดับ Block โดยการสุ่มแบบจับฉลาก ได้ลำดับ Block เป็น 3,2,6,1,4,5 แล้ว จัดสรรกลุ่มผู้ป่วยลำดับที่ 1 ถึง 40 เข้ากลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุมตามที่ Block กำหนดไว้ดังนี้

ตาราง 3 ตัวอย่างการสุ่มรหัสประจำตัวและรหัสผลิตภัณฑ์ของผู้ป่วย

Block	กลุ่มที่เข้า	ผู้ป่วย	Block	กลุ่มที่เข้า	ผู้ป่วย
3	T	001,025	1	T	013,037
	C	002,026		T	014,038
	T	003,027		C	015,039
	C	004,028		C	016,040

2	C C T T	005,029 006,030 007,031 008,032	4	C T C T	017 018 019 020
6	C T T C	009,033 010,034 011,035 012,036	5	T C C T	021 022 023 024

ตั้งนี้ จะได้ผู้ป่วยจดอยู่ในกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน

3.7 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบคัดกรองผู้ป่วยโรคไขมันในเลือดสูง ตามเกณฑ์ NCEP ATP III guideline 2002 ได้แก่

1.1 ข้อมูลการเช็คดูประวัติในการเป็นโรค Chronic heart disease หรือ มีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคทางระบบหัวใจ

1.2 ข้อมูลปัจจัยเสี่ยงสำคัญในการเกิด CHD ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายของระดับ LDL

1.3 ข้อมูลสรุปผลการประเมิน Risk categories ของผู้ป่วย เพื่อที่จะนำมาพิจารณาเกณฑ์ในการคัดผู้ป่วยเข้าการศึกษา

2. แบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยทั่วไป (Case report form: CRF) ได้แก่ ชื่อ, อายุ, เพศ, น้ำหนัก, ส่วนสูง, โรคประจำตัว, การใช้ยาหรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ใช้ประจำ, การแพ้ยาหรืออาหารต่างๆ, ประวัติครอบครัวและทางสังคنم รวมทั้งบันทึกผลการตรวจร่างกายทั่วไป การตรวจทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ Total cholesterol, HDL-C, LDL-C, TG, ระดับน้ำตาลในเลือด (FBG), การทำงานของตับ (AST, ALT) และ ไต (serum creatinine, BUN)

3. แบบบันทึกการรับประทานแคปซูลสารสกัดใบหม่อน

4. แบบบันทึกการรับประทานอาหารในแต่ละวัน

5. โปรแกรมคำนวณคุณค่าสารอาหาร INMUCAL-Nutrients

6. แบบบันทึกชื่อ รหัสประจำตัวและ รหัสผลิตภัณฑ์แคปซูลสารสกัดใบหม่อน

7. บัตรนัดประจำตัวผู้ป่วย
8. หนังสือแสดงเจตนาข้อมูลเข้าร่วมการวิจัยฯแก่ชุมชน (**INFORMED CONSENT FORM**)

3.8 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. ประชาสัมพันธ์เชิญชวนและรับสมัครผู้ป่วยที่สนใจเข้าร่วมโครงการ
2. นัดผู้ป่วยที่สนใจมาพบแพทย์ประจำโครงการ ศูนย์บริการทางการแพทย์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม เพื่อวินิจฉัยว่าเป็นไปตามเกณฑ์การคัดเข้า-คัดออก โดยมีการตรวจร่างกายทั่วไป ตรวจระดับไขมันในเลือด (total cholesterol, HDL-C, LDL-C, TG) ระดับน้ำตาลในเลือด (FBG) การทำงานของตับ (AST, ALT) และไต (serum creatinine, BUN)
3. เมื่อผ่านเกณฑ์ ทีมผู้วิจัยจะอธิบายขั้นตอนการศึกษา การปฏิบัติตัว ได้แก่ แนะนำเรื่องการรับประทานยา การรับประทานอาหาร โดยให้หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง และให้รับประทานผักและผลไม้ และให้มีการออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง หรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 150 นาที เมื่อเข้าร่วมการศึกษา ตลอดจนผลดีผลเสียที่อาจเกิดขึ้นเมื่อเข้าร่วมการศึกษาให้ผู้ป่วยทราบโดยละเอียด โดยจะแจกเอกสารข้อมูลสำหรับผู้ป่วยให้ผู้ป่วยและ/หรือญาติอ่านเพื่อทำความเข้าใจพร้อมให้เวลาในการพิจารณาข้อมูลและซักถามจนกว่าผู้ป่วยจะพอใจ จากนั้นจึงให้ผู้ป่วยลงชื่อในใบข้อมูลเข้าการศึกษาทั่วความเห็นใจ
4. หลังจากผู้ป่วยลงชื่อเข้าร่วมงานวิจัยแล้ว ทีมผู้วิจัยจะลงทะเบียนหัสผลิกภัยฯ และรหัสประจำตัว ให้ผู้ป่วยแต่ละคนใน Case report form (CRF) และแฟลกแบบบันทึกการใช้ยาและการรับประทานอาหาร ผลิตภัยฯ คำมูลผลการสุ่ม จากนั้นลงชื่อที่แท้จริงของผู้ป่วยพร้อมกันใส่รหัสประจำตัวและรหัสผลิกภัยฯ ในแบบบันทึกซึ่งแยกต่างหากจาก CRF เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับตรวจสอบหลังจากเสร็จการศึกษาว่าผู้ป่วยคนดังกล่าวได้รับผลิตภัยฯ ตรงตามการสุ่มและมีรหัสประจำตัวเหมือนกันที่เขียนใน CRF จริง โดยแบบบันทึกดังกล่าวจะอยู่กับผู้วิจัยคนเดียวและถูกเก็บไว้เป็นความลับในของสำนักงานกิจกรรมศึกษาฯต้นสุด
5. ทีมผู้วิจัยจะยกประวัติโดยละเอียดตามแบบแบบเก็บข้อมูลผู้ป่วย (Case report form: CRF) ซึ่งประกอบไปด้วยประวัติทั่วไป ประวัติครอบครัวและทางสังคنم รวมทั้งบันทึกผลตรวจร่างกายทั่วไป การตรวจทางห้องปฏิบัติการตามรายการในข้อ 2 ลงใน CRF
6. จากนั้นผู้ป่วยเข้าพบแพทย์ประจำโครงการเพื่อประทับตราการเข้าร่วมโครงการ ไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย แพทย์ให้คำแนะนำ และนัดผู้ป่วยให้กลับมาพบเพื่อติดตามและประเมินผลการใช้ยาทุก

4 สัปดาห์ ที่ศูนย์นิรการทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นเวลา 2 ครั้ง จนครบระยะเวลา การศึกษา คือ 8 สัปดาห์

7. จากนั้นแพทย์จะให้ผู้ป่วยไปพบเภสัชกรเพื่อให้คำแนะนำการรับประทานยา ที่มีผู้วิจัย มองผลิตภัณฑ์ตามผลการสุ่มแก่ผู้ป่วย โดยให้รับประทานยาครั้งแรกต่อหน้าทีมผู้วิจัย จากนั้นแนะนำ การควบคุมอาหารและปฏิบัติควรห่วงร่วมโครงการ โดยผู้ป่วยจะได้รับยาเพื่อกลับไปรับประทานที่บ้านติดต่อกันเป็นเวลา 8 สัปดาห์ (ทีมผู้วิจัยจะแบ่งให้ยาครั้งละ 4 สัปดาห์) โดยผู้ป่วยจะรับประทานยา แคปซูลชนิด 350 mg จำนวน 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร

8. ในวันที่มาติดตามผลการรักษาครั้งที่ 1 ในสัปดาห์ที่ 4 ผู้ป่วยจะต้องนำยาที่เหลือจากการใช้ที่บ้าน พร้อมทั้งแบบบันทึกที่ได้รับกลับบ้านมาพนแพทย์ด้วยทุกครั้ง โดยในแต่ละครั้งของการติดตามจะมีการวัดน้ำหนัก, ระดับไขมันในเลือด, ระดับน้ำตาลในเลือด, อการไม่พึงประสงค์, ค่าเออนไซม์ของตับ การทำงานของไตและประเมินปริมาณพลังงานที่ได้รับจากการควบคุมอาหาร เพื่อคุ้มครองต่างของการรับประทานอาหารและการได้รับพลังงานในแต่ละช่วงที่มาติดตามผล โดยใช้โปรแกรม INMUCAL-Nutrients software ที่พัฒนาขึ้นโดยมหาวิทยาลัยนิคิด

9. ในระหว่างการศึกษา หากเกิดอาการผิดปกติ หรือสงสัยว่าจะเกิดอาการ ไม่พึงประสงค์จากยา เช่น หลังใช้ยาแล้วมีอาการอักเสบ บวม แสบร้อน แดง หรือคัน ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ เภสัชกรหรือแพทย์ประจำโครงการ ได้ทันที โดยแพทย์ที่ท่านติดต่อได้ตลอดเวลา คือ อ.นพ.พพอุทธ กั้วสิทธิ์ โทร : 083-3536254 หรือ พศ.ดร.ภญ.พิรญา ศรีผ่อง โทร : 089-7105987

10. นำผลการศึกษาที่ได้มานวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการศึกษา

11. การดำเนินการต่อหลังจากนการศึกษาแล้วจะให้แพทย์ประจำโครงการวัดระดับ LDL ของผู้ป่วยถ้าเกิด LDL สูงจนกระทั่งถึงเกณฑ์ที่ต้องได้รับยาลดระดับไขมันในเลือดก็จะนำผู้ป่วยส่งต่อรับการรักษาในโรงพยาบาล

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS โดยทำการประเมินผลการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงอนุมานความลักษณะของข้อมูล ได้แก่

1. Independent t-test ประเมินความแตกต่างของระดับไขมันในเลือด, ระดับน้ำตาลในเลือด, น้ำหนัก, Liver function test และ Renal function test ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังการศึกษา

2. Paired t-test ประเมินความแตกต่างของระดับไขมัน, ระดับน้ำตาล,น้ำหนัก, การได้รับพลังงานและอาหาร และคุณภาพข้าวเคียงหรืออาหาร ไม่พึงประสงค์ได้แก่ค่า Liver enzyme, Renal function ก่อนและหลังการทดลองของเด็กกลุ่ม

3. Fisher exact test ประเมินข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยทั้ง 2 กลุ่ม, ประเมินการออกกำลังกาย , ประเมินอาการข้างเคียงหรืออาการ ไม่พึงประสงค์ทางคลินิกที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มควบคุมและทดลอง ได้แก่ Mild diarrhea , Dizziness ,Constipation , Bloating,Soft stools, Nasal congestion/ Headache, Myalgia, Pharyngeal pain/cough, Fever เป็นต้น

4. Repeated measure one-way ANOVA (Bonferroni) ประเมินความแตกต่างของการได้รับพลังงานและอาหารก่อนและหลังในแต่ละช่วงของการศึกษา เมื่อค่า p-value < 0.05 ถือว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาฯเคนปชูลสารสกัดใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ ณ ศูนย์บริการทางการแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระหว่างวันที่ 5 พฤษภาคม 2556 ถึงวันที่ 20 มกราคม 2557 มีอาสาสมัครสนใจเข้าร่วมการศึกษาทั้งสิ้น 99 คน เข้าเกณฑ์การศึกษา 26 คน ไม่เข้าเกณฑ์ 71 คน และขอถอนตัวออกจาก การศึกษา 3 คน ซึ่งข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยที่ศึกษา
- 4.2 ผลลัพธ์ทางคลินิกของระดับไขมันในเลือด, ระดับความดันโลหิต, ระดับน้ำตาลในเลือด, ค่าการทำงานของตับและค่าการทำงานของไต
- 4.3 ความร่วมมือในการรับประทานเคนปชูล
- 4.4 ผลลัพธ์ทางอาหารที่ผู้ป่วยได้รับและการออกกำลังกาย
- 4.5 การเกิดอาการไม่พึงประสงค์และความรุนแรงจากการรับประทานยาเคนปชูลสารสกัดใบหม่อน

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยที่ศึกษา

จากการเก็บข้อมูลการศึกษาตลอดระยะเวลา 2 เดือน มีผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดสูงที่ผ่านเกณฑ์ทั้งเข้าการศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 26 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 13 คน และกลุ่มทดลอง 13 คน ซึ่งเป็นเพศชาย 9 คน และเพศหญิง 17 คน ถอนตัวจากการศึกษา 3 คนเนื่องจากไม่ได้รับประทานยาตามกำหนด รวมมีผู้ป่วยเข้าร่วมงานเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัยทั้งหมด 23 คน ข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วยในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ดังต่อไปนี้ ด้านอายุส่วนใหญ่มีอายุของกลุ่มควบคุมเฉลี่ย 32.3 ± 11.11 ปี และกลุ่มทดลองเฉลี่ย 35 ± 12.51 ปี

($p\text{-value} = 0.567$) ค่า HbA_1c ของกลุ่มควบคุมเฉลี่ย 59.23 ± 11.05 กิโลกรัมและกลุ่มทดลองเฉลี่ย 63.54 ± 14.36 กิโลกรัม ($p\text{-value} = 0.40$) ค่า BMI ในกลุ่มควบคุมเฉลี่ย $22.37 \pm 3.33 \text{ kg/m}^2$ และ กลุ่มทดลองเฉลี่ย $23.75 \pm 3.64 \text{ kg/m}^2$ ($p\text{-value} = 0.480$) ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวจำนวน 22 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 10 คน (ร้อยละ 76.9%) กลุ่มทดลองจำนวน 12 คน (ร้อยละ 92.3) ($p\text{-value} = 0.593$) และมีโรคประจำตัวจำนวน 4 คน ได้แก่ โรคแพลโนรัสเพราอาหารของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) โรค Hypothyroidism ของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) โรคไมเกรนของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) และโรคภูมิแพ้ของกลุ่มทดลองจำนวน 1 (ร้อยละ 7.7) มีผู้ป่วยที่ไม่มียาที่ใช้ประจำจำนวน 22 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุม 11 คน (ร้อยละ 84.6) กลุ่มทดลองจำนวน 11 คน (ร้อยละ 84.6) ($p\text{-value} = 1.000$) และมียาที่ใช้ประจำจำนวน 4 คน ได้แก่ ยา Folic acid ของกลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ยา Hydroxyzine ของกลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ยา Levothyroxine ของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) และยา Omeprazole ของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ไม่ได้ใช้อาหารเสริมหรือสมุนไพรจำนวน 21 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 10 คน (ร้อยละ 76.9) กลุ่มทดลองจำนวน 11 คน (ร้อยละ 84.6) ($p\text{-value} = 1.000$) และมีใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารหรือสมุนไพรที่ใช้ 5 คน ได้แก่ Vitamin C ของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) กลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) Vital lite plus ของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) Fish oil ของกลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) และ Ginger ของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ส่วนใหญ่ไม่มีประวัติแพ้ยาจำนวน 24 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 13 คน (ร้อยละ 100) กลุ่มทดลองจำนวน 11 คน (ร้อยละ 84.6) ($p\text{-value} = 0.480$) และมีประวัติการแพ้ยาจำนวน 2 คน ได้แก่ ยา Amoxycillin ของกลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) และยา CPM ของกลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7)

ด้านประวัติครอบครัว พบร่วมกันว่า ส่วนใหญ่ไม่มีประวัติความเจ็บป่วยในครอบครัวจำนวน 11 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 6 คน (ร้อยละ 46.2) กลุ่มทดลองจำนวน 5 คน (ร้อยละ 38.5) ($p\text{-value} = 0.518$) และมีประวัติความเจ็บป่วยในครอบครัว 12 คน ได้แก่ โรคตับแข็งของกลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) โรคหัวใจของกลุ่มควบคุมจำนวน 3 คน (ร้อยละ 23.1) กลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) โรคหลอดเลือดสมองของกลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) โรคเบาหวานของกลุ่มควบคุมจำนวน 2 คน (ร้อยละ 15.4) กลุ่มทดลองจำนวน 3 คน (ร้อยละ 23.1) โรคความดันโลหิตสูงของกลุ่มควบคุม

จำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) โรคไขมันในเลือดสูงของกลุ่มทดลองจำนวน 2 คน (ร้อยละ 15.4) และโรคเก้าท์ของกลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7)

ประวัติทางสังคมส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่จำนวน 25 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 12 คน (ร้อยละ 92.3) กลุ่มทดลองจำนวน 13 คน (ร้อยละ 100) ($p\text{-value} = 1.000$) สูบบุหรี่จำนวน 1 คน ในกลุ่มควบคุม (ร้อยละ 7.7) ดื่มสุราจำนวน 19 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 10 คน (ร้อยละ 76.9) กลุ่มทดลองจำนวน 9 คน (ร้อยละ 62.2) และไม่ดื่มสุราจำนวน 7 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 3 คน (ร้อยละ 23.1) กลุ่มทดลองจำนวน 4 คน (ร้อยละ 30.8) ($p\text{-value} = 1.000$) ประวัติการออกกำลังกายพบว่ามีการออกกำลังกายจำนวน 17 คน เป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 8 คน และกลุ่มทดลองจำนวน 9 คน ($p\text{-value} = 0.813$)

ด้านผลการตรวจร่างกายพบว่า ระดับ Systolic Blood pressure $<120 \text{ mmHg}$ จำนวน 19 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 9 คน (ร้อยละ 69.2) กลุ่มทดลองจำนวน 10 คน (ร้อยละ 76.9) ระดับ 120-129 mmHg จำนวน 4 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 3 คน (ร้อยละ 23.1) กลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ระดับ 130-139 mmHg จำนวน 3 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) กลุ่มทดลองจำนวน 2 คน (ร้อยละ 15.4) ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.203$) และ Diastolic Blood pressure $<80 \text{ mmHg}$ จำนวน 22 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 12 คน (ร้อยละ 92.3) กลุ่มทดลองจำนวน 10 คน (ร้อยละ 76.9) ระดับ 80-84 mmHg จำนวน 3 คน ได้แก่ กลุ่มควบคุมจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) กลุ่มทดลองจำนวน 2 คน (ร้อยละ 15.4) ระดับ 85-89 mmHg จำนวน 1 คน ได้แก่ กลุ่มทดลองจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ เช่นกัน ($p\text{-value} = 0.718$) ดังตาราง 4

ตาราง 4 ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline characteristic) ของผู้ป่วย

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	p-value*
ผู้เข้าร่วม (คน)	13 (100%)	13 (100%)	-
เพศ			
ชาย	3 (23.1%)	6 (46.2%)	0.411 ^b
หญิง	10 (76.9%)	7 (53.8%)	
อายุ (ปี)			
mean \pm SD	32.3 \pm 11.11	35 \pm 12.51	0.567 ^a

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	p-value*
น้ำหนัก (กิโลกรัม)			
Mean ± SD	59.23 ± 11.05	63.54 ± 14.36	0.40 ^a
Body mass index (BMI; kg/m ²) ของไทย			
ผอม (<18.5)	2 (15.4%)	1 (7.7%)	
ปกติ (18.5-22.9)	4 (30.8%)	4 (30.8%)	
น้ำหนักเกิน (23.0-24.9)	4 (30.8%)	4 (30.8%)	0.480 ^b
อ้วนระดับ 1 (25.0-29.9)	3 (23.1%)	3 (23.1%)	
อ้วนระดับ 2 (> 30.0)	0	1 (7.7%)	
Mean ± SD	22.37±3.33	23.75±3.64	
โรคประจำตัว			
1. ไม่มีโรคประจำตัว	10 (76.9%)	12 (92.3%)	
2. มีโรคประจำตัว			0.593 ^b
- โรคแพลงกระเพาะอาหาร	1 (7.7%)	0	
- Hypothyroidism	1 (7.7%)	0	
- โรคไนเกรน	1 (7.7%)	0	
- โรคภูมิแพ้	0	1 (7.7%)	
ยาที่ใช้ประจำ			
1. ไม่มียาประจำ	11 (84.6%)	11 (84.6%)	
2. มียาที่ใช้ประจำ			
- Folic acid	0	1 (7.7%)	1.000 ^b
- Hydroxyzine	0	1 (7.7%)	
- Levothyroxine	1 (7.7%)	0	
- Omeprazole	1 (7.7%)	0	
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและสมุนไพร			
1. ไม่ได้ใช้อาหารเสริมและสมุนไพร	10 (76.9%)	11 (84.6%)	
2. ใช้อาหารเสริมและสมุนไพร			

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	p-value*
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและสมุนไพร (ต่อ)			
- Vitamin c	1 (7.7%)	1 (7.7%)	
-Vital lite plus	1 (7.7%)	0	1.000 ^b
-Fish oil	0	1 (7.7%)	
-Ginger	1 (7.7%)	0	
ประวัติแพ้ยา			
1. ไม่แพ้	13 (100%)	11 (84.6%)	0.480 ^b
2. แพ้ยา			
- Amoxycillin	0	1 (7.7%)	
- CPM	0	1 (7.7%)	
ประวัติความเจ็บป่วยในครองครัว			
1. ไม่มีโรค	6 (46.2%)	5 (38.5%)	0.518 ^b
2. มีโรค			
- โรคดับแข็ง	0	1 (7.7%)	
- โรคหัวใจ	3 (23.1%)	1 (7.7%)	
ประวัติทางสังคม			
- สูบบุหรี่	1 (7.7%)	0	1.000 ^b
- ไม่สูบบุหรี่	12 (92.3%)	13 (100%)	
- คึ้มสุรา	10 (76.9%)	9 (62.2%)	1.000 ^b
- ไม่คึ้มสุรา	3 (23.1%)	4 (30.8%)	
ระดับ Blood pressure			
Systolic			
- <120			
- 120-129	9 (69.2%)	10 (76.9%)	0.203 ^b
- 130-139	3 (23.1%)	1 (7.7%)	
	1 (7.7%)	2 (15.4%)	

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	p-value*
ระดับ Blood pressure (ต่อ)			
Diastolic			
- < 80	12 (92.3%)	10 (76.9%)	
- 80-84	1 (7.7%)	2 (15.4%)	0.718 ^b
- 85-89	0	1 (7.7%)	
การออกกำลังกาย			
- ไม่ออกกำลังกาย	5 (38.5%)	4 (30.8%)	
- ทำงานบ้าน	0	1 (7.7%)	
- เดินแอโรบิก	2 (15.4%)	4 (30.8%)	0.813 ^b
- โยคะ	0	1 (7.7%)	
- เด่นแบตมินตัน	1 (7.7%)	1 (7.7%)	
- เด่นฟุตบอล	1 (7.7%)	0	
- วิ่ง	4 (30.8%)	2 (15.4%)	

* ค่า p-value เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ Indipendent t-test

^b ค่า p-value เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ใช้สถิติ Fisher exact test

4.2 ผลลัพธ์ทางคลินิก

เปรียบเทียบภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มภายใน 4 สัปดาห์

จากการศึกษาความจำเพาะของความดันโลหิต ระดับไนโตรเจนในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ค่าการทำงานของดับเบิลและค่าการทำงานของไอกายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนและหลังจากรับประทานยาแคปซูลไป 4 สัปดาห์พบว่า กลุ่มทดลองมีระดับความดันโลหิต Systolic เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 115.46 ± 9.69 mm และ 122.08 ± 14.48 mm, p-value<0.05) และพบว่าระดับความดันโลหิต Diastolic เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

72.69 ± 8.00 Hg และ 78.46 ± 11.24 Hg, p-value<0.05) ส่วนกลุ่มควบคุมพบว่า ก่อนและหลังมีระดับความดันโลหิต Systolic ไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 117.23 ± 7.12 mm และ 114.85 ± 7.27 mm , p-value=0.190) และระดับความดันโลหิต Diastolic ก่อนและหลังไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.31 ± 4.55 Hg และ 72.31 ± 7.46 Hg, p-value=0.251)

ผลการตรวจระดับไขมันในเลือด Total cholesterol, Triglyceride, LDL และ HDL ก่อนและหลังการศึกษาในกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการศึกษาเท่ากับ 226.54 ± 16.16 mg/dl และ 223.61 ± 28.23 mg/dl (p-value=0.548), 116.15 ± 45.27 mg/dl และ 124.77 ± 62.8 mg/dl (p-value=0.255), 144.05 ± 12.83 mg/dl และ 140.7 ± 21.33 mg/dl (p-value=0.471), 59.23 ± 14.46 และ 57.96 ± 18.93 (p-value=0.657) ตามลำดับ เช่นเดียวกับในกลุ่มทดลองที่มีผลการตรวจระดับไขมันในเลือด Total cholesterol, Triglyceride, LDL และ HDL ก่อนและหลังการศึกษาในกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 237.92 ± 17.49 mg/dl และ 232.15 ± 28.32 mg/dl (p-value=0.379), 123.44 ± 55.35 mg/dl และ 111.92 ± 65.30 mg/dl (p-value=0.221), 150.34 ± 17.99 mg/dl และ 147.69 ± 23.78 mg/dl (p-value=0.595), 61.65 ± 15.44 mg/dl และ 64.39 ± 18.96 mg/dl , (p-value=0.377) ตามลำดับ

ผลการตรวจระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) พบว่าไม่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังรับประทานยา 4 สัปดาห์ ทึ้งในกลุ่มควบคุม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.07 ± 4.78 mg/dl และ 93.77 ± 7.09 mg/dl, p-value=0.633) และกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.77 ± 7.09 mg/dl และ 90.00 ± 9.40 mg/dl, p-value=0.274)

ผลการตรวจค่าการทำงานของไต ได้แก่ ค่า BUN พบร่วมกับค่าครองน้ำที่สูงกว่าปกติ ค่า serum creatinine และค่า glomerular filtration rate (GFR) ที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 ± 0.15 mg/dl และ 0.71 ± 0.17 mg/dl, p-value<0.05) และกลุ่มทดลองพบว่าค่า serum creatinine ไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $0.71 \pm 0.71 \pm 0.14$ mg/dl และ 0.74 ± 0.17 mg/dl, p-value=0.185)

ผลการตรวจค่าการทำงานของตับ ได้แก่ ค่า AST พบร่วมกับค่าครองน้ำที่สูงกว่าปกติ ค่า serum bilirubin และค่า alkaline phosphatase (ALP) ที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.35 ± 7.12 และ 21.07 ± 6.52 ,

$p\text{-value}=0.536$) และกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $20.77 \pm 4.95 \text{ U/L}$ และ $23.15 \pm 5.76 \text{ U/L}$, $p\text{-value}=0.065$), ผลการตรวจค่า ALT พบว่าไม่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังรับประทานยา 4 สัปดาห์ ทั้งในกลุ่มควบคุม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $17.85 \pm 11.44 \text{ U/L}$ และ $17.69 \pm 8.16 \text{ U/L}$, $p\text{-value}=0.954$) และกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $21.54 \pm 10.78 \text{ U/L}$ และ $23.39 \pm 11.64 \text{ U/L}$, $p\text{-value}=0.161$)

เมื่อเปรียบเทียบผลตรวจทางห้องปฏิบัติการระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 4 ของการศึกษาพบว่า ระดับความดันโลหิต Systolic และ ระดับความดันโลหิต Diastolic ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $114.85 \pm 7.27 \text{ mm}$ และ $122.08 \pm 14.48 \text{ mm}$, $p\text{-value}=0.121$ และ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $72.31 \pm 7.46 \text{ Hg}$ และ $78.46 \pm 11.24 \text{ Hg}$, $p\text{-value}=0.113$ ตามลำดับ)

ระดับไขมันในเลือดระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ได้แก่ Total cholesterol (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $223.61 \pm 28.23 \text{ mg/dl}$ และ $232.15 \pm 28.32 \text{ mg/dl}$, $p\text{-value}=0.499$), Triglyceride (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $124.77 \pm 62.80 \text{ mg/dl}$ และ $111.92 \pm 65.30 \text{ mg/dl}$, $p\text{-value}=0.427$), LDL (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $140.70 \pm 21.33 \text{ mg/dl}$ และ $147.69 \pm 23.78 \text{ mg/dl}$, $p\text{-value}=0.438$) และ HDL (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $57.96 \pm 18.93 \text{ mg/dl}$ และ $64.39 \pm 18.96 \text{ mg/dl}$, $p\text{-value}=0.396$) ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ผลการตรวจระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $93.77 \pm 7.09 \text{ mg/dl}$ และ $90.00 \pm 9.40 \text{ mg/dl}$, $p\text{-value}=0.260$), ค่าการทำงานของไต ได้แก่ ค่า BUN และ serum creatinine ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $11.69 \pm 2.66 \text{ mg/dl}$ และ $12.43 \pm 3.57 \text{ mg/dl}$, $p\text{-value}=0.559$ และ ค่าเฉลี่ย $0.71 \pm 0.17 \text{ mg/dl}$ และ $0.74 \pm 0.17 \text{ mg/dl}$, $p\text{-value}=0.684$ ตามลำดับ), ค่าการทำงานของดับน ได้แก่ AST และ ALT ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $21.07 \pm 6.52 \text{ U/L}$ และ $23.15 \pm 5.76 \text{ U/L}$, $p\text{-value}=0.536$ และ ค่าเฉลี่ย $17.69 \pm 8.16 \text{ U/L}$ และ $23.39 \pm 11.64 \text{ U/L}$, $p\text{-value}=0.162$ ตามตาราง 5

ตาราง 5 ผลการตรวจตับน้ำดีตามต้นแบบพิเศษ, ระดับไข้ในเนื้อดี, ระดับน้ำตาลในเลือด, ค่าการทำงานของตับและค่าการทำงานของไตของกลุ่มควบคุม

และกลุ่มทดลองออกซิรับประทานแคปซูลไน 4 สัปดาห์ ($n_{\text{ctrl}} = 26$ คน)

Lab	Diet control (n= 13)				Mulberry leaf extract capsule (n= 13)				p-value ^b	p-value ^c
	Baseline	Week 4	p-value ^a	Baseline	Week 4	p-value ^a				
Systolic (mm)	117.23±7.12	114.85±7.27	0.190	115.46±9.69	122.08±14.48	0.043	0.601	0.121		
Diastolic (Hg)	74.31±4.55	72.31±7.46	0.251	72.69±8.00	78.46±11.24	0.038	0.533	0.113		
TC (mg/dL)	226.54±16.16	223.61±28.23	0.548	237.92±17.49	232.15±28.32	0.379	0.315	0.449		
TG (mg/dL)	116.15±45.27	124.77±62.8	0.255	123.44±55.35	111.92±65.30	0.221	0.098	0.427		
LDL(mg/dL)	144.05±12.83	140.7±21.33	0.471	150.34±17.99	147.69±23.78	0.595	0.716	0.438		
HDL(mg/dL)	59.23±14.46	57.96±18.93	0.657	61.65±15.44	64.39±18.96	0.377	0.721	0.396		
FBS (mg/dL)	93.07±4.78	93.77±7.09	0.633	91.77±7.09	90.00±9.40	0.274	0.587	0.260		
BUN(mg/dL)	10.67±1.75	11.69±2.66	0.319	12.78±3.80	12.43±3.57	0.756	0.112	0.559		
Cr(mg/dL)	0.77±0.15	0.71±0.17	0.038	0.71±0.14	0.74±0.17	0.185	0.979	0.684		
AST(U/L)	22.35±7.12	21.07±6.52	0.536	20.77±4.95	23.15±5.76	0.065	0.508	0.398		
ALT(U/L)	17.85±11.44	17.69±8.16	0.954	21.54±10.78	23.39±11.64	0.161	0.405	0.162		

^a ค่า p-value กรณีเป็นภาษาในกลุ่มระหว่างก่อนให้ชนิดและหลังใช้ยาที่ 4 สัปดาห์ โดยใช้ t-test Paired t-test

^b ค่า p-value กรณีเป็นภาษาห้องปฏิบัติการระหว่างก่อนและหลังการรักษา โดยใช้ t-test Independent t-test

^c ค่า p-value กรณีเป็นภาษาทางคณิตศาสตร์ที่ไม่รวมตัวอย่างที่ขาดหายไปโดยทั่วไป โดยใช้ t-test Independent t-test

เปรียบเทียบภัยในกลุ่มและระหว่างกลุ่มภัยใน 8 สัปดาห์

จากการติดตามตรวจวัดระดับความดันโลหิต ระดับไขมันในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด ค่าการทำงานของตับและค่าการทำงานของไข้ภัยในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนและหลังจากรับประทานแคปซูลไป 8 สัปดาห์พบว่า ระดับความดันโลหิต Systolic ของกลุ่มควบคุมลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 117.23 ± 7.12 mm และ 110.30 ± 8.56 mm, p-value<0.05) ส่วนกลุ่มทดลองพบว่าไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 115.46 ± 9.69 mm และ 113.55 ± 10.62 mm, p-value=0.632), ระดับความดันโลหิต Diastolic พบร่วมกันทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ย 74.31 ± 4.55 Hg และ 72.40 ± 7.29 Hg , p-value=0.879 และค่าเฉลี่ย 72.69 ± 8.00 Hg และ 71.45 ± 9.58 Hg, p-value=0.724) ตามลำดับ

ผลการตรวจระดับไขมันในเลือด Total cholesterol, Triglyceride, LDL ก่อนและหลังการศึกษาในกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 226.54 ± 16.16 mg/dl และ 206.48 ± 46.14 mg/dl(p-value=0.088), 116.15 ± 45.21 mg/dl และ 141.17 ± 77.67 mg/dl (p-value=0.154) , 144.05 ± 12.83 mg/dl และ 141.46 ± 26 mg/dl (p-value=0.544) ตามลำดับ ส่วนผลการตรวจ HDL ระหว่างก่อนและหลังรับประทานยา 8 สัปดาห์ของกลุ่มควบคุมพบว่า มีระดับ HDL ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.23 ± 14.46 mg/dl และ 51.89 ± 16.43 mg/dl (p-value<0.05) เชนเดียวกับในกลุ่มทดลองที่มีผลการตรวจระดับไขมันในเลือด Total cholesterol, Triglyceride, LDL และ HDL ก่อนและหลังการศึกษาในกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 237.92 ± 17.49 mg/dl และ 223.92 ± 41.92 mg/dl(p-value=0.166), 123.44 ± 55.35 mg/dl และ 100.31 ± 44.28 mg/dl(p-value=0.090), 150.34 ± 17.99 mg/dl และ 154.11 ± 26.29 mg/dl (p-value=0.487), 61.65 ± 15.44 mg/dl และ 58.36 ± 15 mg/dl (p-value=0.175) ตามลำดับ

ผลการตรวจระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) พบร่วมกันทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างก่อนและหลังรับประทานยา 8 สัปดาห์ในกลุ่มควบคุม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.07 ± 4.78 mg/dl และ 90.58 ± 5.66 mg/dl, p-value<0.05) และกลุ่มทดลองพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.77 ± 9.09 mg/dl และ 91.92 ± 9.51 mg/dl, p-value=0.912)

ผลการตรวจค่าการทำงานของไต ได้แก่ ค่า BUN พบร่วมกันทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (10.67 ± 1.75 และ 11.07 ± 2.27 , p-value=0.937)

และกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ย 12.78 ± 3.80 และ 11.14 ± 2.6 , p-value=0.081) เห็นได้วากับผลการตรวจ serum creatinine พบว่าไม่แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลังรับประทานยา 8 สัปดาห์ทั้งในกลุ่มควบคุม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 ± 0.15 mg/dl และ 0.76 ± 0.16 mg/dl ,p-value=0.127) และกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.77 ± 0.14 mg/dl และ 0.78 ± 0.14 mg/dl ,p-value=0.744)

ผลการตรวจค่าการทำงานของดีบูต ได้แก่ ค่า AST พบว่าระหว่างก่อนและหลังรับประทานยา 8 สัปดาห์ กลุ่มควบคุมมีค่า AST ลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.35 ± 7.12 U/L และ 21.08 ± 7 U/L ,p-value=0.235 แต่พบว่ากลุ่มทดลองมีค่า AST เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.77 ± 4.95 U/L และ 23.61 ± 7.57 U/L ,p-value=0.041), ผลการตรวจ ALT พบว่าระหว่างก่อนและหลังรับประทานยา 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีค่า ALT เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.54 ± 10.78 U/L และ 25.54 ± 11.53 U/L, p-value<0.05) และกลุ่มควบคุมพบว่าค่า ALT ไม่มีความแตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.85 ± 11.44 U/L และ 20.33 ± 15.13 U/L, p-value=0.186)

เมื่อเปรียบเทียบผลตรวจทางห้องปฏิบัติการระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 8 ของการศึกษาพบว่า ระดับความดันโลหิต Systolic ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 110.30 ± 8.56 mm และ 113.55 ± 10.62 mm, p-value=0.453) ระดับความดันโลหิต Diastolic ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.40 ± 7.29 Hg และ 71.45 ± 9.58 Hg , p-value=0.803) ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ระดับไขมันในเลือดระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ได้แก่ Total cholesterol (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 206.48 ± 46.14 mg/dl และ 223.92 ± 41.92 mg/dl ,p-value=0.322), Triglyceride (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 141.17 ± 77.67 mg/dl และ 100.31 ± 44.28 mg/dl ,p-value=0.166), LDL (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 141.49 ± 26 mg/dl และ 154.11 ± 26.29 mg/dl ,p-value=0.239) และ HDL (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.89 ± 16.43 mg/dl และ 58.36 ± 15 mg/dl ,p-value=0.314) ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 90.58 ± 5.66 mg/dl และ 91.92 ± 9.51 mg/dl ,p-value=0.676 ตามลำดับ), ค่าการทำงานของไต ได้แก่ ค่า BUN และ serum creatinine ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.07 ± 2.27 mg/dl และ 11.14 ± 2.72 mg/dl ,p-value=0.892 และ ค่าเฉลี่ย 0.76 ± 0.16 mg/dl

และ $0.78 \pm 0.14 \text{ mg/dl}$, $p\text{-value}=0.704$ ตามลำดับ), ค่าการทำงานของตับ ได้แก่ AST และ ALT ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ $21.08 \pm 7 \text{ U/L}$ และ $23.61 \pm 7.57 \text{ U/L}$, $p\text{-value}=0.368$ และค่าเฉลี่ย $20.33 \pm 15.13 \text{ U/L}$ และ $25.54 \pm 11.53 \text{ U/L}$, $p\text{-value}=0.341$ ตามลำดับ) ดังตาราง 6

ตาราง ๖ ผลการตรวจดับความดันโนติก, ระดับไขมันในเลือด, ระดับน้ำตาลในเลือด, ค่าการทำงานของตับและค่าการทำงานของไตของผู้มีความดูดซึม
แบงกุ่มทดลองทางเดินหายใจรักษาระบบท่อปัสสาวะ ๘ สัปดาห์ ($n_{\text{ctrl}} = 23$ คน)

Lab	Diet control (n= 11)			Mulberry leaf extract capsule (n= 12)			p-value ^c
	Baseline	Week 8	p-value ^a	Baseline	Week 8	p-value ^b	
Systolic(mm)	117.23±7.12	110.3±8.56	0.044	115.46±9.69	113.5±10.62	0.632	0.453
Diastolic(Hg)	74.31±4.55	72.4±7.29	0.879	72.69±8.00	71.45±9.58	0.724	0.803
TC (mg/dL)	226.54±16.16	206.48±46.14	0.088	237.92±17.49	223.92±41.92	0.256	0.332
TG (mg/dL)	116.15±45.21	141.17±77.67	0.154	123.44±55.35	100.31±44.28	0.094	0.116
LDL(mg/dL)	144.05±12.83	141.46±28.60	0.544	150.34±17.99	154.11±26.29	0.851	0.239
HDL(mg/dL)	59.23±14.46	51.89±16.43	0.011	61.65±15.44	58.36±15	0.307	0.314
FBS (mg/dL)	93.07±4.78	90.58±5.66	0.044	91.77±7.09	91.92±9.51	0.908	0.676
BUN(mg/dL)	10.67±1.75	11.07±2.27	0.937	12.78±3.80	11.14±2.6	0.081	0.892
Cr(mg/dL)	0.77±0.15	0.76±0.16	0.127	0.77±0.14	0.78±0.14	0.744	0.704
AST(U/L)	22.35±7.12	21.08±7	0.235	20.77±4.95	23.61±7.57	0.041	0.368
ALT(U/L)	17.85±11.44	20.33±16.62	0.186	21.54±10.78	25.54±11.53	0.042	0.341

^a ค่า p-value กรณีเปรียบเทียบภายในกลุ่มระหว่างก่อน ใช้ช้อนและหลังใช้ช้อน ที่ ๘ สัปดาห์โดยใช้สถิติ Paired t-test

^b ค่า p-value เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ที่ ๘ สัปดาห์โดยใช้สถิติ Independent t-test

4.3 ผลความร่วมมือในการรับประทานยาแคปซูล

จากการสอบถามความร่วมมือในการรับประทานยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนรับประทานครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร 30 นาทีหรือ 1 ชั่วโมง ตลอดระยะเวลา 2 เดือน (พิจารณาจาก การนับเม็ดยาเหลือและคิดเป็นร้อยละความร่วมมือในการรับประทานยาแคปซูล) พบว่า กลุ่มควบคุมมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยา ก่อนและหลังแต่ละช่วงการศึกษาไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ย 79.1 ± 16.97 และ 80.98 ± 15.99 , p-value=0.688) และกลุ่มทดลองมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยา ก่อนและหลังแต่ละช่วงของการศึกษาไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย 84.89 ± 10.79 และ 80.77 ± 18.18 , p-value=0.547) และได้ทำการเปรียบเทียบร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองพบว่า ในสัปดาห์ที่ 1-4 กลุ่มควบคุมมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาเท่ากัน 79.1 ± 16.97 เทียบกับกลุ่มทดลองมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาเท่ากัน 84.89 ± 10.79 จะพบว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาไม่แตกต่างกัน (p-value=0.309) และในสัปดาห์ที่ 5-8 กลุ่มควบคุมมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาเท่ากัน 80.98 ± 15.99 เทียบกับกลุ่มทดลองมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาไม่แตกต่างกัน 80.77 ± 18.18 จะพบว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีค่าร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาไม่มีความแตกต่างกัน (p-value=0.978) ดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงค่าร้อยละ ความร่วมมือในการใช้ยา

ระยะเวลา	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		p-value ^b
	ความร่วมมือในการใช้ยา (%)	p-value ^a	ความร่วมมือในการใช้ยา (%)	p-value ^a	
Week 1-4	79.1 ± 16.97	0.688	84.89 ± 10.79	0.547	0.309
Week 5-8	80.98 ± 15.99		80.77 ± 18.18		0.978

^a ค่า p-value ประเมินความแตกต่างของความร่วมมือในการใช้ยา ก่อนและหลังในแต่ละช่วงของการศึกษาภายในกลุ่ม โดยใช้สถิติ Repeated measure one-way ANOVA (Bonferroni)

^b ค่า p-value ประเมินความแตกต่างของความร่วมมือในการใช้ยาระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ Independent t test

4.4 พลังงานสารอาหารที่ผู้ป่วยได้รับและการออกกำลังกาย

พลังงานสารอาหารที่ผู้ป่วยได้รับ

เมื่อคำนวณค่าพลังงานสารอาหารโดยใช้โปรแกรม INMUCAL-Nutrients ในผู้ป่วย กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองคระยะเวลา 2 เดือน พบว่า กลุ่มควบคุมได้รับพลังงานสารอาหารก่อนและหลังแต่ละช่วงของการศึกษาไม่แตกต่างกัน ($p=0.672$) และกลุ่มทดลองได้รับพลังงานสารอาหารก่อนและหลังแต่ละช่วงของการศึกษาไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกัน ($p\text{-value}=0.654$) และได้ทำการเปรียบเทียบพลังงานสารอาหารระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่าในสัปดาห์ที่ 1-4 กลุ่มควบคุมมีพลังงานสารอาหารที่ได้รับเท่ากัน $732.6 \pm 146.67 \text{ kcal}$ เทียบกับกลุ่มทดลองมีพลังงานสารอาหารที่ได้รับเท่ากัน $713.19 \pm 225.77 \text{ kcal}$ จะพบว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีค่าพลังงานสารอาหารที่ได้รับไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.954$) และในสัปดาห์ที่ 5-8 กลุ่มควบคุมมีพลังงานสารอาหารที่ได้รับเท่ากัน $745.68 \pm 149.30 \text{ kcal}$ เทียบกับกลุ่มทดลองมีพลังงานสารอาหารที่ได้รับเท่ากัน $675.41 \pm 160.23 \text{ kcal}$ จะพบว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีค่าพลังงานสารอาหารที่ได้รับไม่มีความแตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.313$) ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงค่าพลังงานสารอาหารที่ผู้ป่วยได้รับในแต่ละสัปดาห์

ระยะเวลา	Diet control		Mulberry leaf extract capsule		$p\text{-value}^b$
	พลังงานที่ได้รับ (kcal)	$p\text{-value}^a$	พลังงานที่ได้รับ (kcal)	$p\text{-value}^a$	
Week 1-4	732.6 ± 146.67	0.672	713.19 ± 225.77	0.654	0.954
Week 5-8	745.68 ± 149.30		675.41 ± 160.23		0.313

^a ค่า $p\text{-value}$ ประเมินความแตกต่างของการได้รับพลังงานสารอาหารก่อนและหลังในแต่ละช่วงของการศึกษาภายในกลุ่ม โดยใช้สถิติ Repeated measure one-way ANOVA (Bonferroni)

^b ค่า $p\text{-value}$ ประเมินความแตกต่างของการได้รับพลังงานสารอาหารระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ Independent t test

ผลความร่วมมือในการออกกำลังกาย

ความร่วมมือในการออกกำลังกายจะใช้เกณฑ์คือ ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้งหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ 150 นาที พบว่าในเดือนที่ 1 กลุ่มควบคุมส่วนใหญ่จะใช้เวลาออกกำลังกายตั้งแต่ 30-45 นาที จำนวน 6 คน (46.2%), รองลงมาใช้เวลาออกกำลังมากกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 4 คน(30.8%), และน้อยสุด ใช้เวลาออกกำลังกาย <30 นาที, ใช้เวลา 46-60 นาที และไม่ได้ออกกำลังกายอย่างละ 1 คน(7.7%) ส่วนกลุ่มทดลองส่วนใหญ่จะใช้เวลาออกกำลังกาย 46-60 นาทีจำนวน 4 คน (30.8%), รองลงมาใช้เวลา <30 นาทีจำนวน 2 คน (15.4%), ใช้เวลา 30-45 นาทีจำนวน 2 คน(15.4%), ใช้เวลา > 1 ชั่วโมงจำนวน 2 คน (15.4%) และไม่ได้ออกกำลังกายจำนวน 3 คน (23.1%) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการออกกำลังกายของ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.913$) ในเดือนที่ 2 กลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกายจำนวน 8 คน (80%), ใช้เวลาออกกำลังกาย <30 นาที จำนวน 1 คน(10%), ใช้เวลา > 1 ชั่วโมงจำนวน 1 คน (10%) ส่วนกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ไม่ออกกำลังกายจำนวน 5 คน(45.5%) ,รองลงมาใช้เวลาออกกำลังกาย 30-45 นาทีจำนวน 3 คน (27.3%), และใช้เวลา <30 นาทีจำนวน 1 คน, ใช้เวลา 46-60 นาทีจำนวน 1 คน(9.1%), ใช้เวลา > 1 ชั่วโมงจำนวน 1 คน(9.1%)และเมื่อเปรียบเทียบการออกกำลังกายในเดือนที่ 2 ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ($p\text{-value}=1.000$) ดังตาราง 9

ตาราง 9 ความร่วมมือในการออกกำลังกายระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ความร่วมมือในการออกกำลังกาย	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	P-value ^a
ระยะเวลาที่ออกกำลังกายในแต่ละวัน (เดือนที่ 1)			
ไม่ได้ออกกำลังกาย	1 (7.7%)	3 (23.1%)	
< 30 นาที	1 (7.7%)	2 (15.4%)	0.913
30-45 นาที	6 (46.2%)	2 (15.4%)	
46-60 นาที	1 (7.7%)	4 (30.8%)	

ความร่วมมือในการออกกำลังกาย	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	P-value ^a
ระยะเวลาที่ออกกำลังกายในแต่ละวัน (เดือนที่ 1) ต่อ			
>1 ชั่วโมง	4 (30.8%)	2 (15.4%)	
ระยะเวลาที่ออกกำลังกายในแต่ละวัน(เดือนที่ 2)			
ไม่ได้ออกกำลังกาย	8 (80%)	5 (45.5%)	
< 30 นาที	1 (10%)	1 (9.1%)	1.000
30-45 นาที	-	3 (27.3%)	
46-60 นาที	-	1 (9.1%)	
>1 ชั่วโมง	1 (10%)	1 (9.1%)	

^a ค่า p-value เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติ Fisher exact test

4.5 การเกิดอาการไม่พึงประสงค์และความรุนแรงจากการรับประทานยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อน

จากการใช้แบบสอบถามการเกิดอาการข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์จากการรับประทานยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนรับประทานครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร 30 นาทีหรือ 1 ชั่วโมง ในช่วงสัปดาห์ที่ 4 และ 8 พบร้าในช่วงสัปดาห์ที่ 4 ของกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่ไม่เกิดอาการใดๆ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 38.4) รองลงมาคืออุจาระเสื้อขาวจำนวน 3 คน (ร้อยละ 23.1) ปวดหัวจำนวน 2 คน (ร้อยละ 15.4) และการเกิดอาการท้องผูกจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ท้องอืดจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) และกลุ่มทดลองพบการเกิดไม่เกิดอาการใดๆมากที่สุด จำนวน 12 คน (ร้อยละ 92.3) และท้องเสียจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ซึ่งจะพบว่าการเกิดอาการข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในสัปดาห์ที่ 4 มีความแตกต่างกัน ($p\text{-value} = 0.024$) และในสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุมพบการเกิดไม่เกิดอาการใดๆมากที่สุดจำนวน 11 คน (ร้อยละ 84.6) รองลงมาคืออุจาระเสื้อขาวจำนวน 2 คน (ร้อยละ 15.4) และกลุ่มทดลองพบการเกิดไม่เกิดอาการใดๆมากที่สุดจำนวน 12 คน (ร้อยละ 92.3) รองลงมาคืออุจาระเสื้อขาวจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ซึ่งจะพบว่าการเกิดอาการข้างเคียงและ

อาการไม่พึงประสงค์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในสัปดาห์ที่ 8 ไม่มีความแตกต่างกัน ($p\text{-value} = 0.778$) ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการเกิดอาการข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์

อาการข้างเคียง/ อาการไม่พึง ประสงค์	สัปดาห์ที่ 4			สัปดาห์ที่ 8		
	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	p-value ^a	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	p-value ^a
1.ท้องเสีย	-	1 (7.7%)	0.024	-	-	0.778
2.ท้องผูก	1 (7.7%)	-		-	-	
3.ท้องอืด	1 (7.7%)	-		-	-	
4.ปวดท้อง	2 (15.4%)	-		-	-	
5.คลื่นไส้	1 (7.7%)	-		-	-	
6.อุจจาระสีเขียว	3 (23.1%)	-		2 (15.4%)	1 (7.7%)	
7.ไม่เกิดอาการใดๆ	5 (38.4%)	12 (92.3%)		11 (84.6%)	12 (92.3%)	

^a ค่า p-value เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติ Fisher exact test

จากการใช้แบบสอบถามแสดงผลความรุนแรงในการเกิดอาการข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์จากการรับประทานยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนรับประทานครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร 30 นาทีหรือ 1 ชั่วโมง ในช่วงสัปดาห์ที่ 4 และ 8 พบร้าในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มควบคุมเกิดอาการท้องผูกความรุนแรงระดับน้อย จำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) , ท้องอืดความรุนแรงระดับน้อย จำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) , ปวดท้องความรุนแรงระดับมากจำนวน 2 คน(ร้อยละ 15.4%) , อุจจาระสีเขียวความรุนแรงระดับน้อยจำนวน 3 คน กลุ่มทดลองเกิดอาการท้องเสียความรุนแรงระดับปานกลาง จำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7%) , อาเจียนความรุนแรงระดับน้อยจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7%) และในสัปดาห์ที่ 8 พบร้ากลุ่มควบคุมเกิดอาการอุจจาระสีเขียวความรุนแรงระดับน้อยจำนวน 2 คน(ร้อยละ

15.4%) และกลุ่มทดลองเกิดอาการด้วยสีเขียวความรุนแรงระดับน้อยจำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7%) ดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงผลความรุนแรงในการเกิดอาการข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์

อาการข้างเคียง /ความรุนแรง	กลุ่มควบคุม จำนวนคน (ร้อยละ)		กลุ่มทดลอง จำนวนคน (ร้อยละ)	
	น้อย	มาก	น้อย	ปานกลาง
สัปดาห์ที่ 4				
1.ท้องเสีย	-	-	-	1 (7.7%)
2.ท้องผูก	1 (7.7%)	-	-	-
3.ท้องอืด	1 (7.7%)	-	-	-
4.ปวดหัว	-	2 (15.4%)	-	-
5.อุจจาระสีเขียว	3 (23.1%)	-	-	-
6.อาเจียน	-	-	1 (7.7%)	-
สัปดาห์ที่ 8				
1.อุจจาระสีเขียว	2 (15.4%)	-	1 (7.7%)	-

บทที่ ๕

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ผลของยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้

ผลทางคณิตนิยมของการทดสอบประสิทธิผลของยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ

เมื่อเปรียบเทียบผลตรวจทางห้องปฏิบัติการระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนและกลุ่มควบคุมที่ได้รับยาหลอก ในสัปดาห์ที่ 4 ของการศึกษาพบว่า ระดับไขมันในเลือดได้แก่ Total cholesterol ($p\text{-value}=0.499$), Triglyceride ($p\text{-value}=0.614$), LDL ($p\text{-value}=0.438$), และ HDL ($p\text{-value}=0.396$) ระดับความดันโลหิต Systolic และ ระดับความดันโลหิต Diastolic ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p\text{-value}=0.121$ และ $p\text{-value}=0.113$ ตามลำดับ) ค่าระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.260$) ค่าการทำงานของไต ได้แก่ ค่า BUN และ serum creatinine ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.559$ และ $p\text{-value}=0.684$ ตามลำดับ) และค่าการทำงานของตับ ได้แก่ AST และ ALT ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.536$ และ $p\text{-value}=0.162$ ตามลำดับ)

และเมื่อเปรียบเทียบผลตรวจทางห้องปฏิบัติการระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 8 ของการศึกษาพบว่า ไม่แตกต่างกันทางสถิติเช่นเดียวกับในสัปดาห์ที่ 4 ดังนี้ ระดับไขมันในเลือด ได้แก่ Total cholesterol ($p\text{-value}=0.322$), Triglyceride ($p\text{-value}=0.166$), LDL ($p\text{-value}=0.239$) และ HDL ($p\text{-value}=0.314$) ระดับความดันโลหิต Systolic ($p\text{-value}=0.453$) ระดับความดันโลหิต Diastolic ($p\text{-value}=0.803$) ระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) ($p\text{-value}=0.676$) ค่าการทำงานของไต

ได้แก่ ค่า BUN และ serum creatinine ($p\text{-value}=0.949$ และ $p\text{-value}=0.704$ ตามลำดับ) ทำการทำงานของตับ ได้แก่ AST และ ALT ($p\text{-value}=0.395$ และ $p\text{-value}=0.341$ ตามลำดับ)

ผลการวิเคราะห์ความร่วมมือในการรับประทานยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อน 350 mg หรือยาหลอก ครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร 30นาทีหรือ 1 ชั่วโมง ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งในสัปดาห์ที่ 1-4 และ สัปดาห์ที่ 5-8 พบว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.309$ และ $p\text{-value}=0.978$ ตามลำดับ)

ผลการวิเคราะห์ผลลัพธ์สารอาหารระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 1-4 และ สัปดาห์ที่ 5-8 พบว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีค่าผลลัพธ์สารอาหารที่ได้รับไม่มีแตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.954$ และ $p\text{-value}=0.313$ ตามลำดับ)

ผลการวิเคราะห์ความร่วมมือในการออกกำลังกายระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 1-4 และ สัปดาห์ที่ 5-8 พบว่า กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความร่วมมือในการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value}=0.215$ และ $p\text{-value}=0.325$ ตามลำดับ)

ผลการวิเคราะห์การเกิดอาการไม่พึงประสงค์และความรุนแรงจากการรับประทานยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 4 และ สัปดาห์ที่ 8 จากการใช้แบบสอบถามการเกิดอาการข้างเคียงและการไม่พึงประสงค์จากการรับประทานยาครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร 30นาทีหรือ 1 ชั่วโมง พบว่าระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับแคปซูลสารสกัดใบหม่อนและกลุ่มควบคุมคือแคปซูลยาหลอก ไม่มีความแตกต่างกัน ($p\text{-value} = 0.106$ และ $p\text{-value} = 0.476$ ตามลำดับ) ในกลุ่มทดลอง มีอาการที่พบได้แก่ ท้องเสีย และ อุจจาระสีเขียว ส่วนกลุ่มควบคุม มีอาการที่พบ ได้แก่ ท้องผูก ท้องอืด ปวดท้อง คลื่นไส้อุจจาระสีเขียว เป็นต้น

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาทางคลินิกของการทดสอบประสิทธิภาพของยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติพบว่า ภายใน 4 สัปดาห์ และ 8 สัปดาห์ ระดับไขมันในเลือดระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ได้แก่ Total cholesterol, Triglyceride, LDL และ HDL ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งผลการทดลองนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Aramvit P. และ

คณะในปี 2010 [22] ที่ทำการศึกษาประสิทธิผลสารสกัดใบหม่อนในการลดระดับไขมันในผู้ป่วยที่มีภาวะ Mild Hyperlipidemia ตามเกณฑ์ของ NCEP III จำนวน 23 คน ซึ่งมีรูปแบบการศึกษาแบบนี้ ผู้ป่วยกลุ่มเดียวเปรียบเทียบระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยก่อนและหลังควบคุมอาหารก่อน 4 สัปดาห์ แล้วระดับไขมันยังอยู่ในช่วง $\geq 140 \text{ mg/dL}$ ถึง $< 190 \text{ mg/dL}$ หลังจากให้ผู้ป่วยรับประทานสารสกัดใบหม่อนในรูปแบบเม็ดขนาด 280 mg เป็นเวลา 12 สัปดาห์ (within-subjects) ซึ่งขนาดที่ใช้ 1 เม็ด ประกอบไปด้วย พงใบหม่อน 254.8 มิลลิกรัม และ active ingredient ของ 1-deoxynojirimycin 0.367 มิลลิกรัม รับประทานจำนวน 3 เม็ด ก่อนอาหาร 3 ครั้ง/วัน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อคิดตามในสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ระดับไขมัน Triglyceride ของผู้ป่วยลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($p<0.05$) คือ 10.2% ,12.5 % ตามลำดับ และในสัปดาห์ที่ 12 ระดับ Total cholesterol ลดลง 4.9%, Triglyceride ลดลง 14.1% และ LDL ลดลง 5.6% อย่างมีนัยสำคัญ ($p<0.05$) และมีระดับ HDL เพิ่มขึ้น 19.7% อย่างมีนัยสำคัญ ($p<0.05$) ซึ่งผลการศึกษาที่ได้นี้ความแตกต่างกันกับการศึกษาในครั้งนี้ อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ จากรูปแบบการศึกษาของ Aramvit P. ทำในผู้ป่วยกลุ่มเดียวเปรียบเทียบก่อนและหลัง การทานสารสกัดใบหม่อน โดยไม่มีกลุ่มควบคุม ในการที่ระดับไขมันลดลงนั้นอาจเป็นผลมาจากการปัจจัยอย่างอื่นช่วยส่งเสริม ได้แก่ ผู้ป่วยมีแนวโน้มของพัฒนาที่ได้จากการรับประทานอาหาร ที่ลดลงในเดลเดือน ร่วมกับพิจารณาจากผลของการรับประทานร่วมมือในการรับประทานแคปซูล $>90\%$ ซึ่งอาจส่งผลทำให้ผลการศึกษาที่ได้ออกมามีนัยสำคัญ ได้นำมากกว่าการศึกษาในครั้งนี้ ในขณะที่การศึกษาในครั้งนี้ jakabenan ที่การรับประทานยาและการนับเม็ดยาผู้ป่วยมีระดับความร่วมมือที่เพียง 80% การศึกษาของ Aramvit P. และคณะ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Sinsatiengpom S. และคณะในปี 2006 [19] ได้ศึกษาประสิทธิผลและความปลอดภัยของใบหม่อนในการลดระดับน้ำตาลและไขมันในเลือด โดยศึกษาในผู้ป่วยเบาหวานชนิดไม่พึ่ง Insulin รายใหม่จำนวน 27 คน โดยไม่มีการเปรียบเทียบ กับกลุ่มควบคุม ผู้ป่วยจะได้รับสารสกัดใบหม่อนด้วยน้ำแข็งขนาด 350 mg บรรจุในแคปซูล (แต่ใน การศึกษานี้ได้ระบุสารสำคัญ) รับประทานครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้งก่อนอาหาร คิดต่อถันนาน 8 สัปดาห์แล้วทำการติดตามวัดผลอีกครั้ง ผลการศึกษาพบว่า สารสกัดใบหม่อนสามารถลดระดับไขมันได้ โดยระดับ Total cholesterol เฉลี่ยหลังการรักษาสัปดาห์ที่ 2, 4, 6, และ 8 มีค่า 229.6, 211.2, 210.2, 204.5, และ 199.4 mg/dl ตามลำดับ ($p<0.001$) ระดับ Triglyceride เฉลี่ยหลังการรักษาสัปดาห์ที่ 2, 4, 6, และ 8 มีค่า 235.4, 191.3, 174.5, 183.5, และ 168.2 mg/dl ตามลำดับ ($p<0.001$)

อย่างไรก็ตาม Kojima J. และคณะในปี 2010 [37] ได้ทำการศึกษาได้ศึกษาผลของสารสกัดใบหม่อนคือ 1-DNJ ต่อระดับไขมันของนูชย์ เช่นเดียวกับการศึกษาของ Aramvit P. และคณะ แต่ผลการศึกษาที่พนแಡกต่างจากการศึกษาของ Aramvit P. และคณะ แต่กลับสอดคล้องกับการศึกษารึ่งนี้โดย Kojima J. และคณะ ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 10 คน เพียงกลุ่มเดียวที่มีระดับ TG ≥ 200 mg/dl โดยจะให้สารสกัดจากใบหม่อนประกอบด้วย DNJ-rich 12 mg ต่อ 1 แคปซูล ให้ผู้ป่วยรับประทาน 3 แคปซูล 3 ครั้งต่อวันติดตามผลเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับ Triglyceride และ Total Cholesterol ลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.058$) โดย Serum Triglyceride และ Total cholesterol ก่อนทำการศึกษา คือ 312 ± 90 mg/dl และ 232 ± 25 mg/dl ตามลำดับ ติดตามสัปดาห์ที่ 12 พบร่วมกับ Serum Triglyceride และ Total cholesterol ลดลงเหลือ 252 ± 78 mg/dl, 230 ± 21 mg/dl ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การศึกษา Kojima J. นี้ยังได้มีการวิเคราะห์ถึงระดับไขมันตาม particle size ของ LDL-cholesterol ได้แก่ Large LDL, Medium LDL, Small LDL และ Very small LDL เนื่องจากมีข้อมูลว่า Small LDL และ Very small LDL นั้นเป็นสาเหตุสำคัญในการเกิด Arterosclerosis ได้ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า ระดับไขมัน very small LDL ในเลือด มีแนวโน้มลดลงจาก baseline หลังจากสัปดาห์ที่ 6 และ 12 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (21.0 ± 4.4 , 16.0 ± 2.7 , $p=0.005$ และ 21.0 ± 4.4 , 16.9 ± 3.4 , $p=0.039$) แม้ผลในการตรวจของการลด LDL นั้นยังไม่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ การไม่พบการลดลงของลดระดับ Serum Triglyceride และ Total cholesterol ได้อบายไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น เนื่องมาจากข้อจำกัดของการศึกษาซึ่งมีกลุ่มผู้ป่วยจำนวนน้อยอยู่ด้วยนั้นเพื่อขยับผลของ 1-DNJ ในการลดระดับไขมันในเลือด ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างใน การศึกษา

ในส่วนของผลของสารสกัดใบหม่อนต่อการลดระดับน้ำตาลจากการศึกษาของ Sinsatienporn R. และคณะ 2006 พบร่วมกับ สารสกัดใบหม่อน 2.1 กรัม ไม่สามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานได้ โดยระดับ Glucose และ HbA1C เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับน้ำตาลในเลือดเฉลี่ยหลังการรับยาสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 มีค่า 155.1 , 179 , 173.6 , 183.9 , และ 185.8 mg/dl ตามลำดับ ($p = 0.04$) ซึ่งผลการศึกษา Sinsatienporn R. มีความสอดคล้องกับการศึกษานี้คือ ผลในการลดระดับน้ำตาล (FBS) ของสัปดาห์ที่ 8 ในกลุ่มทดลองไม่มีความแตกต่างกันจาก baseline (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.77 ± 9.09 mg/dl และ 91.92 ± 9.51 mg/dl, $p\text{-value}=0.912$)

ผลของการเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการรับประทานยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนพบว่า ในสัปดาห์ที่ 4 กลุ่มทดลองมีอาการท้องเสีย 1 คน (ร้อยละ 7.7) และในสัปดาห์ที่ 8 มีอุจจาระสีเขียว จำนวน 1 คน (ร้อยละ 7.7) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Aramvit P. และคณะ ที่พบว่าผู้ป่วยเกิดอาการข้างเคียง คือ Mild diarrhea (26%) ซึ่งพบว่าอาการท้องเสียเป็นแบบไม่รุนแรง เนื่องจากใบหม่อนมีฤทธิ์เป็นยาระบายน้ำ อาการท้องเสียที่เกิดขึ้นจึงเกิดจากฤทธิ์ของใบหม่อน

จากการพิจารณาผลความร่วมมือในการรับประทานยาแคปซูลสารสกัดใบหม่อนครั้งละ 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร 30 นาทีหรือ 1 ชั่วโมง ในกลุ่มทดลองทั้งในสัปดาห์ที่ 1-4 และ สัปดาห์ที่ 5-8 พบว่ากลุ่มทดลองมีร้อยละความร่วมมือในการใช้ยาค่อนและหลังแต่ละช่วงของ การศึกษาไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ย $84.89 \pm 10.79\%$ และ $80.77 \pm 18.18\%$, p-value=0.547) ซึ่งอาจส่งผล ต่อการศึกษารั้งนี้ ที่ทำให้ไม่สามารถตัดระดับไขมันได้ เพราะกลุ่มทดลองให้ความร่วมมือในการใช้ยาได้ไม่ครบ 100% ต่างจากการศึกษาของ Aramvit P. มีร้อยละในความร่วมมือการทานสารสกัดใบหม่อน >90% ซึ่งอาจทำให้ส่งผลในการตัดระดับไขมันในเดือนได้มากกว่าการศึกษานี้

ผลพลังงานสารอาหารที่ได้รับของผู้ป่วยในกลุ่มทดลองในสัปดาห์ที่ 1-4 และ สัปดาห์ที่ 5-8 พบว่า มีค่าพลังงานสารอาหารที่ได้รับไม่มีแตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ย 713.19 ± 225.77 kcal และ 675.41 ± 160.23 kcal ค่ามัธยฐาน, p=0.654) ซึ่งส่งผลต่อการศึกษานี้เนื่องจากไม่ได้วัด baseline พลังงานสารอาหารค่อน จึงทำให้มีตัวเปรียบที่เทียบว่ากลุ่มทดลองมีแนวโน้มในการควบคุมอาหารลดลง หรือไม่ ซึ่งต่างจากการศึกษาของ Aramvit P. พบว่าในสัปดาห์ที่ 9-12 ผู้ป่วยมีแนวโน้มในการ ควบคุมอาหารลดลงจาก baseline (ค่าเฉลี่ย $1,531.51 \pm 96.5$ kcal และ $1,333.25 \pm 64.6$ kcal ,p=0.354) ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีส่วนทำให้ระดับไขมันในเดือนของการศึกษาดังกล่าวลดลงได้

โดยสรุปความแตกต่างของผลการศึกษารั้งนี้กับการศึกษาค่อนหน้า ที่อาจทำให้ผลของสารสกัดใบหม่อนต่อระดับไขมัน Total cholesterol, Triglyceride, LDL และ HDL ไม่สอดคล้องกันได้แก่ ความแตกต่างของรูปแบบการศึกษานี้ที่เป็น Randomize-double blind placebo-controlled trial โดยมี การสุ่มผู้ป่วยที่เข้าเกณฑ์การศึกษาเพื่อรับผลิตภัณฑ์ยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนหรือยาหลอก ผู้เข้าร่วมการศึกษาถูกสุ่มเข้ากลุ่ม เพื่อลดการเกิดความแตกต่างของลักษณะผู้ป่วยที่เข้าร่วมการศึกษา มี การปิดบังทั้งตัวผู้ป่วยและผู้ให้การรักษา (Double-blind) เพื่อป้องกันการเกิดอคติจากการใช้ยาที่ได้รับ และยังช่วยแก้ปัญหาที่เกิดจาก placebo effect ดังนั้นจึงเป็นการศึกษาที่มีกลุ่มเปรียบเทียบที่จะดูว่า

ผลของยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนสามารถลดระดับไขมันได้แตกต่างจากกลุ่มควบคุมหรือไม่ ซึ่งเป็นรูปแบบการศึกษาที่มีความน่าเชื่อถือ อ้างว่า กิตติ์คำการศึกษานี้ขึ้นมาจากการศึกษาที่มีข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ จำนวนผู้ป่วยที่เข้าร่วมการศึกษาไม่เพียงพอตามเป้าหมาย ซึ่งจากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการศึกษาจะได้ขนาดตัวอย่าง 17 คนต่อกลุ่ม ดังนั้นต้องใช้ขนาดตัวอย่างเป็นอย่างน้อยหั้งหมด 34 คนแต่จากการคัดเลือกผู้เข้าร่วมการศึกษาได้จำนวนขนาดตัวอย่างหั้งหมดเพียง 26 คน แบ่งเป็น 13 คนต่อกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นผลทำให้ไม่พนความแคลกต่างกันทางสถิติ นอกจากนั้นระดับไขมันในเดือนยังขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการรับประทานอาหารและการออกกำลังกายของผู้เข้าร่วมการวิจัยด้วย ซึ่งในการศึกษานี้ไม่ได้เก็บข้อมูลพื้นฐานของการได้รับพลังงานการรับประทานอาหารก่อนเข้าทำการศึกษาทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการรับประทานอาหารว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงก่อนทำการศึกษาหรือไม่ และในเรื่องของร้อยละความร่วมมือในการรับประทานแคปซูลสารสกัดใบหม่อนของการศึกษานี้น้อยกว่าการศึกษาค่อนหน้า ซึ่งผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการรับประทานแคปซูลเพียง 80% อีกหนึ่งประเด็นที่อาจส่งผลต่อการศึกษาครั้งนี้ คือปริมาณสาร rutin ที่สามารถออกฤทธิ์ในการลดระดับไขมันในเลือดครั้งนี้ อาจยังมีปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อการลดไขมันในเลือด โดยจากการศึกษาของ Ziae A. และคณะ ในปี 2009 [49] ได้ทำการทดสอบสาร rutin ปริมาณ 10 mg/kg ในหนูพบว่าสามารถลดระดับ LDL ได้จาก baseline (ค่าเฉลี่ย 281 ± 2 และ $145 \pm 7 \text{ mg/dL}$) ซึ่งหากคำนวณประมาณนาเดียวในคนจากขนาดของหนู พบว่าต้องให้ขนาดยาในคนเป็น 1.62 mg/kg แต่จากการศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์ปริมาณ rutin ใน 1 แคปซูล ที่ได้หลังทำการสกัดแล้วเสร็จในครั้งนี้ พบว่า มีปริมาณ rutin 0.14 mg แคปซูล ผู้ป่วยได้ทาน 2 เม็ด 3 เวลา ดังนั้นจะได้รับปริมาณทั้งหมด 0.84 mg/day ซึ่งอาจยังเป็นปริมาณที่น้อยเกินกว่าที่จะสามารถออกฤทธิ์ลดระดับไขมันในเลือด ได้ ส่วนในเรื่องของวิธีการสกัดใบหม่อนที่แตกต่างกันในแต่ละการศึกษา จึงทำให้ได้สารสำคัญใน การลดระดับไขมันคือ rutin และ quercetin เช่นเดียวกับการศึกษาในครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการสกัดใบหม่อนโดยใช้ 70% ethanol พบริมาณสารสำคัญ rutin และ quercetin เช่นเดียวกัน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ Song W. และคณะ ในปี 2009 [50] ได้ใช้วิธีการสกัดใบหม่อนด้วยน้ำ จะทำให้ได้สารสำคัญ I-DNJ ออกมากว่า ซึ่งมีการศึกษาก่อนหน้านี้พบว่า I-DNJ สามารถลดระดับไขมันในเลือดได้เช่นเดียวกัน

ดังนั้นวิธีการสกัดสารที่ต่างกันจึงเป็นยิ่กหนึ่งสาเหตุที่ส่งผลต่อการลดระดับไขมันในเลือดได้ รวมถึงเรื่องการควบคุมคุณภาพของการผลิต โดยการผลิตแคปซูลสารสกัดใบหม่อนครั้งนี้ต้องมีการสกัดสารหลายครั้ง เนื่องจากปริมาณสารสกัดจากใบหม่อนที่ได้จากแหล่งปลูกในแต่ละครั้งไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ป่วย อีกทั้งข้อจำกัดด้านแหล่งที่มาของใบหม่อนที่นำมาจาก 2 แหล่งคือ สุนย์หม่อนใหม่ จ.ร้อยเอ็ด และ สุนย์วิจัยหม่อนภูพาน จ.สกลนคร และการบรรจุสารสกัดลงในแคปซูลในการผลิตแต่ละครั้งได้จากโรงงานผลิตที่ต่างกัน จึงทำให้ไม่ได้มาตรฐานเดียวกันทั้งหมด

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ผลของสารสกัดใบหม่อน คือ 70% ethanol โดยใช้ขั้นตอน mg 0.84 mg/day ยังไม่สามารถลดระดับไขมันในเลือดได้มากต่างจากกลุ่มควบคุมที่ได้รับยาหลอกในระยะเวลา 4-8 สัปดาห์ แต่เมื่อไรก็ตาม การศึกษานี้ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า mg ไม่สามารถลดระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติได้ เนื่องจากการศึกษานี้ยังมีข้อจำกัดดังที่กล่าวมา ดังนั้นจึงแนะนำให้ทำการศึกษาเพิ่มเติมในคราวต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษานี้มีผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวนน้อย เนื่องจากทำในโรงพยาบาล แผนกผู้ป่วยนอกขนาดเล็ก เพียงอย่างเดียวจึงควรเพิ่มจำนวนโรงพยาบาลที่ศึกษา เพื่อที่จะได้ประชาสัมพันธ์ คัดกรองและได้อาสาสมัครเข้าร่วมงานวิจัยจำนวนมากขึ้น

2. ในเรื่องของความร่วมมือในการรับประทานแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อน มีผู้เข้าร่วมยังขาดการรับประทานยาอย่างต่อเนื่อง และพฤติกรรมการรับประทานอาหารควรรับประทานในปริมาณเท่าๆกันในแต่ละวันร่วมกับการออกกำลังกาย ดังนั้น หากมีการศึกษาเพิ่มเติม ควรมีระเบียบวิธีวิจัยที่ควบคุมเรื่องปัจจัยการรับประทานยา, อาหารและการออกกำลังกายของผู้ป่วยร่วมด้วย

3. ใน การสกัดสารสำคัญจากใบหม่อน การทำในครัวเดียวกันและนำมาจากแหล่งเดียวกัน ได้รับการบรรจุสารสกัดในแต่ละแคปซูล อาจทำให้ได้ปริมาณสารสำคัญที่ต่างกันได้ คุณภาพของสารสกัดในแต่ละแคปซูล อาจทำให้ได้ปริมาณสารสำคัญที่ต่างกันได้

เอกสารอ้างอิง

- 1 National cholesterol education program expert panel on detection, evaluation and treatment of high blood cholesterol in adults (ATP III). Executive summary. JAMA 2001;285:2486-97.
- 2 สถาบันบริการสาธารณสุข สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข, 2550 ข้อมูลสุขภาพปัจจุบัน [online]. Available : <http://bps.ops.moph.go.th/index.php?mod=bps> (Retrieved 12/2/2009)
- 3 นายแพทย์วิชัยเอก พลางก ,แพทย์หญิงเยาวรัตน์ ปรีปักษ์ขาน ,นายแพทย์ธรศักดิ์ ฐานีพานิช ศกุล, คุณหน้ยชนก พรรคเจริญ ,คร.วราภรณ์ เสตีรนพเกล้า ,คุณกนิษฐา ไทยกล้า. ความ ชุกของภาวะกลอเรสเตอรอลสูง. รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจ ร่างกาย ครั้งที่ 4 พ.ศ.2551-2.สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข.[เข้าถึง เมื่อ 14 มิ.ย. 2556] .เข้าถึงได้จาก
<http://www.hiso.or.th/hiso/picture/reportHealth/report/report1.pdf>
- 4 สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร.ประโยชน์ของหม่อนในคลังข้อมูลสารสนเทศใหม่ [online]. Available:http://www.arda.or.th/kasetinfo/silk/index.php?option=com_content&view=article&id=84&Itemid=76 (Retrieved 12/2/2009)
- 5 Enkhmaa B, Shiwaku K, Katsume T et al. 2005. Mulberry (*Morus alba* L.) leaves and their major flavonol quercetin 3-(6-malonylglycoside) attenuate atherosclerotic lesion development in LDL receptor-deficient mice. *J Nutr* 135: 729–734.
- 6 Islam B, Khan SN, Haque I, Alam M, Mushfiq M, Khan AU. 2008. Novel anti-adherence activity of mulberry leaves: inhibition of *Streptococcus mutans* biofilm by 1-deoxyojirimycin isolated from *Morus alba*. *J Antimicrob Chemother* 62: 751–7.

- 7 Kasuno G, Orihara S, Tsukamoto D and et al. Five new nortropane alkaloids and six new amino acids from the fruits of *Morus alba* Linne growing in Turkey. *Chem Pharm Bull* 2002; 50(2):185-92.
- 8 Ercisli S and Orhan E. Chemical composition of white (*Morus alba*), red (*Morus rubra*) and black (*Morus nigra*) mulberry fruits. *Food Chemistry* 2007; 103:1380-84.
- 9 Nuengchamnong N, Ingkaninan K, Kaewruang W and et al. Quantitative determination of 1-deoxynojirimycin in mulberry leaves using liquid chromatography-tandem mass spectrometry. *J of Pharmaceutical and Biomedical Analysis* 2007; 44:853-58.
- 10 Park KM, You JS, Lee HY and et al. Kuwanon G: an antibacterial agent from the root bark of *Morus alba* L. against oral pathogens. *J of Ethnopharmacol* 2003; 84:181-85.
- 11 El-Beshbishi HA, Singab AB, Sinkkonen J and et al. Hypolipidemia and antioxidant effect of *Morus alba* L. (Egyptian mulberry) root bark fractions supplementation in cholesterol fed rats. *Life Sciences* 2006; 78:2724-33.
- 12 ຖຸລີ ຖຸພື້ນຮົມເວລະ. ສາරານູກຣນສະນູນໄພຣ. ໂອເຄີຍສໂຕຣ: ດຽວເທັກ 2550.
- 13 Bae SH and Suh HJ. Antioxidant activities of five different mulberry cultivars in Korea. *LWT* 2007; 40:955-62.
- 14 Katsume T, Imakawa N, Kawano Y and et al. Antioxidant flavonol glycosides in mulberry (*Morus alba* L.) leaves isolated based on LDL antioxidant activity. *Food Chemistry* 2006; 97:25-31.
- 15 Du J, He ZD, Jiang RW and et al. Antiviral flavonoids from the root bark of *Morus alba* L. *Phytochemistry* 2003; 62:1235-38.
- 16 Butt MS, Nazir A, Sultan M and et al. *Morus alba* L. nature functional tonic. *Trends in Food Science&Technology* 2008; 19:505-12.
- 17 ຜູ້ອົງ ຕລັບມູ່ ແລະ ຄະ. ສຶກຍາຜົດກາຣຕ້ານເບາຫວານຂອງສາຮສັກດ ພລມະຮະໃນໜ່ອນແລະໃນນ້ອຍໜ່າໃນໜູນທີ່ກໍາໄໝເປັນເບາຫວານ. ກາລືວິຊາເຊົ່ວວິທີຍາ ຄະວິທີຍາຄາສຕົກ ມາຮວິທີຍາລັບນໍາສາງຄາມ. 2548.

- 18 Singab AB, El-Beshbishi HA, Yonekawa M and et al. Hypoglycemic effect of Egyptian *Morus alba* root bark extract: Effect on diabetes and lipid peroxidation of streptozotocin-induced diabetes rats. *J of Ethnopharmacol* 2005; 100:333-38.
- 19 Sinsatiengporn S, Boonrood U, Chavalittumrong P and et al. Clinical study of *Morus alba* L. on glycemic control and blood lipids in patients with Type II diabetes: A preliminary study. *Siriraj Med J* 2006 ;58:1039-41.
- 20 Chen CC,Liu LK,Hsu JD,Huang HP,Yang MY,Wang JW.Mulberry extract inhibits the development of atherosclerosis in cholesterol-fed rabbits. *Elsevier Ltd* 2004:601-7
- 21 El-Beshbishi HA,B.Singab AN, Sinkkonen J,Pihlaja K.Hypolipidemic and antioxidant effects of *Morus alba* L.(Egyptian mulberry) root bark fractions supplementation in cholesterol-fed rat. *Elsevier Ltd* 2005:2724-33
- 22 Poranong Aramwit,Kanokwan Petcharat,Ouppatham Supasyndh.Efficacy of Mulberry Leaf Tablets in Patients with Mild Dyslipidemia. *Wiley on Library* 2010:365-9
- 23 นิคดา ทรงสุริวัฒน์ และทีมงาน ทรงสุริวัฒน์. หม่อน ใน ผลไม้ 111 ชนิด: คุณค่าอาหารและการกิน. กทม. แสงแดด. 2550 หน้า 254
- 24 Grundy SM, Cleeman JI Merz CN, et al. Implications of recent clinical trials for the National Cholesterol Education Program Adult Treatment Panel III guidelines. *Circulation* 2004;110:227-39
- 25 พศ.ดร.พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงษ์.Flavonoids ฟลาโวนอยด์.Food Network Solution Co.,Ltd;2013 [เข้าถึงเมื่อ 7 มิ.ย. 2556.เข้าถึงได้จาก <http://www.foodnetworksolution.com/wiki/word/2951/flavonoid>
- 26 Boots AW, Haenen GR, Bast A. Health effects of quercetin: from antioxidant to nutraceutical. *Eur J Pharmacol.* 2008;582(2-3):325-37.
- 27 สมจิตร เนียมสกุล, ดวงเพ็ญ ปักบุติดอก, นันทีพิพ ลีนเพียรชัยอน, กรกนก อิงค尼ันท์, ประไพ วงศ์สินมั่นคง. ผลของสารสกัดสมุนไพรต่อเอนไซม์ pancreatic lipase และ HMG-CoA reductase. *วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก* 2553;8:161-9
- 28 Hertog MGL, Feskens EIM, Hollman PCH, Katan MB, Kromhout D. Dietary antioxidant

- flavonoids and risk of coronary heart disease. The Zutphen Elderly Study. Lancet 1993;342:1007-11.
- 29 Kojima Y, Kimura T, Nakagawa K, Asai A, Hasumi K, Oikawa O, et al. Effects of Mulberry Leaf Extract Rich in 1-Deoxynojirimycin on blood lipid Profile in Humans. J.Clin.Biochem.Nutr 2010;47:155-161
- 30 ชญาณิษฐ์ วนิจจะกุล.คู่มือการใช้โปรแกรม INMUCAL-Nutrients Edit 5.10th rev.ed.สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยนิคม:โรงพยาบาลพิมพ์มหาวิทยาลัยนิคม;2554
- 31 Qin C, Niu W, Ding Y, Zhang R, and Shang X. Analysis and Characterisation of Anthocyanins in Mulberry Fruit Food Sci. 28 (2010): 117-126.
- 32 สถาบันวิจัยสมุนไพร.หม่อน สมุนไพรแห่งชาติ 2555 [เข้าถึงเมื่อ 18 06 2556]. เข้าถึงได้จาก <http://www.dmsc.moph.go.th/webroot/Plant/MPRI/interesting5.shtml>
- 33 เอมอร โสมนะพันธุ์ หม่อน (White Mulberry). จุลสารข้อมูลสมุนไพร 2543, 17(3), 12-19.
- 34 Lee J, Chaea K, Haa J, Young Park B, Lee HS, Jeong, et al. Regulation of obesity and lipid disorders by herbal extracts from *Morus alba*, *Melissa officinalis*, and *Artemisia capillaris* in high-fat diet-induced obese mice. Journal of Ethnopharmacology 2008;115:263-270
- 35 Yang X, Yang L, Zheng H. Hypolipidemic and antioxidant effects of mulberry (*Morus alba* L.) fruit in hyperlipidemia rats. Food and chemical Toxicity 2010;48:2374-2379
- 36 Andallu B, Suryakantham V, Lakshmi Srikanthi B, Reddy GK. Effect of mulberry (*Morus indica* L.) therapy on plasma and erythrocyte membrane lipids in patients with type 2 diabetes. Clinica Chimica Acta 2001;314:47-53
- 37 Kojima J, Kimura T, Nakagawa K, Asai A, Hasumi K, Oikawa S, et al. Effects Mulberry Leaf Extract Rich in 1-Deoxynojirimycin on Blood lipid Profiles in Human. J.Clin.Biochem.Nutr 2010;47:155-161
- 38 Nematbakhsh M, Hajhashemi V, Ghannadi A, Talebi A, Nikahd M. Protective effects of the *Morus alba* L. leaf extracts on cisplatin-induced nephrotoxicity in rat. Research in

- Pharmaceutical Sciences 2013;8(2):71-77
39. Zhang M, Chen M, Zhang HQ, Sun S, Xia B, Wu FH. In vivo hypoglycemic effects of phenolics from the root bark of *Morus alba*. *Fitoterapia* 2009;80:475-477
40. Zafar I MS, Muhammad I F, Javed I, Akhtar M, Khalique T, Aslam B, et al. White Mulberry (*Morus alba*): A Brief Phytochemical and Pharmacological Evaluations Account. *INTERNATIONAL JOURNAL OF AGRICULTURE & BIOLOGY* 2013;15(3):612-620
41. Thabti, I., W. Elfalleh, H. Hannachi, A. Ferchichi and M.D.G. Campos, 2012. Identification and quantification of phenolic acids and flavonol glycosides in Tunisian *Morus* species by HPLC-DAD and HPLC-MS. *J. Funct. Foods*, 4: 367-374
42. Chen J., Li X. Hypolipidemic effect of flavonoids from mulberry leaves in triton WR-1339 induced hyperlipidemic mice. *Asia Pac J Clin Nutr* 2007; 16 (Suppl 1):290-294
43. วิชัย ตันไพบูลย์. การวินิจฉัยและการบำบัดภาวะความผิดปกติของระดับไขมันในเลือด. โภช นาคลินิก 2540;1:1-22
44. วิชัย ตันไพบูลย์. โรคหัวใจและภาวะไขขันการ:ภาวะไขมันสูงในเลือด:สมชาติ โลจายะ : บุญชอน พงษ์พาณิชย์,พันธ์พิษณุ สารพันธ์ บรรณาธิการ,คำรา โรคหัวใจและหลอดเลือด ,กรุงเทพ:สมาคมแพทย์โรคหัวใจแห่งประเทศไทย,2536;66-84
45. Third Report of the National Cholesterol Education Program (NCEP) Expert Panel on Detection, Evaluation, and Treatment of High Blood Cholesterol in Adults (Adult Treatment Panel III) Final Report. *Circulation* 2002;106 :3246
46. วิชัย ตันไพบูลย์. การวินิจฉัยและการบำบัดภาวะความผิดปกติของระดับไขมันในเลือด. โภช นาคลินิก 2540;1:1-22
47. Kamalakkannan N., Stanely P., Prince M. Antihyperglycaemic and Antioxidant Effect of Rutin , a Polyphenolic Flavonoid,in Streptozotocin-Induced Diabetic Wistar Rats. *Basic & Clinical Pharmacology & toxicology* 2006 ;98:97-103
48. Reagan-shaw S., Nihal M., Ahmad N. Dose translation from animal to human studies revisited. *The FASEB journal .Life sciences forum* 2007;22:659-661

49. Ziae A., Zamansoltani F., Nassiri-Asl M., Abbasi E., Effects of Rutin on Lipid Profile in Hypercholesterolaemic Rats. Nordic Pharmacological Society 2009;104:253–258
50. Song W., Wang HJ., Ucheli P., Zhang P., Wei DZ., Lu YH. Phytochemical Profiles of Different Mulberry (*Morus* sp.) Species from China. J. Agric. Food Chem. 2009; 57: 9133–9140

ภาคผนวก

ភាគធនវក ៩

ແບບប័ណ្ណទីកកៅនខំមូលដ្ឋាយ

แบบคัดกรองผู้ป่วยโรคไขมันในเลือดสูง

ชื่อผู้ป่วย HN วันที่คัดกรอง

1. เช็คประวัติเป็นโรค CHD หรือ CHD risk equivalent

CHD	เป็น	ไม่เป็น	CHD risk equivalent	เป็น	ไม่เป็น
acute MI			Diabetes mellitus type 2 (FBS ≥ 126 mg/dL)		
Silent MI			Peripheral arterial disease		
myocardial ischemia			Abdominal aortic aneurysm		
Unstable angina			Carotid artery disease (ได้แก่ transient ischemic attack หรือ stroke of carotid origin)		
coronary angioplasty			>50% stenosis on angiography or ultrasound		
coronary artery surgery			Renal artery disease		

2. เช็คปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ (Major risk Factors)

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ปี (ผู้ชาย ≥ 45 ปี, ผู้หญิง ≥ 55 ปี)
3. ประวัติครอบครัวเกิด premature CHD มี เพศ อายุ ปี ไม่มี (CHD ในพี่น้องฝ่ายผู้ชาย < 55 ปี, CHD ในพี่น้องฝ่ายผู้หญิง < 65 ปี)
4. ประวัติการสูบบุหรี่ สูบ ไม่สูบ
5. ความดันโลหิตสูง $\geq 140/90$ mmHg $< 140/90$ mmHg
6. ใช้ยาลดความดันโลหิต ใช้ ชื่อยา ไม่ใช้
7. ระดับ HDL cholesterol < 40 mg/dL > 40 mg/dL

(*HDL cholesterol ≥ 60 mg/dL ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงลง ถ้ามีให้นำ 1 ปัจจัยเสี่ยงลงออกจากปัจจัยเสี่ยงทั้งหมด)

ระดับ LDL cholesterol mg/dL (ระดับ LDL ที่คัดเข้า ≥ 130 mg/dL)

2. สรุปการประเมิน Risk Categories ของผู้ป่วยรายนี้

Risk categories	10-year risk score (Framingham risk scoring, %)	Level at Which to Initiate LDL-Lowering Drugs	LDL ของผู้ป่วยที่ต้องเริ่มยาตัดไขมัน	ผลการคัดเลือก
☐ Established CHD & CHD risk equivalents	☐ >20%	ให้ยาตัดไขมันทันที	คัดออก
☐ Multiple (2+) risk factors	☐ >20%	ให้ยาตัดไขมันทันที	คัดออก
	☐ 10-20%	$\geq 130 \text{ mg/dL}$	☐ คัดเข้า
	☐ <10%	$\geq 160 \text{ mg/dL}$	☐ คัดออก
☐ 0-1 risk factor	☐ <10%	$\geq 190 \text{ mg/dL}$	

สรุปข้อมูล

ผู้ป่วยสามารถเข้าร่วมงานวิจัย ได้ ไม่ได้

ผู้ป่วยยินยอมเข้าร่วมงานวิจัย ยินยอม ไม่ยินยอม

ลายเซ็นต์
()

พยานาลผู้คัดกรอง

ลายเซ็นต์
(นายแพทย์เพ็ชรุทธิ์ ก้าวสิทธิ์)
แพทย์ผู้วิจัย

เอกสารชี้แจงสำหรับผู้ป่วย

ชื่อโครงการวิจัย : ผลของยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือด ของผู้ป่วย
ที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวคุลขารัตน์ มะลัยสิทธิ์ และ นางสาวณัฐา จุลวัฒน์
นิสิตเภสัชศาสตร์ชั้นปีที่ 5

สถานที่วิจัย : ศูนย์บริการทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ในเมือง)

เหตุผลที่ต้องทำการศึกษาวิจัย

ภาวะไขมันในเลือดสูง เป็นปัจจัยเสี่ยงอย่างหนึ่งของการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคหลอดเลือดสมองคีบ และโรคหลอดเลือดแดงส่วนปลายคีบ โดยผนังหลอดเลือดเกิดการเปลี่ยนแปลงมีความขิดหุ้นน้อดและหนาขึ้น ทำให้หลอดเลือดแข็งและคีบ เป็นเหตุชักนำให้เกิดการอุดตันของหลอดเลือด จึงขาดเลือดไปเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจส่ง ผลให้กล้ามเนื้อหัวใจตาย ซึ่งเป็นสาเหตุการตายที่สำคัญ ซึ่ง หม่อน เป็นพืชสมุนไพรชนิดหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการรักษาอุดตันของหลอดเลือด ที่มีผู้วิจัยจึง สนใจที่จะศึกษา ผลของยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมัน ในเลือดผิดปกติ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ศึกษาผลของยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อนต่อระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ และอาการไม่พึงประสงค์และอาการข้างเคียงของผู้ป่วยจากการได้รับประทานยาแคปซูลสารสกัดจากใบหม่อน

ระยะเวลาของการศึกษาวิจัย : 2 เดือน

ขั้นตอนการวิจัย

1. คัดกรองผู้ป่วยที่มีพابแพทย์ประจำโครงการที่ศูนย์บริการทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีการตรวจร่างกายทั่วไป ตรวจน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือด การทำงานของดับ และ ฯลฯ
2. เมื่อเข้าเกณฑ์และผู้ป่วยยินยอมจะให้ผู้ป่วยเข้าพ้นแพทย์ประจำโครงการเพื่อประทับตราการเข้าร่วม โครงการและทีมผู้วิจัยจะอธิบายขั้นตอนการศึกษา การปฏิบัติตัว ได้แก่ แนะนำเรื่องการรับประทานยา การรับประทานอาหารและการออกกำลังกายและจะนัดผู้ป่วยให้กลับมาพนเพื่อติดตามและ ประเมินผลการใช้ยาทุก 4 สัปดาห์ เป็นเวลา 1 ครั้ง จนครบระยะเวลาการศึกษา คือ 8 สัปดาห์ ทีมผู้วิจัย จะแบ่งให้ยาครั้งละ 4 สัปดาห์) โดยผู้ป่วยจะรับประทานยาแคปซูลขนาด 350 mg จำนวน 2 แคปซูล วันละ 3 ครั้งก่อนอาหาร 30 นาทีหรือ 1 ชั่วโมง ถ้าลืมรับประทานยาให้ทานหลังอาหาร 2 ชั่วโมง

3. วันที่มาติดตามผลการรักษาครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ในสัปดาห์ที่ 4 และ 8 ผู้ป่วยจะต้องนำยาที่เหลือจาก การใช้ที่บ้าน พร้อมทั้งแบบบันทึกที่ได้รับกลับบ้านมาพนแพทย์ด้วยทุกครั้งพร้อมทั้งจะต้องมีการ ตรวจค่าแลปปัจจุบัน
4. ในระหว่างการศึกษา หากเกิดอาการผิดปกติ หรือสงสัยว่าจะเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากยา เช่น หลังใช้ยาแล้วมีอาการอักเสบ บวม แสบร้อน แดง กัน ท้องเสีย มีน้ำ ท้องผูก ปวดหัว ไอ และไข้ ให้ แจ้งเจ้าหน้าที่ เภสัชกรหรือแพทย์ประจำโครงการได้ทันที โดยแพทย์ที่ท่านติดต่อได้ตลอดเวลา คือ อ.นพ.เทพอุทธิส ก้าวสิทธิ์ โทร : 083-3536254 หรือ พศ.ดร.กัญช์พิริยา ศรีผ่อง โทร : 089-7105987
5. ผู้ป่วยสามารถถอนตัวออกจากโครงการได้ทุกเมื่อโดยไม่มีผลกระทบต่อการคุ้มครองยาที่พึงได้รับ ตามปกติ
6. ผู้ป่วยแต่ละคนจะได้รับค่าตอบแทนจากการวิจัยเป็นจำนวนเงิน 900 บาท
7. การดำเนินการคือหลังจากนการศึกษาแล้วจะให้แพทย์ประจำโครงการวัดระดับ LDL ของผู้ป่วยถ้า เกิด LDL สูงจนกระหึ่งถึงเกณฑ์ที่ต้องได้รับยาลดระดับไขมันในเลือดก็จะนำผู้ป่วยส่งต่อรับการรักษา ในโรงพยาบาล

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดปกติ สามารถรับประทานยาแคปซูลสัก粒จากในหม่อน จะช่วยลด ระดับไขมันในเลือด ได้และช่วยลดการเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาลดระดับไขมันในเลือด ได้
2. สามารถลดค่าใช้จ่ายในการรับประทานยาลดระดับไขมันในเลือดได้
3. ทำให้ผลการศึกษาที่ได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้มากขึ้น โดยหากการศึกษานี้ประสบความสำเร็จ และพบว่ายาที่ผลิตขึ้นจากสารสกัดของหม่อนสามารถลดระดับไขมันในเลือดได้จริง จะเป็นการเพิ่ม มูลค่าให้กับสมุนไพรในท้องถิ่น ได้มากและจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาด้านสาธารณสุข ได้ นอกจากนี้อาจส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ด้วย และเป็นการเพิ่มทางเลือกในการรักษา ให้กับแพทย์และผู้ป่วยในอนาคตได้

ID _____

Product ID _____

CRF : Visit 0 (week 0)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ ชาย หญิง อายุ _____ ปี1.2 น้ำหนัก _____ kg ส่วนสูง _____ cm BMI _____ kg/m²1.3 โรคประจำตัว 1. มีคือ..... 2. ไม่มี1.4 ยาที่ใช้ประจำ 1. มีคือ..... 2. ไม่มี1.5 ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารหรือสมุนไพรที่ใช้ 1. มีคือ..... 2.

ไม่มี

1.6 ประวัติแพ้ยา 1. มีคือ..... 2. ไม่มี

1.7 ประวัติความเจ็บป่วยของครอบครัว

1.8 ประวัติทางสังคม ดื่ม จำนวนแก้ว...../วัน ไม่ดื่ม สูบ จำนวนนวน...../วัน ไม่สูบ1.9 การออกกำลังกาย ออกกำลังกาย ชนิด _____ ไม่ได้ออกกำลังกาย

2. ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

Lab test	Normal	Result
BP	<120/80 mmHg	
LDL	< 100 mg/dl	
TC	<200 mg/dl	
TG	<150 mg/dl	
HDL (M) (F)	>40 mg/dl >50 mg/dl	
FBG	<110 mg/dl	
AST	0-32 U/L	
ALT	5-30 U/L	
Cr	0.7-1.2 mg/dl	
BUN	6-20 mg/dl	

ID _____

71

Product ID _____

CRF : Visit 1 (week 4)

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 น้ำหนัก _____ kg ส่วนสูง _____ cm BMI _____ kg/m²1.2 ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารหรือสมุนไพรที่ใช้ 1. มี 2.

ไม่มี

1.3 จำนวนเม็ดยาที่เหลือ เม็ด

1.4 การออกกำลังกาย ออกกำลังกาย ชนิด _____

จำนวน _____ ครั้ง/สัปดาห์

เป็นเวลา _____ นาที/วัน

 ไม่ได้ออกกำลังกาย

2. ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

Lab test	Normal	Result
BP	<120/80 mmHg	
LDL	< 100 mg/dl	
TC	<200 mg/dl	
TG	<150 mg/dl	
HDL (M) (F)	>40 mg/dl >50 mg/dl	
FBG	<110 mg/dl	
AST	0-32 U/L	
ALT	5-30 U/L	
Cr	0.7-1.2 mg/dl	
BUN	6-20 mg/dl	

3. ประเมินอาการข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์

Side effect	เกิด	ไม่เกิด	ความรุนแรง		
			น้อย	ปานกลาง	มาก
1.Dizziness					
2.Diarrhea					
3.Constipation					
4.Bloating					
5.Soft stool					
6.Nasal congestion					
7.Headache					
8.Myalgia					
9.Pharyngeal					
10.Fever					

ลักษณะอาการข้างเคียงอื่นๆ ระดับความรุนแรง น้อย ปานกลาง มาก

4. คำนวณพลังงานอาหารเฉลี่ยในแต่ละวัน (kcal)

1/10/56 kcal	2/10/56 kcal	3/10/56 kcal	4/10/56 kcal	5/10/56 kcal	6/10/56 kcal	7/10/56 kcal
8/10/56 kcal	9/10/56 kcal	10/10/56 kcal	11/10/56 kcal	12/10/56 kcal	13/10/56 kcal	14/10/56 kcal
15/10/56 kcal	16/10/56 kcal	17/10/56 kcal	18/10/56 kcal	19/10/56 kcal	20/10/56 kcal	21/10/56 kcal
22/10/56 kcal	23/10/56 kcal	24/10/56 kcal	25/10/56 kcal	26/10/56 kcal	27/10/56 kcal	28/10/56 kcal
29/10/56 kcal	30/10/56 kcal	31/10/56 kcal				

ID _____

Product ID _____

CRF : Visit 2 (week 8)**1. ข้อมูลทั่วไป**1.1 น้ำหนัก _____ kg ส่วนสูง _____ cm BMI _____ kg/m^2 1.2 ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารหรือสมุนไพรที่ใช้ 1. มี 2. ไม่มี

1.3 จำนวนเม็ดยาที่เหลือ เม็ด

1.4 การออกกำลังกาย ออกกำลังกาย ชนิด _____

จำนวน _____ ครั้ง/สัปดาห์

เป็นเวลา _____ นาที/วัน

 ไม่ได้ออกกำลังกาย**2. ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ**

Lab test	Normal	Result
BP	<120/80 mmHg	
LDL	< 100 mg/dl	
TG	<150 mg/dl	
HDL (M)	>40 mg/dl	
(F)	>50 mg/dl	
FBG	<110 mg/dl	
AST	0-32 U/L	
ALT	5-30 U/L	
Cr	0.7-1.2 mg/dl	
BUN	6-20 mg/dl	

3. ประเมินอาการข้างเคียงและอาการไม่พึงประสงค์

Side effect	เกิด	ไม่เกิด	ความรุนแรง		
			น้อย	ปานกลาง	มาก
1.Dizziness					
2.Diarrhea					
3.Constipation					
4.Bloating					
5.Soft stool					
6.Nasal congestion					
7.Headache					
8.Myalgia					
9.Pharyngeal					
10.Fever					

ลักษณะอาการข้างเคียงอื่นๆ ระดับความรุนแรง น้อย ปานกลาง มาก

4. คำนวณพลังงานอาหารเฉลี่ยในแต่ละวัน (kcal)

1/10/56 kcal	2/10/56 kcal	3/10/56 kcal	4/10/56 kcal	5/10/56 kcal	6/10/56 kcal	7/10/56 kcal
8/10/56 kcal	9/10/56 kcal	10/10/56 kcal	11/10/56 kcal	12/10/56 kcal	13/10/56 kcal	14/10/56 kcal
15/10/56 kcal	16/10/56 kcal	17/10/56 kcal	18/10/56 kcal	19/10/56 kcal	20/10/56 kcal	21/10/56 kcal
22/10/56 kcal	23/10/56 kcal	24/10/56 kcal	25/10/56 kcal	26/10/56 kcal	27/10/56 kcal	28/10/56 kcal
29/10/56 kcal	30/10/56 kcal	31/10/56 kcal				

ମାତ୍ରମିଶ୍ରମେଷ୍ଵରାଜମହାନାଥପାଦ

3. หลังจากหานแผลช้ำแล้วให้บ่มทึบไว้รับประทานยาลงในห้องของ “ตารางบันทึกการใช้ผู้ติดภัยพัฒน์และปรุงรักษาหนอน”

วันที่	อาทิตย์ที่	จันทร์ที่	อังคารที่	พุธที่	พฤหัสที่	ศุกร์ที่	เสาร์ที่
เวลาทำงานฯ	เช้า เที่ยง เย็น						
อาทิตย์	ชั่วโมงที่ 1	ชั่วโมงที่ 2	ชั่วโมงที่ 3	ชั่วโมงที่ 4	ชั่วโมงที่ 5	ชั่วโมงที่ 6	ชั่วโมงที่ 7
เวลาทำงานฯ	เช้า เที่ยง เย็น						
อาทิตย์	ชั่วโมงที่ 1	ชั่วโมงที่ 2	ชั่วโมงที่ 3	ชั่วโมงที่ 4	ชั่วโมงที่ 5	ชั่วโมงที่ 6	ชั่วโมงที่ 7

หากอาชญากรรมใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นทำให้คนเสียชีวิต ใจท่านส่วนใหญ่จะรู้สึกเป็นกังวลใจเท่านั้น การเพื่อชีวิตรายได้ต้องหาเวลา คือ

นางแพน พากพูด กัวเตห์ที่ โทร : 083-3536254 หรือ เตือนภัยอาชญากรรม โทร : 089-7105987

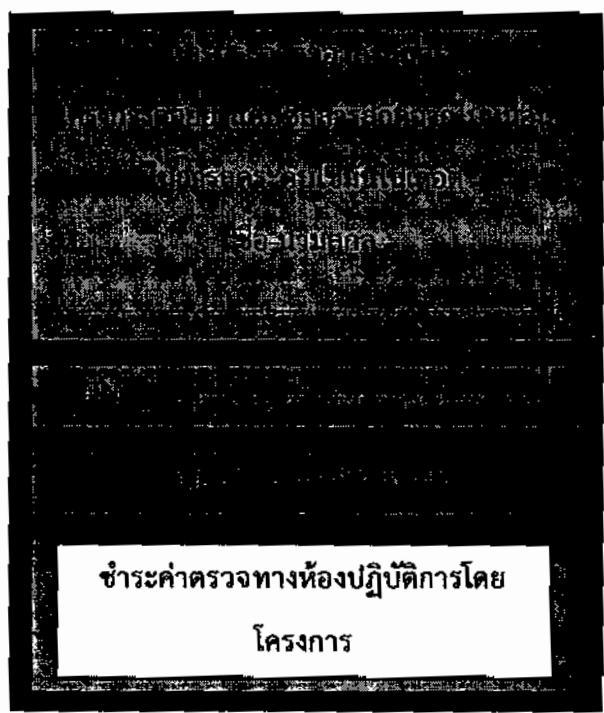
中原文庫
中原書房編集部

ប្រចាំឆ្នាំទីន

- ให้ผู้ประกอบการอาหารที่ต้องได้รับประกาศในแต่ละชั้น ห้ามอาหารจากอาหารหวานของว่าง น้ำหวานต่างๆ และของกินนานาชนิด การรับประทานด้วย ให้ผู้ประกอบการทำตามอย่างดีรับประทานในแต่ละชั้น ห้ามอาหารจากอาหารหวานของว่าง น้ำหวานต่างๆ และของกินนานาชนิด

ว/ด/ป/	รายการอาหาร	จำนวน (งาน/ถ้วย)	จำนวน (งาน/ถ้วย)	ว/ด/ป/	รายการอาหาร	จำนวน (งาน/ถ้วย)
	กุ้งแม่น้ำ	เจ๊ฯ	เจ๊ฯ		กุ้งแม่น้ำ	เจ๊ฯ
	กุ้งแม่น้ำ	เจ๊น	เจ๊น		กุ้งแม่น้ำ	เจ๊น

บันทึกการที่	วันที่	เวลา	สถานที่เข้า ที่มีผู้รับ

ການຄ່າວຸດ

INFORMED CONSENT FORM

**หนังสือแสดงเจตนาขียนยอมเข้าร่วมการวิจัยยาแคปซูลสารสกัดจากใบหน่อนโดย
ได้รับการบอกล่าวและเต็มใจ (INFORMED CONSENT FORM)**

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

ขอแสดงเจตนาขียนยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย เรื่อง ผลของยาแคปซูลสารสกัดจากใบหน่อนต่อ
ระดับไขมันในเลือดของผู้ป่วยที่มีระดับไขมันในเลือดผิดปกติ
ชื่อหัวหน้าโครงการ พศ.ดร.กัญ. พิรยา ศรีผ่อง

สถานที่ทำวิจัย ศูนย์บริการทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ในเมือง)

โดยข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและจุดมุ่งหมายในการทำวิจัย รายละเอียด
ขั้นตอนต่างๆ ที่จะด้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการวิจัย และ
ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมการวิจัย รวมทั้งแนวทางป้องกันและแก้ไขหากเกิดอันตราย
ขึ้น โดยได้อ่านข้อความที่มีรายละเอียดอยู่ในเอกสารซึ่งผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด อีกทั้งยังได้รับ
คำอธิบายและตอบข้อสงสัยจาก หัวหน้าโครงการวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้

หากข้าพเจ้ามีข้อสงสัยเกี่ยวกับขั้นตอนของการวิจัย หรือหากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์
จากการ วิจัยขึ้นกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสามารถติดต่อ กับ พศ.ดร.กัญ. พิรยา ศรีผ่อง หมายเลขโทรศัพท์
089-7105987 ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

หากข้าพเจ้าได้รับการปฏิบัติไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารซึ่งผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้า
สามารถติดต่อ กับ ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์หรือผู้แทนคณะกรรมการ

บริษัทรวมการวิจัยในมุนich มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ต.ขามเรียง อำเภอ กันทรารวิชัย จังหวัด
มหาสารคาม 44150 หมายเลขโทรศัพท์ 043-754313

ข้าพเจ้าได้ทราบถึงสิทธิที่ข้าพเจ้าจะได้รับข้อมูลเพิ่มเติมทั้งทางด้านประโยชน์และโทษจาก
การเข้าร่วมการวิจัย และสามารถถอนตัวหรือคงเดินร่วมการวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยจะไม่มีผลกระทบต่อ
การบริการและการรักษาพยาบาลที่ข้าพเจ้าจะได้รับต่อไปในอนาคต และยินยอมให้ผู้วิจัยใช้ข้อมูล
ส่วนตัวของข้าพเจ้าที่ได้รับจากการวิจัย แต่จะไม่เผยแพร่ต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล โดยจะนำเสนอด้วย
เป็นข้อมูลโดยรวมจากการวิจัยเท่านั้น

ข้าพเจ้าเข้าใจข้อความในเอกสารี้และผู้เข้าร่วมการวิจัย และหนังสือแสดงเจตนาขึ้นยอมนี้
โดยตลอดแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้

ลงชื่อ..... ผู้เข้าร่วมวิจัย

(.....)

วันที่.....

ลงชื่อ..... ผู้ให้ข้อมูลและขอความยินยอม

(.....)

วันที่.....

ในการปฏิเสธผู้เข้าร่วมการวิจัยไม่สามารถอ่านหนังสือได้สูญเสียความทึ้งหนนคแทนผู้เข้าร่วมการวิจัย
คือ..... จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นพยาน

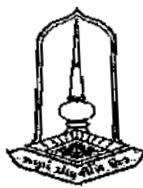
ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

วันที่.....

ภาคผนวก ค

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

คณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ข้อมูลโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจิยธรรม

เลขที่การรับรอง : 0100/2555

วันที่รับรอง : 24 ตุลาคม 2555

ชื่อโครงการวิจัย : ฤทธิ์คละดับไขมันในเลือดของสารสกัดจากหม่อน

ผู้วิจัย :
กญ. ดร.พิรยา สมสะอาด (หัวหน้าโครงการวิจัย)
กญ. ดร.วนิดา ไทรชนกุ
กญ. ดร.ราตรี แม่นใจแสง
กญ. มธุริน วงศ์โยธา
นพ.เทพอุทิศ ก้าวสิทธิ์

ข้อมูลที่ขอเพิ่มเติม/แก้ไข:

- เพิ่มรายนามผู้ร่วมวิจัย 1 ท่าน คือ นายแพทย์เทพอุทิศ ก้าวสิทธิ์ อาจารย์คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- เพิ่มสถานที่ในการทำวิจัย
 - จากเดิม : โรงพยาบาลสระบุรีประสงค์
 - เพิ่มเป็น : โรงพยาบาลสระบุรีประสงค์ และศูนย์บริการทางการแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้ “เพิ่มการตรวจวัดปริมาณสารอื่นในเลือดที่เกี่ยวข้อง” เพิ่มเติม

วันที่เพิ่มเติม/แก้ไขข้อมูล: วันที่ 14 พฤษภาคม 2556

ลงชื่อ ผู้บันทึกข้อมูล
(นางสาวชลดา พลภูง)
นักวิชาการศึกษา

คณบดีคณะเภสัชศาสตร์
ที่ก 1410
วันที่ 27 ม.ค. 2556
จำนวน 15 หน้า

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองส่งเสริมการวิจัยและบริการวิชาการ สำนักงานอธิการบดี โทร. 1756, 1758

ที่ ศอ 0530.1(9) / ๗๖

วันที่ 27 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอส่งใบรับรองการขอทำการแก้ไข/เพิ่มเติม ข้อเสนอโครงการวิจัยที่ขอรับการพิจารณาจริยธรรม

เรียน คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

ตามที่ อาจารย์ ดร.พิรยา สมสะอาด อาจารย์คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ ได้ยื่นเอกสารขอทำการแก้ไข/เพิ่มเติม ข้อเสนอโครงการวิจัยที่ขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มากังก่องส่งเสริมการวิจัยและบริการ วิชาการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 1 เรื่อง คือเรื่อง “ฤทธิ์ลดระดับไขมันในเลือดของสารสกัดจาก หม่อน” ได้รับอนุมัติการรับรองเลขที่ 100/2555 วันที่รับรอง 24 ตุลาคม 2555 ซึ่งข้อมูลที่ได้รับการแก้ไข/ เพิ่มเติมมีดังต่อไปนี้

1. เพิ่มรายนามผู้ร่วมวิจัย 1 ท่าน คือ นายแพทย์เพ็ญอุทิศ ก้าวสีห์ อาจารย์คณบดีแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. เพิ่มสถานที่ในการทำการวิจัย
จากเดิม : โรงพยาบาลสระบุรีประสงค์
เพิ่มเป็น : โรงพยาบาลสระบุรีประสงค์ และศูนย์บริการทางการแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้ “เพิ่มการตรวจวัดปริมาณสารอื่นในเลือดที่เกี่ยวข้อง” เพิ่มเติม

ทั้งนี้กองส่งเสริมการวิจัยและบริการวิชาการ ได้แก้ไข/เพิ่มเติมข้อมูลตามที่ผู้วิจัยได้แจ้งเป็นที่เรียบร้อย แล้ว จึงได้แนบเอกสารใบรับรองการแก้ไข/เพิ่มเติมแล้วส่งมาพร้อมกันนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และพิจารณาส่งให้นักวิจัยต่อไป

เรียน คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

- (✓) เพื่อโปรดทราบ
(✗) เพื่อโปรดพิจารณา
(✗) เก็บสมควรแจ้ง - ลงชื่อ ผู้รับ

(ศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ประเทศา)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ลงชื่อ

ลงชื่อ²
27 มกราคม 2556

ลงชื่อ ลงชื่อ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ผู้จัดคนที่ 1

ชื่อ-สกุล	นางสาวคุณยารณ์ มะลัยสิงห์
วันเกิด	วันที่ 16 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 15 หมู่ 17 ตำบลนิคม อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ 31150
สถานที่ศึกษาปัจจุบัน	คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ต.ขามเรือง อ.กันทรลักษ์ จ.มหาสารคาม 44110
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษานัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตึก อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษานัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตึก อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ พ.ศ. 2558 ปริญญาเภสัชศาสตรบัณฑิต (บริบาลเภสัชกรรม) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Email	dulayaporn.pang@gmail.com

ผู้วิจัยคนที่ 2

ชื่อ-สกุล	นางสาวณัฐาดี จุลวัฒนา
วันเกิด	วันที่ 1 เดือนเมษายน พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 91/2 หมู่ 4 ตำบลทับค้าง อ่ามกาเขาย้อย จังหวัดเพชรบูรี 76140
สถานที่ศึกษาปัจจุบัน	คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ต.ขามเรียง อ.กันทรลักษย จ.มหาสารคาม 44150
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรี พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรี พ.ศ. 2558 ปริญญาโทสาขาวิชาศรีวัฒนพิชิต (บริบาลเภสัชกรรม) คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Email	maymeiirx@gmail.com